

સરપરસ્ત

પીર સૈયદ મોહમ્મદ મુજાહિદહુસૈન બાવા
સાહેબ(મદ્દ.) અને હાજરપીર સૈયદ મોહમ્મદ
મુજાહિદહુસૈન બાવા સાહેબ(મદ્દ.)

અભિલ ગુજરાત શીઆહ જફરી મશાયખી મોમિન સમાજનું
ગોરવવંતુ સામચિક

શીઆહ જફરી મશાયખી વિકાસ મંડળનું મુખ્યપત્ર

જફરી આવાજ

વર્ષ : ૩૦ ♦ અંક : ૮ ♦ ૧૦, એપ્રિલ-૨૦૧૧
પ, જમા. અબ્દા, હિ. સન-૧૪૩૨ ♦ સંંગ અંક : ૩૫૬

આધ્ય તંત્રી : મર્હૂમ 'દીપક' દંત્રેલિયા

માનદ તંત્રી

કાસમભાઈ વિજાપુરા (મોલા. : ૯૪૨૬૫ ૪૧૪૭૨)

સહંતંત્રી : માસૂમ મહેશપુરી
મો. ૯૬૨૭૬૭૬૮૫૧૩

વ્યવસ્થાપક : ઈલ્લાહીમ ડી. વાઘ
૯૨૨૭૨૬૬ મો. ૯૪૨૬૫૪૯૪૭૬
મશાયખ કમ્યૂટર : જફરી આવાજ ૬૬૨૫૭૩૦૧૦૭
સહ વ્યવ. : અકલરથલી એ. મસી
મો. ૯૮૨૫૪૮૭૧૭૮, ૯૪૨૬૩૭૦૮૫૨
હનીકાખાઈ વી. મતિયા

સલાહ અને માર્ગદર્શન

મોલ્લી હાસમભાઈ વલીભાઈ ગાંધી(સિદ્ધપુર)

મુખ્યપૃષ્ઠ સંજાવટ

શાલીરાલી ગુલામમહેમદ રેવાસીયા(જેઢીપુર)

કાર્યાલયનું સરનામુ

'જફરી આવાજ' (માસિક)
મુ.પો. ઈલોલ, તા. હિમતનગર, જિ. સાલરકાંદા
પીન-૩૮૩ ૨૨૦. ફોન : ૦૨૭૭૨-૨૨૭૨૬૬

Website : www.jafariaawaz.com
Email : jafariaawaz@gmail.com

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧૦૦/-

પંચવર્ષિય લવાજમ રૂ. ૨૮૦/-

(મોહર્રમ માસથી જ ગ્રાંડ થવાય છે.)

SUBJECT TO HIMATNAGAR JURISDICTION

જફરી આવાજ ૧ એપ્રિલ-૨૦૧૧

લેખ સૂચિ

* ઉદ્ઘાટન પાને	૦૧
* કુરાન શિક્ષણ	૦૪
* અહાદીસ	૦૬
* ગાડમથલ	૦૮
* દરજાઓની પ્રાપ્તિ	૦૯
* ઈશ્વાદાતે રગવી	૧૮
* હાજરપીર સૈયદ મોહમ્મદ મુજાહિદહુસૈન બાવા સાહેબ(મદ્દ.)એ પટેલ મજલિસ ...	૧૩
* સિરાતે મુસ્તકીમ	૧૭
* આરોગ્યની સાચવણી	૨૪
* સુપરમેન ઈન ઈરસામ : હ.ઇમામ જાફર સાદિક(અ.)	૨૫
* જુંબિશે લખ	૨૯
* નહજુલ બલાગાહ	૩૧
* કુરાને મજુદના સૂરાઓનો પટિયાય ..	૩૩
* મા-બાપનો મહાન દરજાનો	૩૪
* શેખ સાઅદીની શાયરીનો રસારવાદ ...	૩૭
* મશાયખવાણી	૩૮
* મેઅરાજ : સ્વર્ગ આરોહણની રાત ..	૪૩
* સર્વશ્રોષ સ્મરણ	૪૭
* તૌહીદ	૪૯
* જ્ઞાનગોળિ	૫૧
* આપણા ઘરની વાતો	૫૫
* 'જફરી આવાજ'ને મળેલ ડોનેશન ..	૫૮

એક જલીલુલ કદ સહાબી.

હજરત સલમાન ફારસી(રજી.).

હજરત સલમાન ફારસી(રજી.)ને જ્યારે
મદાયનના ગર્વનર નિમવામાં આવ્યા ત્યારે તેઓ
નિમણૂંક પત્ર લઈને ખચ્ચર પર સવાર થઈને
મદાયન તરરું રવાના થઈ ગયા.

આ બાજુ મદાયનના લોકોને જાણ થઈ ગઈ
હતી કે સલમાન ફારસી નામના એક નવા શાસક
આવી રહ્યા છે ત્યારે શહેરના લોકો નવા શાસકના
સ્વાગત માટે દરરોજ મદાયનની સરહદ એકઠા
થતી હતા. પરંતુ ગર્વનરને આવવામાં વિલંબ થતો

રહ્યો.

એક દિવસ મદાયનવાસીઓ નિરાશ થઈને પોત પોતાના ધેર પાછા ફરી રહ્યા હતા ત્યારે તેમણે જોયું કે એક માણસ બચ્ચર ઉપર બેસીને આવી રહ્યો છે. આ જોઈને તેઓ રોકાઈ ગયા. જ્યારે બચ્ચરસવાર નજીક આવ્યો તો તેણે મદાયનવાસીઓને સલામ કરી. શહેરના લોકોએ તેને પ્રશ્ન કર્યો,

‘શું તમે રસ્તામાં મદાયનના ગર્વનરને જોયા છે ખરા ?’

હજરત સલમાને કહ્યું,
‘તેનું શું નામ છે ?’
શહેરવાસીઓએ કહ્યું,
‘તેમનું નામ સલમાને ફારસી(રજી.) છે.
તેઓ પયગમ્બરે ખુદા(સ.)ના સહાબી છે.’

હજરત સલમાને કહ્યું,
‘ગર્વનર-આગેવાનને તો હું જાણતો નથી
પરંતુ સલામાન ફારસી હું પોતે જ છું.’
આ સાંભળીને લોકો તેમને માન આપવા માટે
પોત પોતાના ઘોડાઓ પરથી નીચે ઉતરી ગયા અને
તેમની સેવામાં સવારી માટે ઘોડો રજૂ કરી દીધો.
સલમાન(રજી.)એ હું,

‘મારા માટે તો આ બચ્ચર જ બરાબર છે.’
ત્યાર પછી લોકો તેમને રાજધાનીમાં ગવનરો
માટેના ખાસ મકાનમાં લઈ ગયા ત્યારે આપે
ફરમાવ્યું,
‘હું શાસક કે આગેવાન નથી એટલા માટે
અહીં નહીં રહું.’

ત્યાર પછી તેમણે એક દુકાન ભાડે રાખી અને
એને જ પોતાના કામકાજનું કેન્દ્ર બનાવ્યું. તે સ્થળે
બેસીને જ આપ ફરિયાદોનો નિકાલ કરતા અને
કાનૂન લાગુ કરતા હતા. આપના શાસનકાળ
દરમિયાન આપની કુલ સંપત્તિમાં એક ચામડાની
ખાલ, એક લોટો અને એક લાકડી સિવાય બીજી

કોઈ પૂંજી ન હતી.

એક વાર મદાયનમાં પાણીનું પૂર આવ્યું.
લોકો પોતાની ઘરવખરી સુરક્ષિત સ્થળે ફેરવવા
લાગ્યા. લોકો આકુળ વ્યાકુળ અવસ્થામાં હતા.
એટલામાં હજરત સલમાન(રજી.) પોતાના
રહેઠાણમાંથી ખબા ઉપર ખાલ નાખીને એક
હાથમાં લોટો અને બીજા હાથમાં લાકડી લઈને
બહાર નીકળ્યા. તેમણે ગભરાયેલા લોકોને જોઈને
કહ્યું,

‘દુનિયામાં એવી રીતે રહો કે તમારે કોઈ
વસ્તુ માટે ભાગડો ન કરવી પડે અને યાદ રાખો
કે નસીહત કરનાર લોકો પણ પુલે સિરાત ઉપરથી
આ રીતે જ સહેલાઈથી પસાર થઈ જશે.’

(અન્વારુલ નોઅમાનિયા, પેજ-૧૧૮)

વરામ બિન અબી ફરાસે નોંધ્યું છે :

‘સલમાન(રજી.) માંદા પડ્યા. સઅદ તેમની
બબર અંતર પૂછવા ગયા. તેઓ કહે છે કે મેં
સલમાનના બબર અંતર પૂછવા ત્યારે તેઓ રડવા
લાગ્યા. મેં રડવાનું કરાણ પૂછ્યું તો તેમણે કહ્યું,
હું દુનિયાની લાલચમાં નથી રડતો. હું તો
એટલા માટે રડી રહ્યો છું કે હજરત રસૂલે
ખુદા(સ.)એ ફરમાવ્યું છે કે આપણી પાસેથી એવું
વચન લેવામાં આવેલ છે કે આપણે દુનિયાની મૂડી
એટલા જ પ્રમાણમાં એકઠી કરીશું એટલી પૂંજી કોઈ
પ્રવાસી પોતાના નિયત ઠેકાણા સુધી પહોંચે ત્યાં સુધી
પોતાની સાથે રાખે છે. મને ભય છે કે ક્યાંક મેં એ
પ્રમાણ કરતાં વધારે તો એકહું કરી લીધું નથી ને?’

સઅદ કહે છે,

‘મેં સલમાનની ઓરડીમાં જોયું તો ત્યાં મને
એક લોટો, એક ઘાલો અને એક થાળી સિવાય
બીજું કશું જ જોવા ન મળ્યું.’

*

બીજા એક મહાન સહાબી.

હજરત અબુગુર ગફફારી(રજી.)

હજરત અબુજર(રજી.) વિષે હજરત રસૂલે
ખુદા(સ.)નું ફરમાન છે,

‘હજરત અબુજરથી વધારે સાચા હોય તેવા
કોઈ માણસ ઉપર ન તો આસમાને છાયડો કર્યો છે
કે ન તો જમીને પોતાની પીઠ પર એવા માણસનો
બોજો ઉપાડ્યો છે.’

ગીજા ખલીફાએ હજરત અબુજર(રજી.)ને
જાંટ ઉપર બેસાડીને મદીનાથી તડીપાર કરીને
રજાના રણમાં મોકલી દીધા હતા.

હજરત અબુજર(રજી.) ત્યાં લાંબા સમય સુધી
ભટકતા રહ્યા. એમનો પુત્ર રણ પ્રદેશમાં જ મૃત્યુ
પાય્યો. વાલસોયા પુત્રને દફનાવીને તેમણે કહ્યું,

‘દીકરા ! તારી કબર ઉપર બેસીને હું રહ્યા
કરત પરંતુ (શું કરું ?) નસીબમાં રજળપણી જ
લખાયેલી છે.’

થોડા સમય પછી તેમની પત્નીએ પણ રણમાં
પ્રાણ ત્યજ દીધા. હજરત અબુજર(રજી.)એ
પત્નીને પણ ધરતીના ખોળામાં સૂવાડી દીધી.
ધોમધખ્તા રણમાં હવે એક વાલી દીકરી અને પોતે
જ બચી ગયા.

હજરત અબુજર(રજી.)ની પુત્રીએ કહ્યું,

‘પિતાજ ! ગ્રાણ દિવસથી ભૂખી છું. ભૂખના
કારણે મારી શક્તિ ચાલી ગઈ છે અને મારા
શરીરમાં એક ગ્રકારની નબળાઈ દેખાઈ રહી છે.’

હજરત અબુજર(રજી.)એ રેતી એકઠી કરી
અને તેનું ઓશિકું બનાવીને માથા નીચે મૂકી સૂર્ય
ગયા. દીકરીએ પોતાના પિતાની પાસે જઈને જોયું
તો તેમની આંખો ફરી ગઈ હતી અને તેઓ અંતિમ
શાસ લઈ રહ્યા હતા.

દીકરી કહે છે,

‘આ પરિસ્થિતિ જોઈને હું રડી રડીને કહેવા
લાગ્યી, વાલા પિતાજ ! તમારો અંતિમ સમય
આવી પહોંચ્યો છે અને હું આ રણપ્રદેશમાં એકલી
અટુલી છું. અરે, હું આપના કફન-દફનની

મુખ્યપ્રાઇય

જનાને કાસિમ આઠમા ઈમામ અલી
રાઝ(ા.) તેમજ માણસુમારો કુમ જનાને
ફાતેમા(ા.)ના બાઈ છે. આપે પોતાના પિતાની
શહાદત પછી બગાદાને છેલ્ટી સલામ કરી અને
હિલ્લાથી જ ફરસાખના અંતરે આવેલ બાખમરીમાં
છીઠામ થઈ ગયા અને છેવટે ત્યાં જ આપની
વફાત થઈ અને ત્યાં જ આપને દફન કરવામાં
આવ્યા જ્યાં આલીશાન રોઝો બનાવેલ છે. આ
શહેરનું અવાચીન નામ ‘મદીનતુલ કાસિમ’
(અથવા કાસિમનું શહેર) છે. આપનો મરતબો
ઓટલો બધો છે કે ખુદ ઈમામ અલી રાઝ(ા.)એ
ફરમાવ્યું છે કે જે કોઈ મારી જિયારત કરી શકે
તેમ ન હોય અને મારા બાઈ કાસિમની જિયારત
કરશે તેણે મારી જિયારત કર્યા બરાબર ગણાશે.

વ્યવસ્થા કેવી રીતે કરીશ ?

મારા પિતાએ મારી સામે જોઈને કહ્યું,

‘વાલી દીકરી ! જયારે હું મરી જાઉં ત્યારે
મારા મોઢા ઉપર ચાદરનો પાલવ નાખી દેજે અને
ઈરાક તરફના રસ્તા ઉપર જઈને બેસી જજે. ત્યાંથી
એક કાફલો નીકળશે. તેમને કહેજે કે પયગમ્બરે
ખુદા(સ.)ના સહાયી હજરત અબુજર આ
દુનિયાથી વિદ્યાય થઈ ગયા છે. એમના દફન
કફનની વ્યવસ્થા કરો. મને આ વાતની જાણ
હબીબે ખુદા(સ.)એ તબૂકના રણમોરચેથી પાછા
ફરતી વખતે કરી હતી.’

દીકરીનું કહેવું છે કે રજાના અમુક માણસો
મારા પિતાની ખબર અંતર પૂછવા આવ્યા અને
કહેવા લાગ્યા,

‘તમે કઈ બાબતથી ભયભીત છો ?’

હજરત અબુજર(રજી.)એ કહ્યું,

‘હું મારા ગુનાહોથી ભયભીત છું.’

રજાવાસીઓએ કહ્યું,

‘શું તમારે કોઈ વસ્તુની જરૂર છે ?’

હજરત અબુજર(રજી.)એ કહ્યું,

‘માત્ર અલ્લાહની રહેમતની જરૂર છે.’
લોકોએ કહ્યું,
‘શું અમે તમારા માટે કોઈ વૈદની વ્યવસ્થા
કરીએ?’

હજરત અબુઝર(રજી.)એ કહ્યું,
‘હીકીમે તો આ માંદગી મોકલાવી છે.’
દીકરી કહે છે કે જ્યારે મારા પિતાની નજર
મોતના ફરિશ્તા ઉપર પડી ત્યારે તેમણે કહ્યું,
‘હું આવનાર મિત્રનું સ્વાગત કરું છું જે ખૂબ
જરૂરતના સમયે મારી પાસે આવ્યો છે. જે વક્તિ
ક્યારેય સફળ ન થઈ હોય તો તેને જોઈને જરૂર
પસ્તાય છે. હે પાલનહાર ! તારી રહેમતના
સાધ્રાજ્યમાં મને સ્થાન આપ. તું તો સારી રીતે જાણે
છે કે હું તો તને મળવા માટે હંમેશાં ઉત્સુક રહ્યો છું
અને મેં મૃત્યુથી ક્યારેય આંખ-મીચામણાં કર્યા
નથી.’

દીકરી કહે છે,
જ્યારે મારા પિતાનો ઈન્નેકાલ થઈ ગયો ત્યારે
મેં એમના મોઢા ઉપર ચાદર ઢાંકી દીધી અને રસ્તા
પર જઈને બેસી ગઈ. જોયું તો દૂરથી એક કાફલો
આવી રહ્યો હતો.

જ્યારે તેઓ મારી પાસે આવ્યા તો મેં કહ્યું,
‘અય મુસલમાનો ! હજરત રસૂલે ખુદા
(સ.)ના સહાભી હજરત અબુઝર(રજી.) દુનિયાથી
વિદાય થઈ ગયા છે અને હું તેમની દીકરી છું.’
કાફલો રોકાઈ ગયો અને મારા પિતાની મૈયત
વિષે પૂછપરછ કરી. હું તેમને મારા પિતાની લાશ
પાસે લઈ ગઈ. કાફલાના લોકો અબુઝર(રજી.)ની
લાશને જોઈને રડવા લાગ્યા. ત્યાર પછી તેમને
ગુસલ અને કર્ફન આપવામાં આવ્યું. માલિકે ઉશ્તરે
જનાગાની નમાજ પઠાવીને દર્શન કર્યો. માલિકે
ઉશ્તર(રજી.) પાસે એક કિંમતી વખત હતું જેની
કિંમત ચાર હજાર દિરહમ હતી તેનું અબુઝરને
કર્ફન આપવામાં આવ્યું. * (હયાતુલ કુલૂબ,
ભાગ-૨, પેજ-૩૮૦, અસહુલ ગાબા, પેજ-૨૭૭)

તમારું દીની જ્ઞાન ચકાસો.

૭ ઈસ્લામી કવીજ નં. ૨૦૫

- (૧) હવા ઉપર કાબૂ ધરાવનાર ફરિશ્તાનું નામ શું છે ?
 - (A) ઈજરાઈલ (B) ઈસરાઈલ (C) જિબ્રાઈલ
- (૨) હજરત ઈસ્લામ પચામભર(અ.)ની માતાનું નામ શું હતું ?
 - (A) જનાબે મરીયમ (B) જનાબે હાજરા (C) જનાબે સારહ
- (૩) નમાજ શાબ (તહજુદની નમાજ)નો ચોક્કરા સમય કાંચો છે ?
 - (A) મધ્યરાત્રીથી લઈને સુઅહે કાલ્જિબ સુધી (B) મગરિબથી લઈને મધ્યરાત્રી સુધી (C) આખી રાત્રે ગમે ત્યારે
- (૪) બચતુલ મુક્કદસનું બાંધકામ કયા પચામભરના સમયગાળામાં થયું હતું ?
 - (A) હજરત દાઉદ પચામભરના (B) હજરત સુલયમાન પચામભરના (C) હજરત જકરીયા પચામભરના
- (૫) માહે સફરમાં આપણા કયા ઈમામના અલમનું જુલૂસ કાટવામાં આવે છે ?
 - (A) ઈમામ હુસૈન(અ.)ના (B) ઈમામ અલી મુર્ત્જા(અ.)ના (C) ઈમામ અલી જયનુલ આબેદીન(અ.)ના
- (૬) જે માણસ અલ્લાહ તાદ્દાની ગ્રાતમાં અન્યને ભાગીદાર બનાવે તેને શું કહેવાય?
 - (A) મુશારિક (B) મુનાફિક (C) કાફિર
- (૭) કુરાનાન શરીફમાં ‘કુલ’ શાન્દથી શાર થતા સૂરાઓની સંખ્યા કેટલી છે ?
 - (A) ચાર (B) પાંચ (C) છ
- (૮) ઈદની નમાજમાં બન્ને રકાતોની મળીને કુલ કેટલી વખત દુઆએ કુન્નૂત પટવામાં આવે છે ?
 - (A) પાંચ વખત (B) સાત વખત (C) નવ વખત

કુરાન શિક્ષણ

મનુષ્ય જીવન સંબંધી હુકમો વિષયક આયતો

* સુતિને પાત્ર છે તે (અલ્લાહ)ની જાત કે જેણે દરેક વસ્તુનાં જોડાં ઉત્પન્ન કર્યા છે, જે જમીનમાંથી ઉગે છે તે માંથી, અને તે મના પોતાનામાંથી, અને તે વસ્તુઓમાંથી પણ કે જેમનું હજુ સુધી તેમને જ્ઞાન નથી.

(પારો-૨૩, સૂરાએ યાસીન, આયત-૭૬)

* માટે તમે તેના સિવાય જેની ચાહો તેની ઈબાદત કરો;

(પારો-૨૩, સૂરાએ જુમ્ર, આયત-૧૫)

* કે જેઓ (મારા) બોલને ધ્યાન દઈ સાંભળતા રહે છે અને તે માંહેની સૌથી સરસ બાબતોનું અનુકરણ કરે છે; તેઓ જ છે કે જેમને અલ્લાહે હિદાયત ફરમાવી છે, અને તેઓ જ બુધ્યશાળી છે.

(પારો-૨૩, સૂરાએ જુમ્ર, આયત-૧૮)

* અલ્લાહ પ્રાણોને તેમના મૃત્યુ સમયે હરી લે છે અને જે ગ્રાણો (હજુ) મરણ પામ્યા નથી તેમના (પ્રાણ) ઊંઘતી વખતે (હરી લે છે), પછી જેમના પર મૃત્યુની આજ્ઞા કરી ચૂક્યો છે તેમને તો રોકી રાખે છે, અને બીજાઓને એક ઠરાવેલા સમય સુધી (તેમના ખોળિયામાં) પાછો ફેરવી દે છે; બેશક જેઓ ચિંતવન (અને મનન) કરનારા છે તેમના માટે આમાં (કુદરતની) નિશાનીઓ મોજુદ છે.

(પારો-૨૪, સૂરાએ જુમ્ર, આયત-૪૨)

* બસ, જ્યારે મનુષ્ય પર કોઈ સંકટ આવી પડે છે ત્યારે તે અમારાથી દુઆ માગવા લાગી જાય છે, પછી જ્યારે અમે તેને અમારા તરફથી કોઈ નેઅમત આપીએ છીએ ત્યારે કહી દે છે કે એ તો

ગ્રંથ

આકાશે નામદાર
પીર સેયદ મોહમ્મદ
મુશાહિદહુસૈન
જફરી(મદ્દ.)

મને મારા જ્ઞાનના પ્રતાપે સાંપડી છે; (તેની આ માન્યતા ખોટી છે) વાસ્તવમાં આ તો (એક) અજમાયશ છે, પણ તેઓ માંહેના ઘણા ખરા જાણતા જ નથી.

(પારો-૨૪, સૂરાએ જુમ્ર, આયત-૪૮)

* (હે રસૂલ !) તું કહે કે હે મારા તે બંદાઓ કે જેમણે (ગુજરાતો કરીને) પોતાના જ ઉપર હદ ઉપરાંતનો જુલમ કર્યો છે ! તમે અલ્લાહની રહેમતથી નિરાશ થશો નહીં, નિઃસંશય અલ્લાહ સર્વ ગુન્હા માફ કરી દેશે; બેશક તે મહા ક્ષમાવાન (અને) દયાળુ છે.

(પારો-૨૪, સૂરાએ જુમ્ર, આયત-૫૩)

* બેશક અમે આલોકના જીવનમાં અમારા રસૂલોની સહાય કરતા રહીએ છીએ અને જેઓ ઈમાન લાવ્યા છે તેમની પણ, અને જે દિવસે સાક્ષીઓ ઊભા થશો ત્યારે પણ (સહાય કરીશું).

(પારો-૨૪, સૂરાએ મોમિન, આયત-૫૧)

* અને નેકી તથા બદી સમાન હોતી નથી; માટે તું (સખતમાં સખત વેણોને) એવા (વેણ)થી દૂર કર કે જે (ઉત્તમમાં ઉત્તમ હોય, એમ કરતાં જેની અને તારી વચ્ચે દુષ્મનાઈ હશે તે એવો થઈ જશે કે જાણે એક દિલસોજ મિત્ર. * અને આ (ગુણ) ધીરજ ધરનારાઓ સિવાય બીજો કોઈ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી અને વળી તેને મહા ભાગ્યશાળી સિવાય બીજો કોઈ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી.

(પારો-૨૪, સૂરે હામીમ સિજદા, આયત-૭૪ થી ઉપ)

જફરી આવાજનું કુરિઅર સરનામુ

મશાયખ કમ્પ્યુટર, જફરી આવાજ (માસિક)
આરગ્રૂ કોમ્પ્લેક્સ, બીજે માળે, એલ.આઈ.સી.
ઓફિસની બાજુમાં, ન્યાય મંદિર, હિમતનગર.
મો.૮૮૨૫૭૩૦૧૦૭

અહાદીસ

મરણ પામેલ વ્યક્તિનું સન્માન કરવા વિષે

મુસલમાનો માટે ઈસ્લામે જે સન્માન અને મહાનતાની વાતો કરી છે તેને બે વિભાગોમાં વહેંચી શકાય તેમ છે : (૧) જિંદગી દરમિયાનમાં અને (૨) મોતના સમયે.

જેવી રીતે ઈસ્લામ એવું નથી ઈચ્છતો કે કોઈ પણ મુસલમાનનો અનાદર થાય એવી જ રીતે મોતની બાબતમાં પણ તેણે મૈયતના માટે ખાસ આદર અને શિષ્ટાચાર નક્કી કર્યો છે અને કોઈ પણ સંજોગોમાં પણ અલ્લાહ એ બાબત પર રાજી નથી કે મુસલમાનના મડદાનું અપમાન થાય.

ઈમામ અલી મુર્ત્જા(અ.) ફરમાવે છે :

‘મોતના પછી પણ મુસલમાનનું સન્માન જાળવવાનું એવું જ છે કે જેવી રીતે તેની જિંદગી દરમિયાન હોય છે.’

ઈસ્લામ ધર્મહુકમ આપેછે કે પોતાનાં મડદાને પાણીથી ગુસલ આપો અને આ કાર્ય તેણે બીજાઓ ઉપર વાજિબ કર્યું છે.

પયગમ્બરે ઈસ્લામ(સ.) ફરમાવે છે :

‘મારી ઉમ્મત પર (એ) વાજિબ છે કે પોતાનાં મડદાને ગુસલ આપે અને તેમના પર નમાઝ પદે.’

અને ઈમામ અસ્સાદિક(અ.) ફરમાવે છે :

‘મડદાને ગુસલ આપવું વાજિબ અને આવશ્યક છે.’

મુસલમાન મડદાની અંતિમ વિધિ સંપૂર્ણપણે એવી રીતે કરવી જોઈએ કે જેવી રીતે તેની જિંદગીમાં કરવામાં આવે છે. આથી જરૂરી એ છે કે પુરુષોને પુરુષ અને સ્ત્રીઓને સ્ત્રી અથવા તેનો

કોઈ મહેરમ (જેની સાથે લગ્ન જાઈજ ન હોય તેવી વ્યક્તિ) ગુસલ આપે.

‘એક વાર ઈમામ અસ્સાદિક(અ.)ને એક પ્રશ્ન પૂછવામાં આવ્યો કે જો કદાચ કોઈ સ્ત્રી મુસાફરી દરમિયાન મૃત્યુ પામે અને બીજી કોઈ સ્ત્રી અથવા બીજો કોઈ મહેરમ તેમની સાથે ન હોય તો શું કરવું જોઈએ ? તો આપે ફરમાવ્યું કે તે સીને તેના પોતાના પોષાકમાં જ દફન કરી દેવી જોઈએ. અને જો કદાચ કોઈ પુરુષ મરી જાય અને તેની સાથે નામહેરમ સ્ત્રી સિવાય બીજું કોઈ ન હોય તો તેને પણ તેના પોતાના પોષાકમાં જ દફન કરી દેવો જોઈએ.

મુસલમાન મૈયતને ગુસલ પછી કફન પહેરાવવું જોઈએ અને પછી તેના ઉપર નમાઝ પદ્ધતી જોઈએ.

રસૂલે અકરમ(સ.) અખુજરને ફરમાવે છે : ‘અય અખુજર ! મરેલાઓ પર નમાઝ પદ. કદાચ આ બાબત તારા દિલમાં (રંજ) દુઃખ પેદા કરે કેમકે જે દુઃખ ખુદાના માટે હોય તેનો બદલો સારો (હોય) છે.’

મુસ્લિમ મડદાને જેમ બને તેમ જલ્દી શક્ય હોય તે રીતે દફન કરી દેવાં જોઈએ.

રસૂલે અકરમ(સ.) ફરમાવે છે : ‘મડદાનો આદર અને સન્માન એમાં છે કે તેમને જલ્દીથી કબરમાં પહોંચાડી દેવામાં આવે.’

ઈસ્લામ ધર્મ એવી આજા આપે છે કે જનાગામાં જાઓ અને તેના માધ્યમથી મડદાના સન્માનની અદાયગીની સાથે મોતને પણ યાદ

કરવામાં આવે.

રસૂલે અકરમ(સ.) ફરમાવે છે :
 ‘ધીમારોની ખબર અંતર પૂછો અને મડદાંના
 જનાજામાં જાઓ જેથી તમને આખેરતની યાદ
 આવી જાય.’

ઈમામ અર્ર રજા(અ.) ફરમાવે છે :
 ‘જે માણસ અમારા ભિત્રોમાંથી કોઈના જનાઝામાં ભાગ લે તે ગુનાહોથી મુક્ત થઈ જાય છે અને એવી રીતે કે માતાના પેટથી પેદા થયો હોય (અર્થાત) કોઈ ગુનાહ તેના માથે બાકી રહેતો નથી.’

પરંતુ આ કાર્ય પણ ધ્યાન રાખવા જેવું છે કે જનાજાની સાથે જતી વખતે ખુદાને અને આખેરતને યાદ કરવાં જોઈએ.

રસૂલે અકરમ(સ.) અબુજરને ફરમાવે છે :
‘જ્યારે તું જનાજાની પાછળ પાછળ ચાલો
તો તે સમયે મોતનો વિચાર કર અને તેનાથી ડર
અને જાણી લે કે તું પણ આ રીતે મૃત્યુ પામીશ.’*

ਸੈਥਦ ਰਾਮਾ ਸਟੋਨ

► મરણાન	► મરયમી નંગા
► ફીરોજા	► પુખરાજ
► મોતી	► નીલમ
► દુર્ભ નજ્ફ	► હુસેની અકીક
► ચાકૃત	► ગર્ડ અકીક
► હંદીદેચીની	► પણા
► દાનાએ ફરંગા	

ચાંદીમાંથી બનાવેલી દરેક જતની વીંઠી
તૈયાર તથા છટક નંગા મળશે.

ਹਸਨੈਨ ਮੈਡੀ

શ્રી. લલાજીનારોણ. સ્પેશિયલ ૩૭૨

મુ.પો. ઈલોલ તલાવ, તા. હિંમતનગર, જી.સા.કા.

(૧) તાતાની નવી કાર 'નેનો' નીચેના પૈકી કયા બે રાજ્યોમાં બને છે ?

- (A) ઉત્તરાખંડ અને ગુજરાત
 - (B) કર્ણાટક અને ઉત્તરપ્રદેશ
 - (C) તામિલનાડુ અને ગુજરાત
 - (D) પાંચમબંગાળ અને કર્ણાટક

(૨) સુપ્રસિદ્ધ ફૂટબોલ ખેલાડી કિસ્ટીયાનો રોનાઉન્ડ કયા દેશનો છે ?

- (A) પોર્ટુગાલ (B) બ્રાઝિલ
(C) ફાંસ (D) આ પૈકી કોઈ નહીં.

(3) સુપ્રસિદ્ધ તબલાવાદક પ્રાક્તિકરહૃષેન ગ્રેમી એવોર્ડ જીતનાર કેટલાકમાં ભારતીય છે ?

- (A) પાંચમા (B) બીજા

(C) પહેલા (D) ગીજા
 (૪) એશિયામાં વિશ્વની આશરે કેટલા ટકા વસ્તી રહે છે ?

- (A) ԿԿ (B) ՂՂ

- (C) ૪૦ (D) આ પૈકી કોઈ નથી

(પ) સર્વાધિક વસ્તીની ઘનતાવાળો દેશ કયો છે?

- (A) બાংગ્লાદેશ (B) ભારત
(C) ચીન (D) સિંગાપોર

(૬) વલ્ડ કપ કિક્ટેમાં એક જ મેચમાં ૫૦ રન અને ૫ વિકેટ ગડપનાર સૌ પ્રથમ ઓલ રાઉન્ડરનાં નામ શં છે ?

- (A) શાહિદ અંકિટી (B) યુવરાજસિંહ
 (C) જેક કાલિસ (D) કિસ ગેલ

(7) પુરીમાં કયું જગવિષ્યાત મંદિર આવેલું છે?

ગાડમથલ

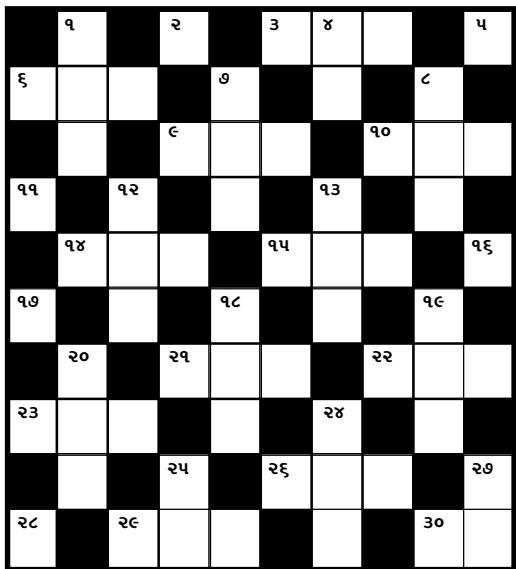
૨૨૪

સંપાદક

મો.આભિદાદાલી મીકદારાલી
ડોડીયા(ગરુડાબાદ-મહેશુરા)

આડી ચાવીઓ

- (૨) દીનનું સંક્રિપ્ત રૂપ (૧)
- (૩) સહાયતા (૩)
- (૫) અરબીમાં ‘નથી’ અર્થ દર્શાવતો શબ્દ (૧)
- (૬) સુંદર, સૌદર્યવાન (૩)
- (૮) સજ્જન, પ્રતિષ્ઠિત (૩)
- (૧૦) હજરત મૂસા(અ.)ના વસીનું નામ (૩)
- (૧૪) લાજ, હયા, લજજા (૩)
- (૧૫) ગ્રાચીન અરબસ્તાનનો એક વિભાગ (૩)
- (૧૬) નાનકડી નદી, નહેર, ઝરણું (૧)
- (૧૭) ‘અને’ અર્થ દર્શાવતો અરબી શબ્દ (૧)
- (૨૧) મહાન, વિશાળ, વિસ્તૃત (૩)
- (૨૨) ઈરાકની એક નદીનું નામ (૩)
- (૨૩) સોગંદ, સમ (૩)
- (૨૬) દુરાચારી, પાપી, વ્યભિચારી (૩)
- (૨૮) અપમાન, અનાદર (૩)
- (૩૦) વફાદારી, પ્રતિજ્ઞાપાલન (૨)

ઓભી ચાવીઓ

- (૧) કુરાનના એક સૂરાનું નામ (૩)
- (૪) શાસ, જીવ (૨)
- (૭) નજીક, પાસે (૩)
- (૮) હજરત મૂસા(અ.)ના જમાનાનો કંજૂસ ધનવાન(૩)
- (૧૧) અરબી તખીમાં ‘જાલ’ પછી તે આવે (૧)
- (૧૨) વૃક્ષ, ઝાડ (૩)
- (૧૩) પાલવ, પહેરણ કે સાડીનો છેડો (૩)
- (૧૮) સ્વાદિષ્ટ, મજીદાર (૩)
- (૧૯) અરબીમાં પથર, પાણો (૩)
- (૨૦) ઈર્ષા, જલન (૩)
- (૨૪) સંદેશવાહક, પત્રવાહક (૩)
- (૨૫) માધલી, મઘી (૨)
- (૨૭) મુશ્કેલી, તકલીફ (૨)
- (૨૮) અરબીમાં કોઈના નામનું સંબોધન કરતાં તેના પહેલાં મૂકવામાં આવતો શબ્દ (૧)

ગાડમથલ નં. ૨૨૩નો ઉકેલ

૧ એ	૨ દ	૩ કિ	૪ અ	૫ ત	૬ વા	૭ રિ	૮ સ	૯ એ	૧૦ ન
		એ							સી
૮	૯	અ	ત		૫	લુ		૧૦	ણ
૧૧	૧૧		૧૨		૧૩	૧૪		૧૪	
૮	૧૫	૧૬			૧૫	૧૬	નિ	૧૪	ય
	૧૭	૧૮					ય	૧૬	ત
૧૭	૧૯	૨૦			૧૯	૨૦	લા	૨૧	સ
૨૪	૨૨	૨૩	૨૪		૨૪	૨૫	ત	૨૪	
૨૪	૨૫	૨૬	૨૭		૨૬	૨૭	શ	૨૪	યા
૧	૨	૩	૪		૩૦	૩૧	ચી	૩૨	ર
૨૮	૨૯	૩૦	૩૧		૩૨	૩૩	રો	૩૦	શ
	૩૧	૩૨	૩૩		૩૨	૩૩	રો	૩૦	

દરજાઓની પ્રાપ્તિ

: લેખન :

પીર સૈયદ મોહમ્મદ મુશાહિદહુસૈન
જફરી બાવા સાહેબ(મદ્દ.)

બિસ્મિલ્હારી રહમાનિર રહીમ

અલ્લાહ તરફથી પોતાના બંદાઓને બે દરજા મળે છે.

નબી, ઈમામ, રસૂલ સિદ્ધીક, શહીદ વગેરે દરજાઓ માટે અલ્લાહ પોતાના બંદાઓને પસંદ કરી લેછે. દા.ત. હજરત અલી(અ.) તેમજ તેમના વંશના ૧૧ ઈમામોને બધાને અલ્લાહે ઈમામ તરીકે જ પેદા કર્યા છે. એ જ પ્રમાણે એક લાખ ચોવીસ હજાર પયગમ્બરોને પણ નભીઓ તરીકે જ પેદા કર્યા હતા.

શહાદતનો દરજો પણ નભીઓની, રસૂલે ખુદા(સ.)ની કે ઈમામોની હાજરીમાં જે રક્ષણાભક લડાઈઓ થતી અને તેમાં માર્યાજનારને શહાદતનો દરજો મળતો હતો.

આ જ પ્રમાણે બીજી રીતે પણ અલ્લાહ પોતાના બંદાઓને દરજાઓ આપે છે પરંતુ દરજાઓ આપતાં પહેલાં તે બંદા પાસેથી પણ કંઈક અપેક્ષા રાખે છે અને જો એ પ્રમાણેનું વર્તન હોય તો જ તે બંદાઓને દરજાઓ મળે છે.

પારા-૧, સૂરા-૨ અને આયત-૧૨૪માં અલ્લાહે ફરમાવ્યું છે :

‘જ્યારે ઈખાહીમની તેમના પરવરદિગારે કેટલીક વાતોમાં કસોટી કરી અને તેઓ તેમાં પૂરા ઉત્તર્યા તો ખુદાએ ફરમાવ્યું, હું તમને લોકોનો ઈમામ બનાવીશ. હજરત ઈખાહીમે અરજ કરી અને મારી ઓલાદમાંથી પણ? (ઇમામ બનાવજે) ફરમાવ્યું, (હા, પરંતુ) મારા એ હોદાને જાલિમો પામી શકશે નહીં.’

આમાં આપણે જોઈએ છીએ કે હજરત ઈખાહીમ(અ.) અલ્લાહના ઉલીલ અજમ પયગમ્બર હતા પરંતુ તેમને ઈમામતનો દરજો

આપવા માટે કસોટી કરી એટલે કે હજરત ઈખાહીમ(અ.)એ અલ્લાહની વાતો કબૂલ રાખી ત્યાર પછી જ તે હોદાને પામી શક્યા.

જ્યારે આપણા બાર ઈમામોને ઈમામતના દરજા માટે કસોટીમાંથી પસાર થવું પડ્યું ન હતું પરંતુ તેમને એ હોદા સાથે જ પેદા કર્યા હતા.

પારા-૨૭, સૂરા-૫૭, આયત-૧૮માં અલ્લાહ ફરમાવે છે :

‘અને જે લોકો ખુદા અને તેના રસૂલો પર ઈમાન લાવ્યા છે એ જ લોકો પોતાના પરવરદિગારની નજીક સિદ્ધીકો અને શહીદોના દરજામાં હશે.’

બીજી આયતમાં પારા-૫, સૂરા-૪, આયત-૬૮માં ફરમાવે છે :

‘અને જે લોકો ખુદા અને તેના રસૂલની તાબેદારી કરે છે તે એ લોકોના સાથે હશે કે જેમના પર ખુદાએ મોટી મહેરબાની કરી એટલે કે નભીઓ અને સિદ્ધીકો અને શહીદો અને નેક લોકો અને તે લોકોનો સહવાસ ઘણો જ સારો છે.’

ઉપર જણાવેલ આયત પ્રમાણે તો અલ્લાહ પોતાના બંદાઓને તેમના ઈમાન અને તાબેદારીના પ્રમાણે એ દરજાઓ આપે છે.

અલ્લાહે દરેકને સરખા પેદા કર્યા નથી. કેટલાકના કેટલાક પર દરજાઓ મહાન કર્યા છે.

પારા-૮, સૂરા-૭, આયત-૧૬૫ પ્રમાણે -

‘અને અલ્લાહ દરેકને તેની શક્તિ પ્રમાણે જ તકલીફ આપે છે.’

પારા-૩, સૂરા-૨, આયત-૨૮૬

‘તેથી દરેક મનુષ્યની શક્તિઓ જુદી જુદી છે.’

અલ્લાહે પોતે પણ ફરમાવ્યું છે કે-

‘જ્યાં સુધી તમારથી બની શકે અલ્લાહથી ડરતા રહો અને તેના હુકમો સાંભળો અને માનો.’

(પારા-૨૮, સૂરા-૬૪, આયત-૧૬)

તેથી દરેક મનુષ્ય કે જેણે દરજાઓ પ્રાપ્ત કરવાની ઈચ્છા છે તે પોતાની શક્તિ પ્રમાણે જ અલ્લાહની તાબેદારી અને ઈમાનમાં પ્રયત્ન કરશે અને પોતાની શક્તિ પ્રમાણે અલ્લાહ તરફથી દરજાઓ મેળવશે.

દરેક નભીઓના કરતાં હજરત રસૂલે ખુદા(સ.)નો દરજો મહાન છે. આપ નભીઓના સરદાર છે અને આપનો વંશ દરેક નભીઓના વંશ કરતાં મહાન છે. એટલે કે ‘આલે રસૂલ’નો દરજો મનુષ્યોમાં મહાન છે.

તેથી જો કોઈ સૈયદ અલ્લાહના માર્ગમાં દરજાઓ મેળવવાની ઈચ્છા ધરાવતો હશે તો તેની શક્તિ પ્રમાણે અલ્લાહ અને તેના રસૂલની તાબેદારી અને ઈમાનમાં પ્રયત્ન કરશે તેથી તેને જે દરજો મળશે તે બીજાઓ કરતાં મહાન હશે.

હવે એ જોઈએ કે જો સૈયદ પ્રયત્ન કરે તો તે ક્યા દરજા સુધી પહોંચી શકશે ?

આગણ આપણે જોઈ ગયા કે હજરત ઈબ્રાહિમ(અ.)ને જ્યારે અલ્લાહે લોકોના ઈમામ બનાવ્યા તો આપે પોતાની ઓલાદ માટે પણ દુઓ કરી હતી અને અલ્લાહે દુઓ કબૂલ કરતાં ફરમાયું હતું કે -

‘પરંતુ તે દરજાને જાલિમ લોકો મેળવી શકશે નહીં.’

હવે આપણે (પારા-૨૩, સૂરા-૩૮, આયત-૨૮) અલ્લાહના હુકમ પ્રમાણે જો આયતમાં સંશોધન કરીશું, વિચારીશું, મનન કરીશું તો આપણને જણાઈ આવશે કે આ આયતમાં હજરત ઈબ્રાહિમ(અ.)ની ઓલાદમાં થયેલા હજરત રસૂલે ખુદા અને તેમના બાર વારસદારો કે જેઓ ઈમામો તરીકે ઓળખાય છે, તેમના માટે કહેવામાં નથી

કુરાન શરીફમાં દુઆના સ્વરૂપે આવેલ આચાતો

કુરાની કુરાની

૧૪

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَبَّنَا ظَلَمَنَا أَنفُسَنَا سَوْلَنَ لَمْ تَعْفَرْنَا وَتَرْجَمَنَا

لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِيرِينَ

રખણા જલમા અન્ઝોસના વ ઈન્લમ્બુતાંજિર
લના વ તર્હભા લનકુનન મેનલ ખાસેરીન.

(પારો-૭, સૂરાએ અભરાફ, આયત-૨૩)

અર્થ : અય અમારા પરવરદિગાર ! અમે બન્નોએ અમારા પોતાના ઉપર જુલમ કર્યો છે, અને જો તું અમને માફ નહીં કરે અને અમારા ઉપર દ્યા નહીં કરે તો અમે ખચીત જ હાનિ ભોગવનારાઓ માંદેના થઈ જઈશું.) *

આયું કારણ કે અલ્લાહે તેમને તો જન્મથી જ એ દરજો આપેલો છે. તેઓ માસ્સુમ છે. તેમનાથી તર્કે અવલા(નાની ભૂલ) થવી પણ સંભવિત નથી તો એવા લોકોથી જુલમ થવાનો સવાલ જ કર્યા રહ્યો?

હજરત ઈબ્રાહિમ(અ.)ની ઓલાદમાં ફક્ત ૧૪ માસ્સુમીન એટલે કે રસૂલે ખુદા(સ.), હજરત બીબી ફાતેમા(અ.) અને બાર ઈમામો જ નથી પરંતુ તેમના સિવાય પણ જેટલા સૈયદો છે તે બધા જ આલે ઈબ્રાહિમ છે અને જેઓ માસ્સુમ નથી એવા જ સૈયદોથી મહાન ગુનો થઈ શકે છે અને તેઓ જાલિમ પણ હોઈ શકે છે. હવે આયતમાં કહેવામાં આયું છે કે -

‘જે લોકો તમારી ઓલાદમાંથી જાલિમ હશે તેઓ એ દરજાને પામી શકશે નહીં.’ એટલે કે સૈયદો પણ જો જાલિમ હશે તો તેઓ ઈમામતના દરજાને મેળવી શકશે નહીં પરંતુ જેઓ અલ્લાહ અને તેના રસૂલોની તાબેદારી અને ઈમાનમાં પ્રયત્નશીલ રહેશે તેઓ જ એ દરજાને મેળવી

શક્ષે કારણ કે હજરત ઈખાહીમ(અ.)ની દુઆ પણ સાથે જ છે કે જે અલ્લાહે કબૂલ કરી છે.

આનો અર્થ એમ નથી કે બાર ઈમામ થઈ ગયા છે તેમની સરખામણી કરું છું પરંતુ આગળ આયતોમાં ફરમાવવામાં આવ્યું છે કે સિદ્ધીકો, શહીદોના દરજામાં ગણવામાં આવશે. શહીદ થયા ન હોય તેમ છતાં ય તેટલો દરજાઝો અલ્લાહ વધારે છે. તેવી જ રીતે ઈમામ નથી થઈ જવાતું પરંતુ એટલો દરજાઝો અલ્લાહ આપે છે, જેમકે

પારા-૨૭, સૂરા-૫૨, આયત-૨૧માં અલ્લાહ ફરમાવે છે -

‘અને જે લોકોએ ઈમાન કબૂલ કર્યું અને તેમની ઓલાદે પણ ઈમાનમાં તેમને સાથ આપ્યો તો અમે તેમની ઓલાદને પણ તેમના દરજા સુધી પહોંચાડી દઈશું અને અમે તે મણો કરેલા અમલોમાંથી કાંઈ પણ ઓછું નહીં કરીએ, દરેક વ્યક્તિ પોતાના આયમાલનો જવાબદાર છે.’ *

પાટણમાં ખુશ ખબર...

પાટણમાં ખુશ ખબર...

પાટણમાં ખુશ ખબર...

આનિદાનિ વી. મુખી

મો.૮૮૭૮૦૮૮૦૧૮, ૯૦૩૩૧૨૭૪૪૦

યાદગાર લોજિયની & કટલરી સ્ટોર્સ

પાન પાર્લરના સંચાલકોને જણાવતાં આનંદ અનુભવીએ છીએ કે આપના ધેંધાને લગતી તમામ આઈટમ્સ (પ્રોડક્ટ્સ) જેવી કે -

નાઈટ પેન્ટ, ટી-શર્ટ, કેપરી, હાથ રૂમાલ, બનિયાન (ગંજ), અંડરવોર, ગમણા તેમજ 12W, 24W અને D.C. પંખા હોલસેલમાં ડિફાયની ભાવે મળશે. ભાવ તેમજ ગુણવત્તા બાબતે અમારી સાથે ખુલ્લા મને વાતચીત કરી શકો છો.

આપની પાસેથી સાથ સહકારની અપેક્ષા રાખીએ છીએ.

**બગડીયા માર્કેટ, પહેલા માળે,
સન્માન રેસ્ટોરન્ટની બાજુમાં,
જુમા મસ્જિદની સામે, ગાંધીરોડ, અમદાવાદ**

ટ્રેલર્સને લગતી તમામ આઈટમ તથા ભરત કામને લગતી ઉત્તમ આઈટમ એટલે...

સર્વોચ્ચમ

ટેલરીંગ મટેરીયલ્સ & મેચીંગ સેન્ટર

કસબ, મોતી, ટીકડી, કુન્દન, સ્ટોન, કટદાણા, જીંક તથા રેશમના દોરા, પારા, લેસ, સોયા, નાની-મોટી રીંગ, આભલા, કુરેશીયા ભરતના દોરા, લટકણ, તમામ પ્રકારના કેનવાસ, આખા અને અડધા સટરની સોયો, આંટીઓનું બોક્સ, સંચામાં નાખવાનું તેલ, બટન, હુક, પેન્ટની કલીપો, ચોકના બોક્સ, કોલરનું કેનવાસ, નાની-મોટી કાતર તથા કટલરી અને કોસ્મેટીક આઈટમ તથા ભરત ભરવાનો તમામ પ્રકારનો સામાન મળશે.

(હૈદરપુરાવાળા)

શુભ સ્થળ

એફ-૫, પહેલા માળે, તિરુપ્તિ માર્કેટ, બગવાડા દરવાજા, પાટણ.

મો.૮૮૦૮૪૬૯૧૮૩

જફરી આવાજ

એપ્રિલ-૨૦૧૧

ੴ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਵੀ

- (૧) બાળકો માટે માતાના દૂધ કરતાં વધારે સારું
બીજું કોઈ દૂધ નથી.

(આજથી આશરે બારસો વર્ષ પહેલાં આઠમા ઈમામ
અલી રઝા(અ.)એ ફરમાવેલ ઉપરોક્ત વાક્યને
દુનિયા હવે અમલમાં મૂકી રહી છે અને માતાના
દૂધને સર્વશ્રેષ્ઠ ખોરાક તરીકે સરકાર પણ સ્વીકારતી
થઈ ગઈ છે. -તંત્રી)

(૨) સિરકો સર્વશ્રેષ્ઠ સાલન (રાંધેલું શાક) છે.
જેના ઘરમાં સિરકો હશે તે કદી મોહતાજ
નહીં થાય.

(સિરકો : ઘઉં, દ્રાક્ષ કે અન્ય ફળ અથવા
તાડી વગેરેના રસને તડકામાં ગરમ કરીને ખાટો
કરી બનાવવામાં આવતી એક પ્રવાહી વાનગી.)

(૩) દરેક દાડમાં એક દાણો જન્તનો હોય છે.

(૪) મધમાં શિક્ષા (રોગનિવારણનો ગુણ) હોય છે.
જો કોઈ મધની ભેટ આપે તો તેને પરત ન કરી
દેતા.

(૫) ગુલાબ જન્તના ફૂલોનો સરદાર છે.

(૬) જે માણસ ઝયતૂનનું તેલ માચામાં લગાવશે
અથવા તો ખાવામાં ઉપયોગ કરશે તેની પાસે
ચાલીસ દિવસ સુધી શયતાન નહીં ફરકે.

(૭) સિલે રહુમ અને પાડોશીઓની સાથે સદવર્તન
કરવાથી માલમાં વધારો થાય છે.

(૮) તમારા બાળકોના ખલા સાતમા દિવસે કરો
તેનાથી તંદુરસ્તી સારી થાય છે અને શરીર
ઉપર ગોશ્ટ ચઢે છે.

(૯) જુમાાના દિવસે રોઝા રાખવા દસ રોઝા
રાખવા બરાબર છે.

G. K. Corner Solution 115

- (૧) ઉત્તરાખંડ અને ગુજરાત (૨) પોર્ટુગલ (૩)
 પહેલા (૪) આ પૈકી કોઈ નહીં (૫) સિંગાપોર (૬)
 ચુવરાજસિંહ (૭) જગન્નાથજી

- (૧૦) જે કોઈ સ્ત્રીને મહેર ન આપે અથવા મજૂરોને મજૂરીના પૈસાને રોકી રાખે અથવા કોઈને વહેંચી દે તો તે નહીં બક્ષાય.

(૧૧) કુરાઓન પઢવાથી, મધ્ય ખાવાથી અને દૂધ પીવાથી યાદદાસ્ત વધે છે.

(૧૨) ગોશેત ખાવાથી શિફા (રોગમુક્તિ) થાય છે અને બીમારી દૂર થાય છે.

(૧૩) ખાવાની શરૂઆત નમકથી કરવી જોઈએ કેમકે તેનાથી સિતોર બીમારીઓ દૂર થાય છે, જેમાં કોણી બીમારી પણ શામેલ છે.

(૧૪) જે માણસ દુનિયામાં વધારે ખાશે તે કયામતમાં ભૂખ્યો રહેશે.

(૧૫) મસૂર સિતોર પયગમ્બરોનો પસંદગીપાત્ર ખોરાક છે, તેનાથી દિલ નરમ થાય છે અને આંસુ બને છે.

(૧૬) જે ચાલીસ દિવસ સુધી ગોશેત નહીં ખાય તે બદદાખલાક થઈ જાય છે.

(૧૭) ખાવાનું હંડુ કરીને ખાવું જોઈએ.

(૧૮) ખાવાનું પ્યાલાની કિનારીથી ખાવું જોઈએ.

(૧૯) લાંબી ઉભર માટે સારો ખોરાક ખાવો, સારાં પગરખાં પહેરવાં અને દેવાથી બચવું, અતિશય સહશયન કરવાથી બચવું ફાયદાકારક છે.

(૨૦) સારા ચારિત્ર્યવાળો કયામતમાં પયગમ્બરે ઈસ્લામની સાથે હશે.

(૨૧) જનતમાં મુતકીઓ અને સુશીલ લોકોની તેમજ જદુનમાં ખાઉંધરા અને વ્યભિચારી લોકોની વિપુલતા હશે.

(૨૨) ઈમામ હુસૈન(અ.)ના કાતિલોને બક્ષવામાં નહીં આવે. તેમનો બદલો ખુદા પોતે લેશે.

(૨૩) સદકો આપીને ખુદા સમક્ષ રોજી માગો. (‘નંતુલ અભ્યાસ’માંથી)

ઈસ્લામી કવીજ નં. ૨૦૫ના જવાબો

- (१) ઈસરાઈલ (૨) જનાબે સારહ (૩) મધ્યરાત્રીથી
લઈને સુષ્પે કાંજિબ સુધી (૪) હજરત સુલયમાન
પથગમ્ભરના (૫) ઈમામ અલી ઝયનુલ આબેદીન
(અ.)ના (૬) મશરિક (૭) પાંચ (૮) નવ વખત

હાજરપીર સૈયદ મોહંમદ મુજાહિદહુસૈન જફરી બાવા સાહેબ(મદ્.)એ પટેલ મજલિસ

મજલિસ નં. ૧૫

અઉઝોબિલ્લાહે મેનશયતાનિર રજુમ.

બિસ્મિલ્હાહિર રહમાનિર રહીમ

અલહુમ્ડો લિલ્હાહે રજિબ્બલ આલમીન
વસ્સલાતો વસ્સલામો અલા મોહંમદીંવ વ આલેહીત
તૈયેબીન. (સલવાત)

હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.) હુઆમાં ફરમાવે છે, મેરે માઅબૂદ ! જુસકી નેકીયાં હી બૂરાઈયાં હો ઉસકી બૂરાઈયાં ક્યું કર બૂરાઈયાં ન હોગી ? યા અલ્લાહ ! અમે કે જેમની નેકીઓ જ બૂરાઈઓ છે તેમની બૂરાઈઓ, બૂરાઈઓ કેમ નહીં હોય ? એટલે આપણે અલ્લાહના મા'સૂમ નબીઓ, મા'સૂમીન, અલ્લાહના વલીઓ એ બધાની સરખામણીમાં આપણે આપણી નેકીઓને પણ સરખાવી દઈએ તો આપણી નેકી પણ બૂરાઈ જ છે કારણ કે આપણી કરેલી નેકીઓ જો કોઈ નબી કરી નાખે તો એના પ્રત્યુત્તરમાં અલ્લાહ સજા કરે કારણ કે આપણે એટલી બેદરકારીથી અને એટલી ઓછી નેકીઓ કરીએ છીએ કે તે નબીને ના શોભે. તો સામાન્ય લોકો જ્યારે નેકીઓ કરે છે ત્યારે અલ્લાહની નજીક સુધી પહોંચેલા બંદાઓની સરખામણીમાં એ પણ બૂરાઈ જ ગણાય. તો એ જ નેકી બૂરાઈ ગણાય તો પછી બૂરાઈનું તો શું કહેવું ? ઔર જુસકે હકાએક મહાજ ખોખલે દાવે હો તો ઉસકે બાકી દાવે ક્યું કર ખોખલે દાવે ન હોંગે ? અને જેના હક, અધિકાર આપણે કહીએ છીએ મને આ અધિકાર છે, પેલો અધિકાર છે, અધિકાર ક્યારે મળે ? જ્યારે એવી જવાબદારી અદા કરીએ તો અધિકાર મળે ને ? જવાબદારી અદા કર્યા વગર અધિકાર કેવો ? આપણે અલ્લાહના બંદા હોવાની બધી જવાબદારીઓ આપણે અદા કરીએ તો

અલ્લાહના બંદા હોવાના બધા અધિકાર આપણને મળી જાય. પણ આપણે અલ્લાહના બંદા, નેક બંદા, સારા બંદા, જેવા બંદા અલ્લાહ ઈચ્છે છે એવા બંદા છીએ ખરા આપણે ? એ જીવન સાથે માપી જોઈએ પોતાની જાતને, તો ખબર પડશે. તો આપણને કેટલા અધિકાર મળવા જોઈએ ? તો ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) ફરમાવે છે કે જેના અધિકારો ફક્ત ખોખલા દાવા છે, તે જ્યારે જૂઠા દાવા કરે તો એ તો જૂઠા જ હશે ને ? પછી એનું શું વર્ણન ?

પાલનેવાલે ! તેરે નાફિઝો મોહકમ ઔર ગાલિબ ઈરાદેને કીસી બોલનેવાલે કે લીધે બોલને કી ગુંજાઈશ હી નહીં છોડી. યા અલ્લાહ ! તારો સર્વત્ર કેલાયેલો, સતત અને વિજય પામનારો ઈરાદો જે છે એ એવો છે કે કોઈ પણ તેની સામે કોઈ પણ આક્ષેપ કરી જ ન શકે. ઔર ન કીસી સાહેબે હાલ કો ઉસકે હાલ પર રહેને દીયા. અને કોઈ પણ કુદરત ધરાવનાર માણસને, સક્ષમ માણસને પોતાની સત્તા પર રહેવા દીધો જ નહીં. અલ્લાહે હંમેશાં પોતાની સત્તાથી જ કાર્ય કર્યું છે.

ખુદાયા ! મૈને કીની હી ઈબાદતેં કી ઔર અપને અંદર ખુશી કી હાલત પૈદા કી મગર તેરે અદ્દલને ઉન પર એએતેમાદ ખતમ કર દીયા. યા અલ્લાહ ! મેં તારી ઘણી બધી ઈબાદતો કરી અને પોતાની અંદર તેમના વડે ખુશીની હાલત પૈદા કરી પરંતુ જ્યારે તારા અદ્દલની વાત આવી, ઈન્સાફની વાત આવી તો મારો ભરોસો ઉઠી ગયો, તું જ્યારે અદ્દલ કરશે તો મને સજા જ થવાની છે. મારા આ'માલ એવા છે જ નહીં કે હું તેમના બદલામાં તારાથી ઈનામ લઈ શકું. ફિર તેરે ફજલને મુજકો ઉનકી તરફસે સહારા દે દીયા. પછી મારું ધ્યાન તારા ફજલ તરફ ગયું અને મને ભરોસો બેઠો કે

નહીં, અલ્લાહ અદ્રલ કરશે એટલું જ નથી ફજલ
પણ કરનારો છે. તો ફજલ કરશે તો મને આશા છે
કે અલ્લાહ મને બક્ષી દેશે.

ખુદાવંદા ! તું જાનતા હે અગરચે મેરે યહાં
તેરી ઈતાઅતો બંદગીમાં દવામ નહીં રહા મગર
તેરી ઈતાઅતો બંદગીસે લગાવ ઔર ઉસકા
અજ્રમ હંમેશાં મેરે દિલ મેં રહા હે. યા અલ્લાહ !
તું જાણો છે કે મેં તારી ઈબાદતો સતત, નિરંતર કરી
નથી પરંતુ તારી ઈબાદતો કરવાનો શોખ મારા
દિલમાં હંમેશાં રહ્યો છે.

મેરે માઅખૂદ ! મૈં કેસે (તેરા) અજ્રમ કરું
જબ કે તૂ કષ્ટહાર હે. હું તને મળવાની ઈચ્છા કર્યી
રીતે કરી શકું જ્યારે કે તું કહેર કરનાર છે, એટલે
કહેર કરે તેનાથી તો બીક લાગે ને ? તો એની
નજીદીકીનો ઈરાદો તો કોઈ કર્યી રીતે કરી શકે ?
ઔર કેસે તેરા અજ્રમ ન કરું જબ કે તું હાકિમો
આકા હે. અને કર્યી રીતે તારી કુરબત પામવાનો
ઈરાદો ન કરું કારણ કે તું જ મારો હાકિમ, તું જ
મારો સરપરસ્ત અને તું જ મારો મૌલાછે, આકાછે.

મેરે માઅખૂદ ! મૈં તેરે આસારે કુદરતમેં જીસ
કદર તૂઝે હુંઘતા હું ઈતના હી તુઝસે દૂર હો જાતા
હું. કુદરતની નિશાનીઓમાં હું જેટલો તને શોધું હું
એટલો જ તારાથી વધારે દૂર થતો જાઉ હું. પસ તૂ
મુજઝો અપની બારગાહમેં ઐસી ખિદમતકી તૌફીક
દે કે મુજઝો તુઝ તક પહુંચા દે. તો તું મને તૌફીક
આપ એવી બંદગીની, એવી ખિદમતની કે જેના
વડે હું તારા સુધી પહોંચી જાઉ.

જો ચીજ અપને વજૂદમેં ખુદ તેરી મોહતાજ
હે ઉસસે તેરે વજૂદ પર કેસે ઈસ્તિદલાલ કીયા જા
સકતા હે ? જે વસ્તુ પોતાના અસ્તિત્વમાં તારા ઉપર
દારોમદાર રાખે છે તે વસ્તુનો સહારો લઈને કોઈ
કેવી રીતે તારા સુધી પહોંચી શકે છે ?

ક્યા તુઝ સે અલગ કોઈ ઔર ઈતા ઝાહિરો
આશકાર હે કે વો તુઝે ઝાહિરો આશકાર કર સકે ?

તારા સિવાય બીજું કોઈ, તારા જેવો જાહેર અને
સ્પષ્ટ છે કે જે તને જાહેર અને આશકાર કરી શકે ?
તૂ કબ હમસે ગાયબ થા કે મુજે ઝાહિર કરને કે
લીયે કીસી કી જરૂરત પડે ? તું અમારાથી છૂપાયેલો
જ ક્યારે હતો કે તને જાહેર કરવા માટે કોઈ
અન્યની અમને જરૂર પડે ? જો તુઝ પર દલાલત
કરે ? જે દલીલો વડે તને જાહેર કરે. ઔર તૂ કબ
દૂર હુંઆ કે તેરે આસાર તુઝ તક પહુંચાનેકા સબબ
બનેં ? તું અમારાથી દૂર હતો જ ક્યારે કે તારી
નિશાનીઓને જોઈને અમે તારા સુધી પહોંચીએ ?

વો આંખ અંધી હૈ જો તુઝકો અપના
નજીબાગર ન સમજે. તો એ આંખ આંધળી છે કે
જે તને પોતાને રોશની આપનાર ન સમજે, તારી
રોશનીથી તો લોકો જોઈ રહ્યા છે. ઔર તૂ કબ દૂર
હુંઆ જો આતકદી હૈ વો તુઝકો નજીબાગર ન
સમજે ઔર બંદેકા ઉસમેં સરાસર નુકસાન હૈ
જીસમેં તેરી મોહબ્બત કા હિસ્સા ન હો, જે વસ્તુમાં
અલ્લાહની મોહબ્બતનો ભાગ ન હોય તે વસ્તુ જો
બંદો, અલ્લાહનો બંદો અપનાવી લે તો એ ખોટમાં
જશે એ કદીએ નફામાં નહીં જાય.

ખુદાયા ! તૂને લોગો કો કાયનાત કે આસાર
કે તરફ રુજૂઓ કરનેકા હુકમ દિયા હે. યા અલ્લાહ !
તે હુકમ કર્યો છે લોકોને કે બ્રહ્માંડમાં જે નિશાનીઓ
છે મારી તેના તરફ વળો અને ધ્યાન ધરો તેમનું. તૂ
મુજઝો અપને લિબાસે નૂર ઔર હિદાયત કે સાથ
અપની તરફ મોડ દે. મને તું મારા નૂરનો લિબાસ
પહેરાવ અને હિદાયત વડે તારી તરફ વાળી દે.
યહાં તક કે મૈં તેરી તરફ, ઈસી તરફ પલટ આઉં,
જીસ તરફ ઉનકે જરીયે તુઝ તક પહુંચા હું. એટલે
સુધી હિદાયત કર કે હું તારી તરફ એવી જ રીતે
પાઇઓ ફંનું કે જેવી રીતે તારી નિશાનીઓના સહારે
આવ્યો હું એવી રીતે વગર નિશાનીના સહારે આવી
જાઉં. મેરા બાતિન ઉન આસારકી તરફ દેખનેકા
મોહતાજ ન હો. મારું બાતિન, મારું છૂપું અસ્તિત્વ,

મારું અંતર, આ નિશાનીઓનું મોહતાજ ન હોય કે તારા સુધી પહોંચવું. ઔર મેરી હિંમત ઈસસે કહી બુલંદ હો કે મૈં ઈસ દુનિયા પર એતેમાદ કરું. અને મારી હિંમતને દુનિયાની મોહતાજગી ન હોય, દુનિયાની મોહતાજગી વગર હિંમત કરીને તારા સુધી પહોંચી શકું. બેશક તૂ હર ચીજ પર કાઢિર હૈ. તું દરેક વસ્તુ પર ક્ષમતા ધરાવે છે.

મેરે માઅખૂદ ! મેરી રૂસ્વાઈ તુજ પર ઝાહિર હૈ. હું કેવો છું ? એ તું જાણો છે. ઔર મેરી હાલત તુજસે પોશીદા નહીં હૈ. કોઈ પણ મારી વસ્તુ તારાથી છૂપેલી નથી. મૈં તુજ તક પહુંચનેકા ખ્વાહાં હું. તું જાણો છે કે મને તારા સુધી પહોંચવું છે. ઔર તેરે હી ઝરીએ તુજ તક પહુંચના ચાહતા હું. હું તારા જ વડે તારા સુધી પહોંચવા ઈચ્છાં હું. પસ અપની તરફ અપને નૂરસે મેરી હિદાયત કર. તો તારા નૂર વડે મારી હિદાયત કર. અપને હુંઘર મુજાકો ખાલિસ બંદગી કે સાથ કાયમ રખ. અને તારી સામે મને તારી બંદગી કરતો રહું એવી રીતે કાયમ રાખ.

ખુદાયા ! મુજાકો અપને ખજાનએ ઈલમ સે ઈલમ અતા કર. તારા ઈલમના ખજાનામાંથી મને ઈલમ અતા કર. ઔર અપને મહેઝૂજ પરદેસે મેરી હિફાજત ફરમા. અને તારા પડદા વડે મારી સુરક્ષા પૂરી પાડ. મેરે ખુદા મુજાકો મુકર્ભીની હકાએકસે આગાહ કર, જે તારા કરીબી બંદાઓ છે, નજીકના બંદાઓ છે, તેના અધિકારો શુંછે તેમના ? તેમનાથી મને અવગત કર. ઔર મુસ્તાકીન કે રાસ્તે પર ચલા. અને જેમને તારી લગન લાગેલી છે એવા લોકોના રસ્તા ઉપર ચલાવ. મેરે ખુદા મુજાકો અપની તદ્દીર કે જરીયે મેરી અપની તદ્દીરસે ઔર અને ઈન્ઝિયાર કે મુકાબલેમં મેરે અપને ઈન્ઝિયારસે બેનિયાજ કર હે. યા અલ્લાહ ! તું તારી બુધી વડે મારી બુધીથી મને બેનિયાજ કરી હે કે મારી બુધીની જરૂર જ ના પડે. હું જ્યારે કામ

કર્યા કરું, તારી બુધીથી જ કરું અને મારા ઈન્ઝિયાર (ઇન્ઝિયાર એટલે મારી મરજ) તારી મરજ વડે મારી મરજને તું નિરર્થક કરી હે કે જ્યારે પણ હું ચાલુંતારી મરજથી જચાલું, મારી મરજથી નચાલું. ઔર મુજાકો મેરે ઈજૂતિરાબ કે મવાકેઅસે આગાહ કર હે અને જ્યારે પણ મને બચેની થવાની હોય તેવા સમયમાં મને પહેલાંથી જ સાવચેત કરી હે.

ખુદાયા ! મુજસે મેરે નફસકી, જિલ્લતસે નિકાલ હૈ. મારા નફસની નીચતામાંથી મને બહાર કાઢ. ઔર મુજાકો મેરે શક ઔર મેરે શિર્કસે કથમે જાનેસે પહેલે હી પાક કર હે. મારી શંકા, કુશંકા અને મારા શિર્ક, જે પણ નાના મોટા શિર્ક હું કરું છું. યાદ રાખો આપણી નિરાશા પણ આપણું શિર્ક છે, આપણું કુઝ છે અને આપણા પોતાના ઉપર વધારાનો ભરોસો પણ આપણું શિર્ક છે. તો કબરમાં જતાં પહેલાં જ તું મને આ બધી વસ્તુઓથી પાક કરી હે. તુજસે મદદ તલબ કરતા હું, તૂ મેરી મદદ કર. હું તારાથી મદદ માગું છું તું મારી મદદ કર. ઔર તુજ પર તવકુલ કરતા હુંતૂ મુજાકો ન છોડ. હું તારા ઉપર ભરોસો કરું છું. તું મને છોડી ન હે. મૈં તૂજસે સવાલ કરતા હુંતૂ મુજાકો માયૂસ ન કર. હું તારી પાસેથી માગું છું. તું મને માયૂસ ન કરી હે, નિરાશ ન કરી હે. ઔર મૈં તેરે ફજલકી જાનિબ રાગિબ હુંતો મુજાકો મહેરુમ ન કર. અને હું તારા ફજલ તરફ વધ્યો છું એટલે મને વંચિત ન કર. તેરી બારગાહસે નિસ્બત રખતા હુંતો મુજાકો દૂર ન કર. હું તારી બારગાહથી સંબંધ ધરાવું છું માટે મને દૂર ન કરી હે. ઔર તેરે દરવાજે પે ખડા હુંતો મુજાકો ન ધુતકાર. તારા દ્વાર ઉપર હું ઊભો છું મને ધુતકારીને પાછો ન વાળી હે.

મેરે માઅખૂદ ! તેરી રજાઓ ખૂશનૂદી ઈસસે ભી જિયાદા મુનજીજા હૈ કે વો તેરી તરફસે કીસી સબબકી મોહતાજ હો તો ભલા મેરી મર્જી કીસી સબબકી બિના કયું કર હો સકતી હૈ ? યા અલ્લાહ

! તારી રજા અને તારી ખૂશનૂદી, તારી મરજ જેમાં તું ખુશ હોય તેવી બાબતો. એટલી બધી, બધી વસ્તુઓથી ઊંચી છે, પર છે કે કોઈ સાધન વડે ત્યાં સુધી પહોંચી શકાય નહીં. તો મારી મરજને સાધન બનાવીને હું તારા સુધી કઈ રીતે પહોંચી શકું? મેરે ખુદા! તું અપની જાતમેં ઈન્ટા બેનિયાજ હે કે તુઝે ખુદ તુઝસે કીસી નફાનેકી ઝડૂરત નહીં. યા અલ્લાહ! તું એટલો બધો લાઉબાલી છે, બેનિયાજ છે કે તને પોતાનાથી પણ કોઈ ફાયદો થઈ જાય એની પણ તને જરૂર નથી. તો ભલા મુજસે કયું કર બેનિયાજ નહીં હોગા. તો પછી યા અલ્લાહ! હું નેકી કરું કે બૂરાઈ કરું તેનાથી તને શું ફેર પડવાનો છે? તું મને અપનાવી લે, હું જેવો પણ ઢું.

અલ્લાહથી હુઆ કરીએ કે અલ્લાહ તેના કલામ, કુરઆને મજૂદની આયતો સમજવાની આપણાને શક્તિ આપે અને નેક તૌફીક આપે, આમીન.(ઈલોલ તલાવ, તા. ૨-૧૧-૨૦૦૮, સોમવાર)

પ્રો. જી. કે. સુણસરા
(સેવાધીવાળા)

લેસ્ટ રેડીમેડ ક્લોથ ઓન્ડ ટેલર્સ

● રેડીમેડ ●
* ખુન્સ * ટી.શાર્ટ * શૉર્ટ શાર્ટ * સ્લીમ શાર્ટ
* કારગો * ગલ્બા-લેંદા * ટ્રાઉંગર્સ
* નાઇટ ફ્રેસ વિગોરે.

● ક્લોથ ●
શુટીંગ તથા શાર્ટીંગ
● ટેલર્સ ●
પેન્ટ, શાર્ટ, શુટ, સફારી ઓર્ડર મુજબ બનાવી આપવામાં આવશે.

૧૨, આશિષ શોપીંગ સેન્ટર, જાફરીબાગ, સિદ્ધાપુર.
ફોન : (૦૨૭૬૭) (દુ.) ૨૨૪૪૦ (ઘર) ૨૮૪૪૦

૭૮૬/૪૨૭/૪૪૦

અલ V ટૂર (અલ-વી ટૂર)

પીરો મુરશિદ અને મોહંમદ વ આલો મોહંમદની ભલી દુઆઓથી ખડીયાસણા નિવાસી મો.સાદિકઅલી વલ્લીભાઈ મુખીએ સતત સાત વર્ષથી હજ જિયારત અને ઉમહ જિયારતનો સફળતાપૂર્વક સફર પૂર્ણ કરી ચૂકેલ છે. આગામી ઉમહ જિયારત ટૂરનું આયોજન ૧૦/૬/૨૦૧૧ના રોજ ઈન્શાઅલ્લાહ વતનથી રવાના થશે તો જે મોભિન ભાઈ-બહેનોએ આ ટૂરમાં જોડાની ઈચ્છા હોય તો નીચેના સરનામે સંપર્ક કરવા વિનંતી છે.

સંપર્ક **મો. સાદિકઅલી વલ્લીભાઈ મુખી**

મુ. ખડીયાસણા, તા. સિદ્ધાપુર, જિ. પાટણ. મોબાઈલ : ૯૮૨૫૪૧૧૪૪૦

જિયારતો

મદીના મુનાવ્યરા : મક્કાએ મોઅઝ્જમા

સિરિયાનો જિયારતો : રક્કા, હલબ, નભી ઝકરીયા, સિરીયાનું કબ્રસ્તાના)

ઈરાકની જિયારતો : કરબલા, નજીફ, કુફા, કાઝમૈન, હિલ્લા અને કરબલાની અતરાફની જિયારતો
ઈન્શાઅલ્લાહ શામરરાહની જિયારતો

ઈરાનની જિયારતો : મશાહદ (શાહે ખુરાસાન), માસુમાકુમ, મિઝાદે જમકરાન, માસુમા કુમની
અતરાફની જિયારતો, શાહ અખ્દુલ અજીમ, બીબી શેરબાનુ, નિશાપુરની તમામ જિયારતો

Sirat-e-Mustakim

Written by : Janab Nadeemahmad D. Jafri (Ahmedabad)

I took up a job with a media company to start my professional career after I had finished my management studies. During my first interaction with my seniors I was assigned a specific target to achieve in the span of one year.

My manager informed me that if I successfully achieve my targets in that year, I would get the confirmation in the organization and may get good appraisal.

This made me really work hard and I almost achieved my targets. I was happy and satisfied by my achievements and was pretty sure of getting a good appraisal.

At the end of the year I was called to the head-office for review and appraisal. In my review meeting with the directors I presented my working and the results I had achieved. After my presentation the directors told me that though I had almost achieved the targets I did not work the way they had wanted me to work. Somehow they were not convinced with my working style as they felt that I did not follow their work-philosophy in executing my job.

My performance did not get the due appraisal and all my efforts were wasted. Had I known exactly what the management wanted from me I would have definitely worked in that direction and this way my efforts would not have gone to drains.

→This world is a place where we have been sent to perform our duties. On the Day of Judgment, Allah (SWT) would appraise our worldly performance and we would be duly rewarded then. So it is important for us to know what Allah (SWT) expects from us? Whether the duties which we are currently performing are enough and as per His wish? Because if we fail to understand whatever Allah (SWT) is expecting from us then all the good deeds and duties which we have performed may not be useful to us on that day.

Let us then begin our research with the following ayah from Surah-e-Baqra:

- “Neki kuch yehi thodi hai ke namaz main apne mooh purab ya paschhim ki taraf kar lo balke neki to uski hai jo Khuda aur roze aakherat aur farishton aur Khuda ki kitabon aur paighambaron per imaan laye aur uski ulfat main apna maal karabatdaron aur yatimon aur mohtajon aur pardesiyon aur maangnewalon aur laundi ghulam (ke gulu khalasi) main sarf kare aur pabandi se namaz padhe aur zakaat deta rahe aur jab koi

aehed kiya to apne qawl ke poore hain aur fiqr-o-faaqa wa ranj-o-sakhti aur ghutan ke waqt saabit qadam rahe, yehi log parhezgar hai .” – (Surah-e-Baqra, ayah 177)

“(Virtue is not in this that ye turn your faces toward the east and west, but virtue is of him who believeth in Allah and the Last Day and the angels and the Book and the prophets: and giveth of his substance, for love of Him unto kindred and orphans and the needy and the wayfarer and the beggars and for redeeming necks, and establisheth prayer and giveth the poor-rate and is of the performers of their covenant when they have covenanted; and is of the patient in adversity and affliction and in time or violence these are they who are proven true, and these they are God-fearing.)”

In the above ayah Allah (SWT) has given us the clear definition of good virtues. If we follow them we would be considered virtuous by Him. But to be a virtuous person is the only thing which He expects from us?

Now we will see the ayah from Surah-e-Furqaan:

- “*Aur un logon ne duniya main jo kuch nek kaam kiye hai Hum un ki taraf tawwajjo kareinge to Hum us ko goya utti hui khaak bana kar barbaad kar denge.” – (Surah-e-Furqaan, ayah 23)*

“(We shall call their deeds into Our presence and scatter them into the air as dust (turn them devoid of all virtue).”

Here, Allah (SWT) promises that He is surely going to destroy **the good deeds of certain people and turn them devoid of all virtues.** It means Allah (SWT) is looking for **something much beyond the good virtues** as indicated in the ayah of Surah-e-Baqra.

→ So if we want to be considered **amongst the successful** at the Day of Judgment and wish that all our good deeds like our prayers and charity get accepted and are meaningful in the court of Allah (SWT); we need to find that **“Precise thing”** which He is looking for in us.

Let us again turn to the Quran for this. In the following ayah from Surah-e-Fussilat, Allah (SWT) says:

- “*Ae Rasool (SAW) tum kehdo ke imaandaro ke liye to yeh Quran az sartapaa hidayat aur har marz ki shifa hai aur jo log imaan nahin rakhte unke kaanon ke haq main giraani aur behrapan hai aur wo Quran un ke haq main nabinaee ka sabab hai.” – (Surah-e-Fussilat, ayah 44)*

*“(Say: “It is a **Guide and a Healing** to those **who believe**; and for those who believe not, there is a **deafness in their ears**, and it is **blindness in their (eyes)**”).”*

Allah (SWT) says that the same **Quran which is a guide and a healing** for a believer; is a **deafness and blindness for a non-believer**. Now, we know that whoever believes in Allah (SWT) is a believer and whoever does not believe in Him, he is a non-believer. But if a person is a non-believer of Allah then why would he recite Quran? And if he is not reciting Quran then why did Allah (SWT) say in the above ayah that Quran is deafness and blindness for a non-believer. This means that **Allah (SWT) is referring to those people who though believe in Him and recite Quran but still are considered as non-believers.** So who are those unfortunate ones?

Rasool (SAW) in the following hadith says:

- “Ali is with the Quran and **the Quran is with Ali**, and these two will **never be separated** from each other until they reach me at the Hauz-e-Kausar!” (Ref: *Jam'a Sagheer*, p 56, *Kanz-al-Ummal* p 30, *Izalut-ul-Khifa Maqsad* 2, p 279)

Mawla Ali and Quran are inseparable and thus in the light of this and our pondering upon the above-mentioned ayah, it can be inferred that if **somebody separates Mawla Ali (A.S) from Quran**, he is a **non-believer as per Allah (SWT)** and thus **Quran would no-longer guide him** and instead **he could be misguided as he would fail to understand Quran in the right perspective**. Thus **love for Mawla Ali (A.S)** is a parameter which would **separate a believer from a non-believer** and it is a **doctrine to understand Quran**.

In this regard let us focus on one more ayah:

- “*Aur us waqt Rasool (SAW) bargaahe Khuda wandi main arz karenge ke ‘Ae mere Parvardigar meri qaum ne to Quran ko bekaar bana diya’.*” – (*Surah-e-Furqaan*, ayah 30)

*“(The Prophet will say: “O my Lord, **my people had fettered the Qur'an.**”)”*

There are many great Islamic scholars who have translated the holy book in various languages, it seems that they have really contributed to propagate Quranic knowledge and philosophy, so why would Rasool (SAW) say that **his people have fettered the Quran**, when we find many great scholars who have learnt Quran by heart and can discuss the ayahs at length with their listeners?

We have got Quran through the holy presence of Rasool (SAW), it was revealed in the form of **‘wahi’** to him on different occasions. **He is then the best judge** to decide whether we are doing

justice with the book or not. And I am sure he must have given us clear instructions which if we follow, we would do justice to our Quranic recitation and be well-guided.

The following hadith of Rasool (SAW) instructs us in this direction. This is also known as Hadith-e-Saqlain, where **Saqlain** stands for **two weighty things**:

- “I will soon be called away and will have to depart from you, but **I leave amongst you two weighty things; the book of the High and Mighty Allah and my progeny**. The Book of Allah is like **a rope which extends from the heavens to the earth**, and **my progeny are the people of my house (Ahl-ul-bait)**. The Subtle and Aware (**Allah**) tells me that **the two shall never part from each other until they come to me at the Pool**. So, take care **how you treat them after me**.”

This is a very prominent hadith whose reference can be found in different books of Islamic scholars. It is well-recorded by Imam Ahmed (Ibn-e-Hambal) from the tradition related by Abu Sa'eed-al-Khudri in (Musnad, Ahmed Ibn-e-Hambal, Part 3, P 26.) and also recorded by Ibn-e-Abi Shaiba, Abu Ya'li and Ibn-e-S'ad from Abu Saeed (Kanz-ul-Ummal, Part 1, P 47).

The same tradition is also mentioned in the books of prominent Islamic historians and commentators. (Ref: Tirmizi, 5:328, Nisai 96:79, Ibn Atiyyah 1:34, Ibn-e-Hajar P 89)

When we focus on above ayah, we understand that it is Allah's wish that the Quran and Rasool (SAW)'s progeny would never part. And if **somebody tries to separate them**, then he is **working against the Will of Allah (SWT)** and might incur Allah's wrath.

The progeny of Rasool (SAW), which is in fact the **household of Mawla Ali (A.S) is as important as Quran in our lives** and if we wish that Quran be a guide and a healing we need to recite it in the light of their love.

→The important result which can be derived here is that however impressive a Quranic interpreter and a scholar we come across, **unless he has the understanding of the status of progeny of Rasool (SAW)** he can **never guide anybody** as he has not **followed Rasool (SAW)'s instructions**. His **learning Quran by heart** would **not yield him any benefit** as he has **disobeyed Allah's Wish**. And if we get impressed by such an orator of Quran and follow him **we are taking a big risk as we might get misguided by him.**

It was the sacrifice and hard-work of our holy Prophet (SAW) which brought us from the darkness of illiteracy to the light of Islamic philosophy. He guided us and thus he has maximum right on our lives after Allah (SWT). That is the reason Allah (SWT) in the following ayah asks Rasool (SAW) to seek the compensation of his efforts in the following manner:

- “Ae Rasool (SAW) un logon se tum kehdo ke main iss tabligh-e-risaalat per tum se kuch mazdoori to maangta nahin hoon magar tamanna ye hai ke **jo chaahae apne Parvardigar tak pahonch ne ki raah pakad le.**” – (Surah-e-Furqaan, ayah 57)
 (“Say: “No reward do I ask of you for it but this: that each one who will **may take a (straight) Path to his Lord.**””

If we really wish to show our gratitude to Rasool (SAW) we should take a straight Path that reaches Allah. That is what Allah wants and that is the wish of Rasool (SAW) as well. At the starting of the article we saw the ayah where Allah (SWT) has **defined the good virtues and He expects us to have them**, but again we saw in one of the ayahs He said that **He would discard the good deeds of certain people**. The inference we can take from this is **that along with good virtues we should be on the straight path that reaches Him**. And once we travel this path we are sure that our good deeds would be accepted by Him and it would make Him happy. So how should we locate this path? Is there any indication in Quran for this?

Let us see one more ayah which is much similar to the above one and it would help us find the way:

- “Ae Rasool (SAW) tum kehdo ke main apni tableegh-e-risalat ka **apne karabatdaron ki mohabbat** ke siwa tumse koi sila nahin maangta” – (Surah-e-Shura, aayat – 23)
 (“Say: I do not ask of you any reward for it but **love for my near relatives’**””

While the ayah of Surah-e-Shura has explained us what Allah (SWT) and Rasool (SAW) want from us, the above ayah of Surah-e-Furqaan clearly indicates how we can be on the Straight Path that reaches Him; it is in the love for Rasool (SAW)’s relative. If we love them, we would remain on the straight path. So let us see who are they?

When the above ayah was revealed somebody asked Rasool (SAW) that **who are they, whose love has been made mandatory on us?** To which he replied it is **Ali (A.S), Fatema (A.S), their children Hasan (A.S) and Husain (A.S)**. (Ref: Tafseer-e-Kishaf, Allama Zamkhashri, Vol 3, P 67)

Sa’labi, Zamakhshari, Suyuti and Baidhavi have recorded that the above ayah was revealed to make **the love of household of Mawla Ali (A.S) mandatory on the Muslim world.** Even prominent Islamic authorities like Bukhari, Muslim, Ahmed Ibn Hambal and others have recorded traditions to this effect by quoting Ibn-e-Abbas.

In order to further substantiate our above inference, let me quote here Rasool (SAW)’s hadith:

- “No one shall be able to move from his place of reckoning on the Day of Judgment until he has stated four things: how **he spent his life and his wealth**, and where he got it from --- **and he shall also be asked about the love of the Ahl-ul-bait.”**

This tradition has been recorded by Tabrani from Ibn-e-Abbas and from him Allama Suyuti and Nabahani in their Ehya-ul-Maiyyit and Arba’een and many other Ullema have also recorded it.

→ Logically it seems now that **apart from good deeds like prayers and charity**, Allah (SWT) would **definitely ask us about our commitment and love for Ahl-ul-bait**. This is **Sirat-e-Mustakim, the straight path which reaches Him** and if somebody found faltering with that, his good deeds may not give him any benefits.

Let us now focus on the following ayah in this connection:

- “*To tumhare paas jo wahi bheji gayee hai tum uuse mazboot pakde raho iss **main shak nahin ke tum sidhee raah per ho.***” – (Surah-e-Zukhruf, ayah 43)

(Therefore hold fast to that which has been revealed to you; surely you are on the right path.)

If we focus on the above ayah it seems that there was a specific message which Rasool (SAW) was **asked to hold fast**. Here, the message which Rasool (SAW) was asked to hold tightly and convey was of the ‘**wilaya**’ of Mawla Ali (A.S). **That is the right path** as mentioned in the above ayah. (Ref: Manaqib – Ibn-e-Maghazali, Faqaea, Sha’fei).

That is the reason Rasool (SAW) has said about Mawla Ali (A.S) that:

- “Ali, had I not been afraid that the Muslims would start regarding you as Christians regard Christ, I would have said things about you which would have made the Muslims venerate you and to consider the **dust of your feet as something worth venerating**; but it will suffice to say that **you are from me and I am from you; you will inherit me and I will inherit you; you are to me what Aaron was unto Moses; you will fight for my causes, you will be nearest to me on the day of Judgment; you will be next to me on the fountain of Kausar; enmity against you is enmity against me; a war against you is a war against me; your friendship is my friendship; to be at peace with you is to be at peace with me; your flesh is my flesh; your blood is my blood; who will obey you will obey me; truth is on your tongue, in your heart and in your mind. You are a door to me. As per the order of God, I give these tidings that your friends will be rewarded in**

Heaven and your enemies are doomed for Hell.” - (Ref: Yanabi-al-Mowaddat (Bombay Edition, P 107)

Allah (SWT) has granted a **cult status to Mawla Ali (A.S)** and He has **promised glad tidings to the people who be-friend him and his household** and they would be rewarded in Heaven and his enemies would be punished in Hell. It is thus **love of Ahl-ul-bait that Allah (SWT) wants his people to have to be successful.**

When we see around we find that nothing holds us back from offering regular namaz, paying zakat, going for Hajj and performing rozas. Everyone from us at the end wants to be successful and be a chosen servant of Allah (SWT), but when it comes **to recognizing the status of Ahl-ul-bait and loving them** we tend to hold ourselves back. Why is it so? When so much has been **promised by Allah (SWT) and Rasool (SAW) to us in this regards, why we are so reluctant?**

Let us see the Quran again for the answer:

- “*Khuda ne farmaya ke yehi raah sidhi hai ke mujh tak pahonchti hai. Jo mere mukhlis bande hai un per tujhe kissi tarah ki hukumat na hogi magar haan gumraahon main se jo teri pairvi kare usper tera zor chal jaaega aur haan ye bhi yaad rahe ke un sab ke waste aakhri wada buss Jahannum hai.*” – (Surah-e-Hijr, ayah 41-43)

(“*Lord said: This is a right way with Me: Surely. as regards My servants, you have no authority, over them except those who follow you of the deviators. And surely Hell is the promised place of them all*”)

The above ayah is the reply which Allah (SWT) gave to Satan, when he said that he would **lure mankind to deviate from the right path**. Allah (SWT) confirms to Satan that people who **tread the right path would never deviate** and Satan would not have any authority over them. When we contemplate on the above ayah further we can infer that it is **Satan’s duty now not to allow us to reach the straight path.** He thus works full-time to hold us back from reaching the *Sirat-e-Mustakim*; that is to have **love for Ahl-ul-bait.**

Before I end my article, let me quote a famous couplet from a qawwali:

“Basad talash na kuch wus’atay nazar se mila. Nishane manzil-e-maqsood raahbar se mila. Ali mile to mile Khana-e-Khuda se hamein, Khuda ko dhundha to wo bhi Ali ke ghar se mila.”

→ We all are amongst the fortunate ones who understand the status and importance of Ahl-ul-bait and love them immensely. This love is a great honour which Allah (SWT) has bestowed on

us so let us pray to Him that “O Our Lord! Do keep us steadfast on Sirat-e-Mustakim and give us enough strength to overpower Satan and bestow Your limitless grace, mercy and glad tidings on us in this world and hereafter. Aamin.”

સિરાતે મુસ્તકીમ

લેખન : જનાબ સૈયદ નદીમઅહેમદ ડૉ. જાફરી (અમદાવાદ)

બિસ્મિલ્હાહિર રહમાનિર રહીમ

મેં મારો મનેજમેન્ટનો અત્યાસ પૂર્ણ કરી દીધો ત્યાર પછી મેં મારી વ્યવસાયિક કારક્રિએ શરૂ કરવા માટે મેં એક મીટિઆ કંપનીમાં નોકરી લઈ લીધી. મારા ઉચ્ચ અધિકારીઓ સાથેની મારી પ્રથમ પારસ્પરિક ચર્ચા દરમિયાન મને એક વર્ષના સમયગાળામાં એક ચોક્કસ લક્ષાંક સિદ્ધ કરવાનું કાર્ય સૌંપવામાં આવ્ય.

મારા મેનેજરે મને એવી માહિતી આપી કે જો હું એ વર્ષમાં મારાં લક્ષાંક સફળતાપૂર્વક સિદ્ધ કરી દઉં તો મને સંગતન તરફથી સમર્થન મળશે અને કદાચ હું સારી પ્રગતિ પણ કરી શકું.

ખરેખર આ બાબતે મને સખત કાર્ય કરવા પ્રેર્યો અને મેં મારાં લક્ષાંકો લગભગ સિદ્ધ પણ કરી દીધાં. મારી સિદ્ધિઓને કારણે હું ખુશ અને સંતુષ્ટ હતો અને સારી પ્રગતિ મળવાની મને ખાત્રી પણ હતી.

વર્ષના અંતે મને કાર્યની સમીક્ષા અને મૂલ્યાંકન માટે હેડ ઓફિસમાં બોલાવવામાં આવ્યો. ડિરેક્ટર્સ સાથેની મારી સમીક્ષા મુલાકાતમાં મેં સિદ્ધ કરેલ મારા કાર્યને અને નિષ્ઠાનોને તેમની સમક્ષ રજૂ કર્યા. મારી રજૂઆત પૂર્ણ થઈ ગયા પછી ડિરેક્ટર્સે મને કહ્યું કે જો કે તમે બધાં જ લક્ષાંકો પૂર્ણ કરી દીધાં છે તેમ છતાં તમે અમારી અપેક્ષા મુજબ કાર્ય કર્યું નથી. ગમે તેમ પણ મારી કાર્ય પદ્ધતિથી તેમના મનજું સમાધાન થયું ન હતું, કેમકે તેમને એવું લાગ્યું કે કાર્યને અમલમાં મૂકવામાં મેં કાર્ય કરવાની કુનેહનું અનુસરણ કર્યું ન હતું.

મારી કામગીરીની યોગ્ય કદર ન થઈ અને

મારી બધી જ મહેનત ફોગટ ગઈ. મેને જમેન્ટ મારી પાસેથી શું અપેક્ષા રાખે છે એ બાબત જો હું અગાઉથી આજતો હોત તો મેં ચોક્કસપણે એ દિશામાં કાર્ય કર્યું હોત અને આ રીતે મારી મહેનત બરબાદ ન જત.

→ આ હુનિયા એક એવી જગ્યા છે કે જ્યાં આપણાને આપણી ફરજો બજાવવા માટે મોકલવામાં આવ્યા છે. કયા મતના દિવસે અલ્લાહ (સુ. વ. ત.) આપણી હુન્યવી કામગીરીની સમીક્ષા કરશે અને આપણાને તેનો યોગ્ય બદલો આપવામાં આવશે. તેથી આપણા માટે એ બાબત જાણવી અગત્યની છે કે અલ્લાહ (સુ. વ. ત.) આપણી પાસેથી કેવી અપેક્ષા રાખે છે. અત્યારે હાલ આપણો જે ફરજો બજાવી રહ્યા છીએ તે ફરજો શું પર્યાપ્ત છે ખરી અને અલ્લાહની ઈચ્છા પ્રમાણો છે ખરી? કારણ કે અલ્લાહ આપણી પાસે જે કંઈ અપેક્ષા રાખી રહ્યો છે તે સમજવામાં જો આપણે નિષ્ફળ જઈશું તો પછી આપણાં બધાં સત્કાર્યો અને ફરજો કે જેમને આપણો બજાવી દીધેલ છે તે કદાચ એ દિવસે આપણાને ઉપયોગી ન પણ થાય.

તો ચાલો આપણો આપણા સંશોધનની શરૂઆત સૂરાએ બકરની નીચેની આયતોથી કરીએ.

- ‘તમે તમારું મુખ પૂર્વ અથવા પશ્ચિમ તરફ કરો એમાં સદ્ગુણા નથી બલ્કે સદ્ગુણા તો એ જ છે કે અલ્લાહ પર તથા કયા મતના દિવસ પર તથા ફરિશતાઓ પર તથા (આકાશી) કિતાબો પર અને નબીઓ ઉપર ઈમાન લાવવું, અને અલ્લાહની મોહબ્બતમાં (પોતાનાં) સગાંવહાલાંને તથા અનાથોને તથા મોહતાજોને તથા મુસાફરોને તથા

સવાલ કરનારામોને અને ગરદનો છોડાવવામાં માલ(ની સહાય) આપવી તથા નમાજ કાયમ કરવી તથા ઝકાત આપવી અને જ્યારે તેઓ (કોઈ વાતનો) વાયદો કરે છે ત્યારે પોતાના વાયદાને પાળનાર હોય છે, અને તંગીમાં તથા મુસીબતમાં અને લડાઈની સખાઈ વખતે ધીરજ ધરનારા હોય છે; આ એ જ લોકો છે કે જેઓ (ધર્મને અનુસરીને) સત્ય બોલ્યા છે; અને તેઓ જ (અલ્લાહથી) ડરીને ચાલનારા છે. (સૂરાએ બકર, આયત-૧૭૭)

ઉપરોક્ત આયતમાં અલ્લાહ(સુ.વ.ત.)એ આપણાને સત્કાર્યોની સ્પષ્ટ વ્યાખ્યા કરી બતાવી છે. જો આપણે તેને અનુસરશું તો આપણાને અલ્લાહ દ્વારા ગુણવાન માનવામાં આવશે. પરંતુ શું તે આપણી પાસે માત્ર ગુણવાન વ્યક્તિ બનવાની જ અપેક્ષા રાખે છે ?

હવે આપણો સૂરાએ કુરકાનમાંથી આયત જોઈશું :

● ‘અને (દુનિયામાં) જે કંઈ કર્મો પણ તેમણે કર્યા હશે તેની તરફ અમે ધ્યાન આપીશું પછી અમે તે(કર્મો)ને વિખરાયેલા રજકણો જેવાં કરી નાખીશું.

(સૂરાએ કુરકાન, આયત-૨૩)

અહીં અલ્લાહ(સુ.વ.ત.) એવું વચન આપે છે કે તે ચોક્કસપણે અમુક લોકોનાં સત્કાર્યોને બરબાદ કરવાનો છે અને તે બધાને સદગુણોવિહોણાં કાર્યોમાં ફેરવી નાખશે. તેનો અર્થ એવો થયો કે અલ્લાહ(સુ.વ.ત.) સદગુણો કરતાં કંઈક વિશેષ બાબત શોધી રહ્યો છે જેવા કે સૂરાએ બકરની આયતમાં નિર્દેખ કરવામાં આવ્યો છે.

→ તેથી જો કયામતના દિવસે આપણાને આપણી જાતને સફળ થયેલા લોકોમાં ગણાવવાની ઈચ્છા હોય અને એવી ઈચ્છા કરીનો કે આપણાં બધાં જ સત્કૃત્યો જેવાં કે આપણી નમાજો અને સખાવતનો સ્વીકાર થઈ જાય અને આપણે અલ્લાહ

(સુ.વ.ત.)ના દરબારમાં અર્થસભર હોઈએ તો આપણે તે ‘વિશિષ્ટ વસ્તુ’ શોધી કાઢવાની જરૂર છે કે જે તે આપણી અંદર શોધી રહ્યો છે.

આના માટે ચાલો આપણે ફરીથી પાછા કુરાન તરફ જોઈએ. સૂરાએ હા-મીમ-સિજદાની નીચેની આયતમાં અલ્લાહ તાત્ત્વાત્ત્વ ફરમાવે છે :

- (હે રસૂલ !) તમે જુઓ કે ઈમાનદારો માટે તો કુરાન સંપૂર્ણ હિદાયત અને દરેક દર્દની આરોગ્યતા છે અને જે લોકો ઈમાન ધરાવતા નથી તેમના માટે કાનોમાં બહેરાશ છે અને તે કુરાન તેમના માટે અંધાપાનું કારણ છે.

(સૂરાએ હા-મીમ-સિજદા, આયત-૪૪)

અલ્લાહ(સુ.વ.ત.) ફરમાવે છે કે ઈમાનદારો માટે આ જ કુરાન સન્માર્ગદર્શક અને શિફા(આરોગ્યતા) પણ છે અને જે લોકો ઈમાન ધરાવતા નથી તેમના માટે બહેરાશ અને અંધાપો છે. હવે આપણે જાણીએ છીએ કે જે કોઈ અલ્લાહ(સુ.વ.ત.)માં ઈમાન ધરાવે છે તે ઈમાનદાર છે અને જે કોઈ તેનામાં ઈમાન ધરાવતો નથી તે ઈમાન વગરનો છે. પરંતુ જો કોઈ માણસ અલ્લાહમાં ઈમાન ન ધરાવતો હોય તો પછી તે કુરાનની તિલાવત શા માટે કરે છે ? અને જો તે કુરાનની તિલાવત નથી કરતો તો પછી અલ્લાહ(સુ.વ.ત.)એ ઉપરોક્ત આયતમાં શા માટે એવું કહ્યું છે કે કુરાન ઈમાન વગરના લોકો માટે બહેરાપાનું અને અંધાપો છે ? આનો અર્થ તો એવો થયો કે અલ્લાહ(સુ.વ.ત.) એવા લોકોનો સંદર્ભ આપે છે કે જેઓ અલ્લાહમાં ઈમાન ધરાવે છે અને કુરાનની તિલાવત પણ કરે છે તેમ છતાંય તેમને હજુ ઈમાન વગરના માનવામાં આવે છે. તો કોણ છે આ કમનસીબ લોકો ?

હજુ રસૂલ(સ.) નીચેની હદ્દિસમાં ફરમાવે છે :

- ‘અલી કુરઆનની સાથે છે અને કુરઆન અલીની સાથે છે, અને આ બન્ને એકબીજાથી કદાપિ અલગ નહીં થાય એટલે સુધી કે તેઓ હૌઝે કૌસર પર આવીને મને મળે.’

(સંદર્ભ : જામેઅ સગીર, પેજ-૫૬, કન્જુલ અભ્માલ, પેજ-૩૦, ઈજાલતુલ ખિફા મકસદ, ભાગ-૨, પેજ-૨૭૮)

મૌલા અલી(અ.) અને કુરઆન એક બીજાથી જુદા થઈ શકે તેવા નથી અને તેથી આના પ્રકાશમાં અને ઉપરોક્ત આયત ઉપર ચિંતન-મનન કરવાથી એવું અનુમાન થઈ શકે કે જો કોઈ માણસ મૌલા અલી(અ.)ને કુરઆનથી અલગ પાડે તો તે અલ્લાહની દસ્તિએ ઈમાન વગરનો છે અને તેથી કુરઆન તેની હિદાયત કરશે જ નહીં અને તેનાથી ઉલ્લંઘન, તે ગેરમાર્ગ દોરાશે કેમકે તે કુરઆનને યથાર્થ રીતે સમજવામાં નિષ્ફળ જશે. તેથી જ તો મૌલા અલી(અ.)ની મોહબ્બત એક માપદંડ છે કે જે ઈમાનદારને ઈમાન વગરનાથી અલગ પાડશે અને કુરઆનને સમજવાનો આ જ તો એક નૈતિક સિધ્યાંત છે.

આ બાબતમાં ચાલો આપણે એક બીજી આયત ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીએ :

- ‘અને (તે વખતે) રસૂલ ફરમાવશે કે અય મારા પરવરદિગાર ! નિઃસંશય મારી કોમે આ કુરઆનને તદ્તત ત્યાગી દીધું હતું.’

(સૂરાએ કુરકાન, આયત-૩૦)

ધણા બધા મહાન ઈસ્લામી વિદ્વાનો એવા છે કે જેમણે વિવિધ ભાષાઓમાં પવિત્ર કુરઆનનું ભાષાંતર કર્યું છે. તેનાથી તો એવું લાગે છે કે તેમણે કુરઆનના જ્ઞાનનો અને ફિલોસોફીનો પ્રચાર કરવામાં પોતાનો ફાળો આપ્યો છે. તો પછી રસૂલ(સ.) શા માટે એવું કહે છે કે તેમની ઉમ્મતે કુરઆનને ત્યજ દીધું. જ્યારે કે આપણને જોવા

મળે છે કે ધણા મહાન વિદ્વાનો કે જેમણે કુરઆનને હિફઝ(મોઢે) કરી લીધું છે અને તેમના શ્રોતાઓ સમક્ષ વિસ્તારપૂર્વક તેની આયતોની તફસીર કરે છે ?

આપણે બધાએ રસૂલ(સ.)ની પવિત્ર હાજરી દ્વારા કુરઆનને ગ્રાપ કર્યું, જે વિવિધ ગ્રસંગોએ તેમના ઉપર આવેલ ‘વહી’ના સ્વરૂપમાં નાજિલ થયું હતું. આપણે બધા કુરઆનને ન્યાય આપી રહ્યા છીએ કે નથી આપતા તેનો નિર્ણય કરનાર સર્વોત્તમ ન્યાયધિશ અલ્લાહ છે અને મને ચોક્કસ ખાત્રી છે કે તેણે આપણાને સ્પષ્ટ માર્ગદર્શન આપેલું જ હોવું જોઈએ કે જેના ઉપર જો આપણે અનુસરણ કરીશું તો આપણે કુરઆનના વાંચન(તિલાવત)ને ન્યાય આપીશું અને યોગ્ય માર્ગદર્શન ગ્રાપ કરીશું.

રસૂલ(સ.)ની નીચેની હદ્દીસ આ દિશામાં આપણાને દિશાસૂચન કરે છે. આ હદ્દીસ હદ્દીસે સકલેન તરીકે પણ ઓળખાય છે કે જેમાં ‘સકલેન’ શબ્દ ‘બે વજનદાર વસ્તુઓ’ માટે વપરાયો છે.

- ‘મને ટૂંક સમયમાં જ બોલાવી લેવામાં આવશે અને મારે તમારાથી વિદ્યાય થવું પડશે પરંતુ હું તમારી વરચ્યે બે વજનદાર વસ્તુઓ મૂકતો જાઉં છું; ઉચ્ચ અને શક્તિમાન અલ્લાહની કિતાબ (કુરઆન) અને મારી ઈતરત. અલ્લાહની કિતાબ એક રસ્સી જેવી છે કે જે રસ્સી જન્તતથી પૃથ્વી સુધી લંબાયેલી છે અને મારી ઈતરત(વંશજો) મારા ધરના માણસો (એહેલેબ્યત) છે. હિકમતવાળો અને સભાન (અલ્લાહ) મને ફરમાવે છે કે આ બન્ને એકબીજાથી અલગ નહીં થાય જ્યાં સુધી તેઓ હૌઝે કૌસર પર આવીને મને મળે. તેથી મારા પછી તમે તેમની સાથે કેવો વ્યવહાર કરો છો તેની કાળજી રાખશો.

આ હદ્દીસ એટલી બધી પ્રખ્યાત છે કે જેનો સંદર્ભ ઈસ્લામના વિદ્વાનોની વિવિધ કિતાબોમાંથી

પ્રાપ્ત થઈ શકે તેમ છે. ઈમામ એહમદ (ઇબ્ને હિબ્લે) અબુ સઈદ અલ ખુદરીની રિવાયત દ્વારા એની સુંદર નોંધ કરી છે (મસ્નાદ, એહમદ ઇબ્ને હિબ્લે, ભાગ-૩, પેજ નં.૨૫) અને ઇબ્ને અબુ શૈબા, અબુ યા'લી અને ઇબ્ને સા'દે અબુ સઈદમાં તે લખ્યો છે. (કન્નુલ અમ્માલ, ભાગ-૧, પેજ નં.૪૭)

આ જ રિવાયતનો ઉલ્લેખ પ્રખ્યાત ઈસ્લામી ઈતિહાસકારો અને તફસીરનવેશોએ પણ કર્યો છે. (સંદર્ભ : તિરમીજી, પઃઉર્ચ, નિસાઈ ૮૬:૭૮, ઇબ્ને અતિયાહ ૧:૩૪, ઇબ્ને હજર-પેજ-૮૮)

જ્યારે આપણે ઉપરોક્ત હડીસ ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીએ છીએ તો સમજાય છે કે કુરાન અને રસૂલ(સ.)ની ઈતરત એકબીજાથી અલગ ન થાય એવી અલ્લાહની ઈચ્છા છે અને જો કોઈ તે બન્નોને અલગ પાડવાનો પ્રયત્ન કરે તો તે અલ્લાહ(સુ.વ.ત.)ની ઈચ્છા વિરુદ્ધ કાર્ય કરી રહ્યો છે અને તે માટે કદાચ અલ્લાહના ગજબનો ભોગ પણ બને.

રસૂલ(સ.)ની ઈતરત કે જે વાસ્તવમાં તો મૌલા અલી(અ.)નાં ધરવાળાં જ છે તેમની આપણા જીવનમાં એટલી જ અગત્યતા છે કે જેટલી કુરાનની છે અને જો આપણે એવી ઈચ્છા કરીએ કે કુરાન આપણા માટે સન્માર્ગદર્શક અને રોગનિવારક (શિફા) બને તો આપણે તેમની (એહેલેબ્યતની) મોહબ્બતના પ્રકાશમાં જ તેની તિલાવત કરવી જોઈએ.

→ અગત્યનું તારણ કે જે અહીં આપણે કાઢી શકીએ છીએ તે એ છે કે ગમે તેવડા પ્રભાવશાળી કુરાનના ભાષાંતરકાર અને વિદ્ધાનોના સંસર્ગમાં આપણે આવીએ તેમ છતાં પણ જો તે રસૂલ(સ.)ની એહેલેબ્યતના મરતબાની સમજણા ધરાવતો ન હોય તો તે કદાપિ કોઈને પણ હિદાયત કરી શકશો

નહીં કેમકે તેણે રસૂલ(સ.)ની આજ્ઞાઓનું પાલન કરેલું નથી. કુરાનને મોઢે કરવાનું તેનું કાર્ય તેને કોઈ ફાયદો નહીં પહોંચાડે કેમકે તેણે અલ્લાહની ઈચ્છાનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે અને જો આપણે કુરાનના આવા વક્તા (હાફિઝે કુરાન) દ્વારા પ્રભાવિત થઈ જઈએ અને તેનું અનુસરણ કરીએ તો આપણે એક મોઢું જોખમ ખેડી રહ્યા છીએ કેમકે આપણે તેના દ્વારા કદાચ ગુમરાહ જ થઈ જવાના.

એ તો આપણા પવિત્ર પયગમ્બર(સ.)ની કુરબાની અને સખત પરિશ્રમ હતાં કે જે આપણને જહાલત (અજ્ઞાનતા)ના અંધકારમાંથી બહાર કાઢીને ઈસ્લામી ફિલોસોફીના પ્રકાશમાં લાવ્યા. તેમણે આપણી હિદાયત કરી અને તેથી જ તો આપણા જીવન ઉપર અલ્લાહ(સુ.વ.ત.) પછી વધુમાં વધુ તેમનો જ અધિકાર છે. આ જ કારણે અલ્લાહ(સુ.વ.ત.) નીચેની આયતમાં નીચેની પદ્ધતિથી રસૂલ(સ.)ને તેમની મહેનતનો બદલો લેવાનું કહે છે :

● ‘(હે રસૂલ !) તું કહે કે હું તો તમારી પાસે તે (સંદેશો પહોંચાડવા)નું કાંઈ મહેનતાણું માગતો નથી, સિવાય એ કે જે ચાહે તે પોતાના પરવરદિગાર તરફનો માર્ગધારણ કરે.’

(સૂરાએ કુરકાન, આયત-૫૭)

જો આપણે ખરેખર રસૂલ(સ.) પ્રત્યે આભારની લાગણી પ્રદર્શિતકરવા માગતા હોઈએ તો આપણે સિરાતે મુસ્તકીમ (સીધો માગી) પકડવો જોઈએ કે જે અલ્લાહ સુધી પહોંચે છે. એટલે જ તો અલ્લાહ પણ ઈચ્છે છે અને રસૂલ(સ.)ની ઈચ્છા પણ એવી જ છે. લેખની શરૂઆતમાં આપણે આયત જોઈ કે અલ્લાહ(સુ.વ.ત.)એ સત્કાર્યોની વ્યાખ્યા કરેલી છે અને આપણે તેવાં સત્કાર્યો ધરાવીએ તેવી તેની ઈચ્છા છે. પરંતુ ફરીથી પાછું એક આયતમાં

એવું જોયું કે તેણે એવું ફરમાવ્યું છે કે તે અમુક લોકોનાં સત્કૃત્યોને ત્યજી દેશો. આના ઉપરથી આપણે એવું અનુમાન કરી શકીએ છીએ કે સત્કૃત્યો કરવાની સાથે સાથે આપણે સિરાતે મુસ્તકીમ ઉપર પણ હોવા જોઈએ કે જે તેના સુધી પહોંચે છે. અને જો એક વાર આપણે આ રસ્તા ઉપર મુસાફરી કરતા થઈ ગયા તો આપણાને ચાક્કસ ખાત્રી છે કે આપણાં સત્કૃત્યોનો અલ્લાહ સ્વીકાર કરી લેશે અને તેનાથી તે રાજ પણ થશે. તો આ માર્ગનું ચોક્કસ સ્થાન આપણે કેવી રીતે શોધી કાઢવું જોઈએ? શું કુરાઅનમાં આના માટે કોઈ ઈશારો કરવામાં આવ્યો છે ખરો?

તો ચાલો બીજી એક વધુ આયત જોઈએ કે જે ઉપરોક્ત આયત સાથે ખૂબ વધારે મળતી આવે છે અને તે આયત આપણાને રસ્તો શોધવામાં મદદરૂપ થશે.

- ‘(અય રસૂલ !) તમે કહી દો કે હું મારી તખ્લીગે રિસાલતનો કોઈ બદલો માગતો નથી કિંતુ માગું છું મારા કરાબતદારો સાથેનો પ્રેમ.

(સુરાએ શુરા, આયત-૨૭)

જ્યારે સૂરાએ કુરકાનની આયતે આપણાને સમજાવી દીધું કે અલ્લાહ (સુ.વ.ત.) અને રસૂલ (સ.) આપણી પાસે શું માગે છે, ત્યારે સૂરાએ શુરાની ઉપરોક્ત આયત સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે આપણે સિરાતે મુસ્તકીમ ઉપર કેવી રીતે હોઈ શકીએ છીએ કે જે રસ્તો તેના સુધી પહોંચે છે. તે રસ્તો છે રસૂલ (સ.)ના આપ્તજનોના પ્રેમનો માર્ગ. જો આપણે તેની સાથે પ્રેમ કરીશું તો સિરાતે મુસ્તકીમ ઉપર જ રહીશું. તેથી ચાલો આપણે જોઈએ કે તેઓ કોણ કોણ છે?

જ્યારે ઉપરોક્ત આયત નાજિલ થઈ તો કોઈએ રસૂલ (સ.)ને પૂછ્યું કે એ કોણ છે કે

અલ્લાહે તેમની મોહબ્બત અમારા ઉપર વાજિબ કરી છે? જેના જવાબમાં આપે ફરમાવ્યું, તે છે અલી (અ.), ફાતોમા (અ.), તેમના ફરઝંદો હસન (અ.) અને હુસૈન (અ.).

(સંદર્ભ : તફસીરે કિશાફ, અલ્લામા જમબશરી, ભાગ-૩, પેજ-૬૭)

સ'લભી, જમબશરી, સુયુતિ અને બૈદાવીએ નોંધું છે કે મૌલા અલી (અ.)ના ઘરવાવાળાઓનો પ્રેમ મુસ્લિમ જગત ઉપર વાજિબ કરવા માટે ઉપરોક્ત આયત નાજિલ થઈ હતી. વળી નામાંકિત ઈસ્લામી પ્રમાણભૂત વ્યક્તિઓ જેવી કે બુખારી, મુસ્લિમ, એહમદ ઈબ્ને હમ્બલ, અને અન્ય લોકોએ આ બાબતે ઈબ્ને અબ્બાસના હવાલાથી રિવાયતો લખી છે.

આપણા ઉપરોક્ત અનુમાનને સમર્થન આપવાના હેતુથી મને રસૂલ (સ.)ની હદીસ ટાંકવા દો :

- કયામતના દિવસે કોઈ પણ વ્યક્તિ હિસાબ આપવાના સ્થળેથી ખરી નહીં શકે જ્યાં સુધી તેણે આ ચાર બાબતોનો ખુલાસો ન કર્યો હોય; તેણે પોતાની જિંદગી કેવી રીતે પસાર કરી અને તેનું ધન કેવી રીતે ખર્ચ્યું અને તે (ધન) તેણે ક્યાંથી મેળવ્યું અને તેને એહેલેબ્યતની મોહબ્બત વિષે પણ પૂછ્યામાં આવશે.

આ હદીસ તથાનીએ ઈબ્ને અબ્બાસથી અને તેમની પાસેથી અલ્લામા સુયુતિ અને નબાહાનીએ તેમની ઈદ્વાઉલ મૈચિતમાં અને અરબાઈનમાં લખેલી છે અને બીજા ધણા આલિમોએ પણ લખી છે.

→ તાર્કિક રીતે હવે એવું પણ લાગે છે કે નમાજ અને સાખાવત જેવાં સત્કૃત્યો ઉપરાંત અલ્લાહ (સુ.વ.ત.) એહેલેબ્યત પ્રત્યેના આપણા

પ્રેમ અને સમર્પણ વિષે પણ આપણાને ચોક્કસ પૂછશો. આ સિરાતે મુસ્તકીમ - સીધો માર્ગ છે જે તેને જઈને મળે છે અને જો કોઈ આમાં દોષિત માલુમ પડશે તો તેનાં સત્કૃત્યો તેને કદાચ કંઈ લાભ નહીં પહોંચાડે.

ચાલો હવે આ બાબતમાં નીચેની આયત ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીએ.

- ‘માટે તારા તરફ જે વહી કરવામાં આવી છે તેને દ્રઘતાથી વળગી રહે, નિઃસંશય તું સીધા માર્ગ ઉપર છે.’ (સૂરાએ જુખરૂફ, આયત-૪૩)

જો આપણે ઉપરોક્ત આયત ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીએ તો લાગે છે કે આ એક ખાસ સંદેશો હતો કે જેને ચુસ્તરિતે પકડી રાખવાનું રસૂલ(સ.)ને કહેવામાં આવ્યું છે. અહીં જે સંદેશાને ચુસ્ત રીતે વળગી રહેવાનું, પહોંચાડવાનું રસૂલ(સ.)ને કહેવામાં આવ્યું હતું તે મૌલા અલી(અ.)ની વિલા હતી. આ જ સીધો રસ્તો છે કે જેનો ઉલ્લેખ ઉપરની આયતમાં કરવામાં આવ્યો છે. (સંદર્ભ : મનાકિબ ઈઝે મગાજલી, ફકીઆ, શાફી)

એ કારણે તો રસૂલ(સ.)એ મૌલા અલી(અ.) વિષે ફરમાવ્યું છે :

- ‘અય અલી ! જેવું નસારાઓ ઈસા(અ.) વિષે માને છે એવું મુસલમાનો તમારા વિષે માનવાનું શરૂ કરી દે એવો ભય જો મને ન હોત તો મેં તમારા વિષે એવું કહું હોત કે જેનાથી મુસલમાનો તમારી પૂજા કરત અને તમારા પગની ધૂળને પણ પૂજ્ય ગણત પરંતુ એટલું કહેવું પૂરતું છે કે તમે મારાથી છો અને હું તમારાથી છું. તમે મારો વારસો સંભાળશો અને હું તમારો વારસો સંભાળીશ. તમે મારા માટે એવા છો જેવા હારુન(અ.) મૂસા(અ.) માટે હતા. તમે મારાં મૂલ્યો માટે લડશો, કયામતના દિવસે તમે મારી સૌથી નજીક હશો.

કૌસરના જરણા ઉપર તમે મારી બાજુમાં હશો. તમારી સાથે રાખેલ દુશ્મની મારી સાથે રાખેલ દુશ્મની છે, તમારી સામેની લડાઈ મારી સામેની લડાઈ છે, તમારી સાથેનું સમાધાન એ મારી સાથેનું સમાધાન છે. તમારું ગોશેઠ, મારું ગોશેઠ છે, તમારું લોહી મારું લોહી છે, જે તમારું આશાપાલન કરશે તે મારું આશાપાલન હશે. હક તમારી જીબ ઉપર, તમારા દિલમાં અને તમારા મગજમાં છે. તમે મારો દરવાજો છો. અલ્લાહના હુકમથી હું તમને ખુશખબરી આપું છું કે તમારા દોસ્તોને જન્તમાં બદલો આપવામાં આવશે અને તમારા દુશ્મનો જહીનામ માટે નિર્મિત થયેલા છે. (સંદર્ભ : યનાબેઉલ મોવફત (મુંબઈ આવૃત્તિ, પેજ-૧૦૭))

અલ્લાહ (સુ.વ.ત.) એ મૌલા અલી(અ.)ને ઉચ્ચ મરતબો આપવાનું મંજૂર કરેલ છે અને જે લોકો મૌલા અલી(અ.) અને આપના ઘરવાળાઓને દોસ્ત રાખે તેમને તેણે જન્તની ખુશખબરીનું વચન આપેલું છે અને જન્તમાં તેમને તેનો બદલો આપવામાં આવશે અને તેમના દુશ્મનોને દોઝખમાં શિક્ષા આપવામાં આવશે. આવી રીતે એહેલેબ્યતની મોહષ્યત એવી બાબત છે કે જે એલ્લાહ (સુ.વ.ત.) તેના બંદાઓની સફળતા માટે તેમની પાસેથી ઈચ્છે છે.

જ્યારે આપણે આપણી આપણી આજુબાજુ જોઈએ છીએ તો આપણને એવું લાગે છે કે નિયમિત નમાજ પઢવાથી, જકાત અદા કરવાથી, હજ માટે જવાથી અને રોજા રાખવાથી કોઈ વસ્તુ આપણને જકડી રાખતી નથી. આપણામાંનો દરેક જણ અંતે તો સફળ થવાની અને અલ્લાહના પસંદગીપાત્ર બંદા હોવાની ઈચ્છા રાખે છે. પરંતુ જ્યારે એહેલેબ્યતના મરતબાને ઓળખવાની અને તેમને

ચાહવાની વાત આવે છે તો આપણે આપણી જાતને પાછળ રાખવાનું વલશ ધરાવીએ છીએ. આવું કેમ થાય છે? જ્યારે અલ્લાહ (સુ.વ.ત.) અને રસૂલ (સ.) એ આ બાબતમાં આપણાને આટલાં બધાં વચન આપ્યાં છે તેમ છતાં આપણે શા માટે આટલો બધો સંકોચ અનુભવીએ છીએ?

જવાબ માટે ચાલો પાછા કુરઆન તરફ જ નજર કરીએ.

● અલ્લાહે ફરમાવ્યું, મારી તરફ આવવાનો આ (એક) જ માર્ગ સીધો છે. *નિઃસંશય (જેઓ) મારા ખાસ બંદા છે તેમના પર તારી કોઈ સત્તા ચાલશે નહીં, સિવાય કે ગુમરાહ થયેલા ઓમાંથી જેઓ તારા અનુયાયી થઈ જાય * અને ખચીત જ તેઓ સર્વેના વાયદાની જગ્યા જહનમ છે.'

(સૂરાએ હિજ, આયત-૪૧ થી ૪૩)

ઉપરોક્ત આયત અલ્લાહ (સુ.વ.ત.) એ શયતાનને આપેલો જવાબ છે, જ્યારે તેણે એવું કહું કે તે માનવજાતને સાચા માર્ગથી ચલિત કરશે. અલ્લાહ શયતાનને ખાત્રીપૂર્વક જણાવે છે કે જે લોકો સિરાતે મુસ્તકીમ પર ચાલી રહ્યા છે તેઓ સાચા રસ્તાથી ચલિત નહીં થાય અને શયતાનની તેમના ઉપર કોઈ સત્તા ચાલશે નહીં. જ્યારે આપણે આ આયત ઉપર વધારે મનન કરીએ છીએ તો આપણે એવું અનુમાન લગાવી શકીએ છીએ કે આપણાને સિરાતે મુસ્તકીમ સુધી પહોંચવા ન હેવા તે હવે શયતાનની ફરજ છે. આ રીતે તે સિરાતે મુસ્તકીમ સુધી પહોંચતાં એટલે કે એહલેબ્યત (અ.) નો પ્રેમ ધરાવવાથી રોકી રાખવા માટે તે પોતાના સંપૂર્ણ સમય સુધી કાર્ય કર્યે જ જાય છે.

હું મારો લેખ પૂર્ણ કરું તે પહેલાં મને એક પ્રય્યાત કવ્યાલીની પંક્તિઓને ટાંકવા દો.

બસાદ તલાશ ન કુછ તુષ્ટાત નગરસે મિલા,
નિશાને મંજિલે મકસૂદ રાહબરસે મિલા,
અલી મિલે તો મિલે ખાન-એ-ખુદા સે હમેં,
ખુદાકો કુંટા તો વો ભી અલીકે ઘરસે મિલા.

→ આપણે બધા એવા ખુશનસીબ માણસો છીએ કે જેઓ એહલેબ્યતના મરતબાને અને તેમના મહત્વને સમજીએ છીએ અને તેમને ખૂબ ચાહીએ છીએ. આ પ્રેમ એવું મહાન સન્માન છે કે જે અલ્લાહ (સુ.વ.ત.) એ આપણાને અર્પણ કરેલ છે. તો ચાલો આપણે તેના સમક્ષ આવી દુઅ માગીએ:

‘અય અમારા માલિક ! અમને બધાને સિરાતે મુસ્તકીમ ઉપર અડીખમ જ રાખજે અને અમને બધાને શયતાનને હંફાવવાની પર્યાપ્ત શક્તિ પ્રદાન કરજે અને આલોક અને પરલોકમાં તારી અસીમ કૂપા, દયા અને રહેમત અમારા ઉપર નાજિલ કરજે, આમીન. *

રહેમત સેલ્સ

અમદાવાદ સીટી, રીગ રોડ, સાણંદ,
રાજસ્થાન એરીયા તેમજ સમી, હારીજ,
શંખેશ્વર, મહેસાણા જિલ્લાના ગામોમાં જમીન
લે-વેચ માટે મળો.

નોંધ : હોટલ માટે જમીન તથા ચાલુ હાલતમાં
હોટલ આપવા-લેવા માટે મળો.

અભિયાસઅલી અન. હીરા(બાદરપુરવાળા)
મોબાઇલ: ૮૮૦૪૧૫૧૧૪૭

આરોગ્યની સાચવણી

'Prevention is better than cure.'

ગભર્વસ્થા

(ગતાકનું ચાલુ)

થાક લાગવો / મૂડ બદલાઈ જવો :

ગભર્વસ્થા દરમિયાન ૮/૧૦ કલાક ઉંઘ લેવી જોઈએ. જો રાત્રે ઊંઘ ન આવતી હોય તો બપોરે સૂવાનું ટાળવું જોઈએ. ઘણા સંજોગોમાં થાક એ એનિમિયાનું કારણ પણ હોઈ શકે કે જે વિષે આપણે અગાઉ નોંધ લીધેલ છે.

ગભર્વસ્થા દરમિયાન મૂડમાં બદલાવ આવવો એ સામાન્ય બાબત છે અને ખીએ ખુશનુમા વાતાવરણમાં રહેવું જોઈએ. કદાચ આ માટે પ્રથમ પ્રસૂતિ પોતાના સ્વજનો માતા/બહેન સાથે રહે તે હેતુથી પિયરમાં કરાવવાનો રિવાજ પડ્યો હોય તે સંભવિત છે.

ઉબકા આવવા અથવા ઉલ્ટી થવી :

ગભર્વસ્થા દરમિયાન આંતરડાંની તથા જઠરની કાર્યશક્તિ ઘટતી હોય છે અને પાચનતત્ત્વ નબળુ પડતું હોય છે. આ ઉપરાંત આ સમયગાળા દરમિયાન હોર્મોન્સમાં થયેલો અચાનક ઘટાડો ઉબકા તથા ઉલ્ટી માટેનાં જવાબદાર પરિબળો ગણી શકાય.

આવા સમયે બે ત્રણ વાર પેટ ભરીને જમવા કરતાં ચાર પાંચ વખત થોડું થોડું ખાલું હિતાવહ છે. ઉપરાંત લીઙું ચૂસવું, ખાટી-મીઠી પીપરમીન્ટ ખાવી, વરિયાળી, હર્બલ ચા (તુલસીનાં પાન અને કુદીનાનાં પાન, દૂધ અને ખાંડ વગરની ચાહ) પીવી જે ઉબકામાં રાહત આપશે. તીવ્ર વાસ લેવાનું ટાળવું જોઈએ. જમવાનું જો અન્ય બનાવનાર હોય તો તેને સોંપવું અને ચિંતા કરવાનું ઓછું કરવું કારણ

કે ચિંતા પણ ઉલ્ટી ઉબકા માટેનું એક પરિબળ હોઈ શકે. જો ગભર્વસ્થા દરમિયાન વધુ પ્રમાણમાં જાડા થાય તો ડોક્ટરની સલાહ લેવી. પરંતુ સામાન્ય જાડા થાય તો નીચે મુજબ ઉપયાર કરવો.

કાળી ચા અને બરાબર પાકી ગયેલું કેળું લેવું. કેળાને છુંદીને વાસણમાં લઈ તેની પર કાળી ચા રેડવી અને પીતા પહેલાં ચા ઠંડી થવા દેવી.

ડાયબીટિઝ :

આજે ડાયબીટિઝ રાજરોગ મટીને સામાન્ય રોગ બની ગયો છે. એટલે આ બાબતે વિચાર કરી લઈએ.

ધણી સીઓ ગભર્વસ્થાથી પહેલાં ડાયબીટિઝ ધરાવતી હોય છે અને અમુક સીને ગભર્વધારણ-વસ્થામાં આ બીમારી લાગુ પડતી હોય છે. ગભર્વસ્થામાં લાગુ પડતો ડાયબીટિઝ સામાન્ય રીતે છેલ્લા ગ્રાન્યુ માસમાં થાય છે એટલે ગભર્વધારક સીએ હ થી છે મહિના દરમિયાન સુગર ચેક કરાવી લેવું જોઈએ. પરંતુ શરૂઆતમાં સુગર વધુ જણાય તો કદાચ આ રોગ અગાઉથી લાગુ હશે તેમ કહી શકાય.

ગભર્વસ્થા દરમિયાન થયેલ ડાયબીટિઝને ગેસ્ટાશનલ પ્રકાર કહેવામાં આવે છે જે પ્રસૂતિ પદ્ધી સામાન્ય થઈ જાય છે અને બીજી વખત ગભર્વસ્થામાં ફરી થતો હોય છે. જે સીને ગભર્વસ્થા અગાઉથી આ રોગ થયેલ હોય તો સુગરનું લેવલ ઉંચું રહે છે જેનું શરીરમાં રહેલ બાળક શોષણ કરતું હોય આવી સીઓને ડોક્ટરો મર્યાદિત પ્રમાણમાં મીઠી વસ્તુઓની ભલામણ કરતા હોય છે.

આપણા શરીરમાં ડાયબીટિઝનો આધાર આપણા કૌટુંબિક ડાયબીટિક ઇતિહાસ પર આધારિત હોય છે. એટલે કે આ વારસાગત રોગ છે. (મોબિન મેડીકલ સહાય યોજનાના નિષ્ણાત ડોક્ટરો તેમજ જાહેર આરોગ્ય વિષયક માહિતીના આધારે)

Superman In Islam

સુપરમેન ઇન્ડિયા ઇસ્લામ

* ઇન્ડિયા ઇમામ જફર સાદિક(અ.) *

અનુવાદક : હાજરપીર સૈયદ મોહમ્મદ મુજાહિદહુસૈન બાવા સાહેબ(મદ્દે.)

ઉપદેશ, માન્યતા અને ચારિત્ય જફરી
સંસ્કારોના પ્રકાશમાં

(ગતાંકનું ચાલુ)

પરંતુ આ કેનેડીયન સમાજશાસ્કીના કહેવા પ્રમાણે માણસ શરૂઆતમાં બન્ને હાથ અને બન્ને પગ વડે ચાલતો હતો અને બન્ને પગ વડે ઝડપ ઉપર ચઢતો હતો અને બધાં કાર્યોને બન્ને હાથથી કરતો હતો માટે તેના મગજના બન્ને ભાગ કાર્યરત હતા જેના પરિણામ સ્વરૂપ માણસની બુધ્યિમાં એટલો બધો વધારો થયો કે તેણે પોતાની જાતને પશુતામાંથી બહાર કાઢીને સહ્યતા સુધી પહોંચાડી દીધી. ગમે તેમ પણ પશુતાના એ તબક્કામાં જ્યારે માણસ ઘસ ઉપર ચાર પગ વડે ચાલતો હતો ત્યારે આજના માણસ કરતાં તે વ્યવહારની દર્શિએ ચઢિયાતો હતો. એટલા માટે કે ન તો તે જૂછું બોલી શકતો હતો કે ન તો પોતાના અંતરની વાતો ધૂપાવી શકતો હતો. પરંતુ હવે તે બધા વ્યવહારિક સિધ્યાંતો રહ્યા નથી અને કોઈ તેમના ઉપર અમલ કરતો નથી.

આજના જમાનામાં જોવા મળે છે કે કોઈ સમાજ જેટલો સહ્યતાની દર્શિએ પછાત હશે તેટલું જ તેની અંદર જૂછાણાનું, આડંબરનું અને ઢોગનું પ્રમાણ ઓછું હશે. તે કોમ આજે પણ અર્ધપાશવી છે કે જે ન્યુગીનીના મધ્યમાં અને સમુદ્રના કેટલાક દ્યાપુઓમાં જીવન વ્યતીત કરી રહી છે. તે કોમના લોકો જૂછું બોલતા નથી અને અન્ય લોકોની સરખામણીમાં આડંબર પણ કરતા નથી.

મધ્ય આફિકાના શ્યામવર્ષા લોકો પણ ઓગણીસભી સદીના બીજા દાયકા સુધી જૂછું બોલતા જ ન હતા એટલે કે જૂછું બોલી શકતા જ ન હતા. જે બાબત આ હક્કિકતને સાબિત કરે છે તે ડૉ. લાયોનિક સ્ટોનના સ્મૃતિગ્રંથો (memoirs) છે કે જેણે નાઈલ નદીના ખોતને શોધ્યા. અને અમારા જાણવા મુજબ નાઈલ નદીના ખોતને શોધી લીધા પછી તેણે ફક્ત નકશા અને પોતાના નિબંધો જ Royal Geographic Union of Englandને મોકલ્યા અને પોતે આફિકાના મધ્ય ભાગમાંથી બહાર આવ્યો જ નહીં અને જેવી રીતે તે સમય-ગાળામાં ડૉ. શુર્ટટઝે પોતાનું જીવન શ્યામવર્ષા લોકોની સેવામાં સમર્પિત કરી દીધું તેવી જ રીતે ડૉ. લાયોનિક સ્ટોને પણ પોતાનું આયુષ્ય શ્યામવર્ષા લોકોની સેવામાં વક્ફ કરી દીધું. તેનો એક આશય એ પણ હતો કે ગુલામોની લે વેચ કરનારા વેપારીઓ કે જેઓ આફિકાના અરબ હતા તે લોકો શ્યામવર્ષા લોકોને મધ્ય આફિકામાંથી બંધક બનાવીને કોઈ અન્ય જગ્યાએ વેચી ન નાખે તેવું ઈચ્છતો હતો.

ડૉ. લાયોનિક સ્ટોનના વિરોધીઓ અને અંગ્રેજોએ કંચું કે નાઈલ નદીના ખોતને શોધનારાએ તે સ્થળોએ ઈંગ્લેન્ડના જંડા ઊભા કર્યા. તેનો હેતુ તે શ્યામવર્ષા લોકોને સુરક્ષા પૂરી પાડવા માટેનો ન હતો પરંતુ તેનો આશય આફિકા ખંડના મધ્ય ભાગને ઈંગ્લેન્ડના હવાલે કરવાનો હતો. ત્યાર

પછી ઈંગ્લેન્ડ ટાંગાનિકાને સરકારી સ્તરે પોતાના કબજામાં લઈને તેને બ્રિટનની કોલોની હોવાની ઘોષણા કરી.

નાઈલ નદીના ખોતને શોધનારા વિષે વાત કરવા પાછળનો અમારો એક અન્ય પણ આશય છે અને તે એ કે તેણે શ્યામવર્ષા લોકોને કહું હતું કે જ્યાં પણ તેઓ ગુલામોની લે-વેચ કરનારા વેપારીઓના હાથે ચઢી જાય અને તે લોકો એમને બંધક બનાવવાનું વિચારે તે સમયે જો શ્યામવર્ષા લોકો ડૉ. લાયોનિક સ્ટોનની મદદ મેળવી ન શકતા હોય તો વેપારીઓને એટલું કહે કે તેઓ ઈંગ્લેન્ડના રહેવાસી છે. આવી રીતે વેપારીઓ તેમને બંધક બનાવવાની હિંમત કરી શકશે નહીં. આમ છતાંય આ શ્યામવર્ષા લોકો આવી રીતે જૂછું બોલી શકતા ન હતા.

ડૉ. લાયોનિક સ્ટોને પોતાની ડાયરીમાં લખ્યું છે કે ટાંગાનિકાનો કોઈ શ્યામવર્ષા માણસ કદીય જૂછું બોલી શકતો નથી ભલેને પછી તેનો જીવ બચાવવા ખાતર જ કેમન બોલવાનું હોય. જો કોઈ શ્યામવર્ષા માણસને હાથીના બે દાંત આપવામાં આવે (કે જે મધ્ય આફિકાની કિંમતી વસ્તુ ઓમાંથી ગણાય છે) તો પણ તે જૂછું બોલવા માટે નહીં પ્રેરાય. આ વિસ્તારના શ્યામવર્ષા લોકોની નજરમાં જૂછું બોલવું એક એવી અશક્ય બાબત છે કે જેને તેઓ ક્યારેય કરી શકતા નથી.

અમે ન્યૂયોર્કના હેરલ્ડ ટ્રિબ્યુનનો રિપોર્ટર (કે જે પોતે પણ નાઈલ નદીના ખોતને શોધવા માટે આફિકા ગયો હતો) તેની ડાયરીમાં જોઈએ છી એ કે તે લખે છે કે જ્યારે આફિકાના શ્યામવર્ષા લોકો (કે જેઓ મધ્ય આફિકામાં પાશવી જીવન ગાળે છે ન તે લોકો કે જેઓ આફિકાના કાંઠા પર સત્ય વસ્તીઓમાં જીવન ગાળે છે) ઉપર જીવનો ખતરો હોય ત્યારે પણ તે લોકો જૂછું બોલી શકતા ન હતા.

જે લોકો નાઈલ નદીના ખોતની શોધના ઈતિહાસથી વાકેફ છે તે લોકો એ વાત પણ જાણે છે કે અંગ્રેજ ડૉ. લાયોનિક સ્ટોન જ્યારે ઓગાઝીસમી સદીનાં બીજાં પચાસ વર્ષો દરમિયાન નાઈલ નદીના ખોત શોધવા માટે મધ્ય આફિકા ગયો તો તેણે દસ વર્ષ સુધી બહારની દુનિયા સુધી કોઈ પણ સમાચાર મોકલ્યા નહીં. દૈનિક અખબાર ન્યૂયોર્ક હેરલ્ડ ટ્રિબ્યુનના પ્રકાશકે એક કાબેલ રિપોર્ટર સ્ટેનલીને ડૉ. લાયોનિક સ્ટોનને શોધવા માટે આફિકા મોકલ્યો કે જેથી જાણી શકાય કે તે મરી ચૂક્યો છે કે જીવિત છે. જ્યારે આ રિપોર્ટર મધ્ય આફિકામાં પહોંચ્યો તો તેણે નાઈલ નદીના ખોતને શોધનારા માણસને શોધી કાઢ્યો. આ રિપોર્ટર બે વાર આફિકાની મુસાફરી કરી હતી. એક વાર નાઈલ નદીના ખોતના શોધકને શોધવા માટે અને બીજી વાર ત્યાંની ભૂગોળની જાણકારી મેળવવા માટે. બીજી વખતે તે એક જળધોધને શોધવામાં સફળ થયો કે જેનું નામ વિક્ટોરીયા છે અને તે નાઈજરીયાની નદી ઉપર આવેલો છે.

બીજી મુસાફરી દરમિયાન સ્ટેનલી પોતાના કાફલાનો કાજી પણ હતો અને ચુકાદા પણ આપતો હતો. તેણે એક શ્યામવર્ષા માણસને કતલ કરવાના અપરાધમાં અને બીજા લોકોને ધમકી આપવાના અપરાધમાં ફાંસીની સજા કરી. તેણે છેલ્લા સમયે શ્યામવર્ષા માણસને કહું કે જો તમે વાયદો કરતા હો કે આજ પછી તમારા મિત્રોને હુઃખ નહીં પહોંચાડો તો હું તમને ફાંસીની સજા નહીં આપું. પરંતુ તે શ્યામવર્ષા માણસે કહું કે જો તે જીવતો રહેશે તો તેના મિત્રોને જરૂર કતલ કરશે. આ માણસ કે જે પોતાના મિત્રોને કતલ કરવાની ઈચ્છા ધરાવતો હતો તે જો જૂછું બોલી દેત અને એવું કહી દેત કે મં પોતાની ઈચ્છા ત્યજ દીધી છે તો તે જીવતો રહી શકત પરંતુ તે જૂછું બોલી શક્યો નહીં.

આફિકના આ જ શ્યામવર્ષા કબીલાવાસીઓ કે જેઓ ડૉ. લાયોનિક સ્ટોન અને રિપોર્ટર સ્ટેનલીના મત પ્રમાણે જૂદું બોલી શકતા ન હતા તેઓ આજે જ્યારે સભ્યતાના જમાનામાં દાખલ થઈ ચૂક્યા છે ત્યારે તેમણે જૂદું બોલવાનું શરૂ કરી દીધું છે.

ઈમામ જાફર સાદિક(અ.)ને જૂઠાણા અને આડંબર પ્રત્યે ઘણી નફરત હતી. આપ કહેતા હતા કે માણસની કહેણી અને કરણીમાં વિરોધાભાસ હોવો જોઈએ નહીં અને દરેકનો અકીદો તેના વિચારોનું પ્રતિબિંબ હોવું જોઈએ. એટલે કે જે કંઈ માણસના બાતિનમાં હોય તે જ તેના જાહેરમાં હોવું જોઈએ. ઈમામ જાફર સાદિક(અ.) આડંબર અને દેખાવથી નફરત કરતા હતા અને તેને કોઈ પણ સ્વરૂપમાં સ્વીકારતા ન હતા. આપ પોતે ન તો દેખાવ કરવામાં માનતા હતા કે ન પોતાના અકીદાને દુઃપાવવામાં માનતા હતા. માટે આપે પોતાના અકીદા ઉપર પોતાની જાન કુરબાન કરી દીધી.

ઈલમ અને ફિલોસોફીની સમજૂતી

હવે અમે અદભૂત ઈલ્મી વ્યક્તિત્વના માલિક એવા ઈમામ જાફર સાદિક(અ.)ના શાનદાર દાઢિકોણમાંથી એક દાઢિકોણનું વર્ણન કરીએ છીએ અને તે છે હિકમત (બુધ્યમત્તા) અને ઈલ્મ (જ્ઞાન) વચ્ચેના તફાવતનો આપનો દાઢિકોણ. ઈમામ જાફર સાદિક(અ.) પેશવા, આલિમ, ફિલોસોફર, હક્કિમ અને અદીબ(સાહિત્યકાર) પણ હતા. અમે પહેલાં વર્ણન કરી ચૂક્યા છીએ તેમ આપ આ ચારેય વિષયોને પોતાના મદ્રેસામાં ભણાવતા હતા. આપે હિકમત અને ઈલ્મ વચ્ચેના તફાવતનો એક એવો દાઢિકોણ પ્રસ્તુત કર્યો છે કે ૧૨૫૦ વર્ષ વીતી ગયાં તે પછી અને હજારો ફિલોસોફરોના દુનિયામાં આવ્યા પછી પણ તે દાઢિકોણ એટલો જ આકર્ષક છે. ઈમામ જાફર સાદિક(અ.) પહેલા એવા માણસ છે કે જેમણે હિકમત અને ઈલ્મના તફાવતની સ્પષ્ટતા કરી હોય. આપના પહેલાં કોઈએ પણ આ

તરફ ધ્યાન આપ્યું ન હતું. જૂના જમાનાના યુનાની ફિલોસોફરોના મત પ્રમાણે જે વસ્તુને જાણી લેવામાં આવતી હતી તેને ફિલોસોફીમાં ગણી લેવામાં આવતી હતી.

અમે જાણીએ છીએ તેમ ઈસ્કંદરીયાની યુનિવર્સિટી કે જે જૂના જમાનાની દુનિયાની મહાન યુનિવર્સિટીમાંની એક હતી ત્યાં પણ ફિલોસોફી અને ઈલ્મ વચ્ચેના કોઈ તફાવતની વાત કરવામાં આવી ન હતી. એટલે કે બધા પ્રકારનાં ઈલ્મોને હિકમતમાં ગણી લેવામાં આવતાં હતાં એટલે સુધી કે ઔષધશાસ્ત્ર પણ હિકમતનો એક ભાગ હતો.

જૂના જમાનાના ફિલોસોફરોના મત પ્રમાણે ફિલોસોફી એક એવો ઓત હતો કે જેમાંથી ઈલ્મનાં જરણાં નીકળતાં હતાં અને ફિલોસોફીને ઈલ્મુલ ઉલૂમ (ઈલ્મોનું પણ ઈલ્મ) ગણવામાં આવતી હતી. જે માણસ ફિલોસોફીમાં નિષ્ણાત હોય તે બધા જ ઈલ્મોમાં પણ નિષ્ણાત હોય. પરંતુ જો કોઈ માણસ ફક્ત ઔષધશાસ્ત્ર જાણતો હોય તો તે એવો દાવો ન કરી શકે કે તે ફિલોસોફી પણ જાણે છે.

એક ફેન્ચ ફિલોસોફર જો દુ લા-ક્રવા (Jean de la Croix) કે જે હજુ જીવિત છે તેના મત પ્રમાણે જૂના જમાનાના યુનાનમાં શરૂ શરૂમાં અદબ(સાહિત્ય) અને હુન્નાર(કલા)ને પણ ફિલોસોફીના વિભાગો ગણવામાં આવતા હતા. યુનાનીઓ એવું માનતા હતા કે શાયરી, સંગીત, શિલ્પકલા અને સાહિત્ય પણ ફિલોસોફીમાંથી નીકળે છે. પરંતુ ત્યાર પછી યુનાનીઓએ અદબ અને હુન્નારને ફિલોસોફીથી અલગ કરી દીધાં. તેઓ એવું માનતા હતા કે બધી જાતનાં ઈલ્મ ફિલોસોફીમાંથી નીકળ્યાં છે માટે તેની દાઢિએ ઈલ્મને હિકમતથી જુદું પાડવાની કોઈ જરૂર ન હતી. આ માન્યતા એ સમય સુધી અડગ રહી કે જ્યાં સુધી ઈમામ જાફર સાદિક(અ.)એ ઈલ્મ અને હિકમત વચ્ચેના તફાવત લોકોને બતાવી ન દીધા. (કમશા:)

ਪੀਰ ਸੈਚਦ ਮੋਹਿਮਦ ਗਹਿਰਾਹੁਸੈਨ ਬਾਬਾ ਸਾਹੇਬ(ਰਵੇ.) ਰਚਿਤ

ਜੁੰਬਿਸ਼ੀ ਲਈ

جُنْبِشِ لَبِ

ਨਾਗਰਿਕ

੨੦

ਭਲਿਆਂ ਉਮਰਤ ਈਮਾਮ ਛਸਨ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.)

ਖਾਚੇ ਰੱਬ ਅੰਗਰੇ, ਯਾ ਹਣੌਣੀ ਅਥਕਾਰੀ
ਖਾਸ ਏ ਰਫ਼ਲੂਲ ਉਲਾ ਯਾ ਛਸਨੇ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.),
ਕੱਝ ਸੇ ਹੋ ਤਿਰੀ ਥਾਂ, ਯਾ ਹਣੌਣੀ ਅਥਕਾਰੀ
ਕਿਸਾਂ ਵੋ ਤੇਰੀ ਜਨਾ, ਯਾ ਛਸਨੇ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.).

(ਅਧੀਮਾਮ ਛਸਨ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.) ! ਆਪ ਤੋਂ ਭੀਥੇਰਾ ਪਾਲਨਹਾਰਨਾ ਪਸੰਗੀਪਾਤਰ ਛੋ. ਅਧੀਮਾਮ ਛਸਨ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.) ! ਆਪਨੀ (ਪ੍ਰਾਤੀਪ੍ਰਾਤੀ) ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਾ ਤੋਂ ਕੋਨਾ ਫ਼ਾਰਾ ਥਈ ਸ਼ਕੇ ਤੇਮ ਛੇ ?)

ਨਕਸ਼ੇ ਕਦਮ ਹੈ ਤੇਰਾ ਖੜ੍ਹਰੇ ਹੀਲਿ ਵੀਂ
ਨਕਸ਼ੇ ਕਦਮ ਹੈ ਤੇਰਾ ਖੜ੍ਹਰੇ ਹੀਲਿ ਵੀਂ
ਸਾਲਿਕ ਰਾਹ ਰਹਾ, ਯਾ ਛਸਨੇ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.).

(ਆਪਨਾਂ ਪਦਾਰਥਿਕੀ ਦੀਨਨਾ ਲੋਕੋ ਮਾਟੇ ਮਾਰਗਿਦਰਾਨੁਰੂਪ ਛੇ. ਅਧੀਮਾਮ ਛਸਨ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.) ! ਆਪ ਤੋਂ
(ਅਲਵਾਹਨੀ) ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਤਾਨਾ ਮਾਰਗਨਾ ਪਥਿਕ ਛੋ.)

ਮਿਥੁਨ ਰਾਹ ਯੈਕਿਨ, ਨੂਰ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮਿਨ
ਮਿਥੁਨ ਰਾਹ ਯੈਕਿਨ, ਨੂਰ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮਿਨ
ਨਿਰੀ ਚੜ੍ਹਿ ਹਦੀ, ਯਾ ਹਣੌਣੀ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.).

(ਅਧੀਮਾਮ ਛਸਨ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.) ! ਆਪ ਧਕੀਨ (ਵਿਖਾਸ) ਨਾ ਮਾਰਗਨੀ ਮਿਥੁਨ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.) ! ਆਪ ਤੋਂ
ਨੂਰ ਛੋ ਅਨੇ ਛਿਦਾਤਤੁਰੂਪੀ ਆਕਾਸਨਾ ਸੂਰ੍ਘ ਛੋ.)

ਅਥ ਸ਼ਹੇ ਗਈ ਮਕਾਮ, ਖੁਸ਼ਤੇ ਅਰਥਾਤੇ ਅਥਕਾਰੀ
ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਦੇ ਸਾਰਾ, ਯਾ ਛਸਨੇ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.).

(ਅਧੀ ਆਕਾਸਨਮਾਂ ਰਹੇਵਾਵਾਣਾ ! ਅਧੀ ਸ਼ਾਨੋ ਸ਼ੌਕਤਵਾਣਾ ਸਿੱਖਾਸਨਨਾ ਸ਼ਵਤੁਪਵਾਨ(ਸ਼ਵਾਮੀ) ! ਅਧੀ ਅਧੀਮਾਮ
ਛਸਨ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.) ! ਆਪ ਤੋਂ ਬਨੇ ਜਗਤ ਆਲੋਕ ਅਨੇ ਪਰਲੋਕਨਾ ਮਾਲਿਕ ਛੋ.)

ਤੂ ਹੈ ਮੁਸਾਮੀ ਛਸਨ, ਤੂ ਹੈ ਈਮਾਮੇ ਜਮਨ,
ਅਥ ਬਨੇ ਲਾਫ਼ਤਾ, ਯਾ ਛਸਨੇ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.).

(ਆਪ ਛਸਨ ਨਾਮ ਧਰਾਵਨਾਰਾ ਛੋ. ਆਪ ਜਮਾਨਾਨਾ ਅਧੀਮਾਮ ਛੋ. ਅਧੀ ਅਧੀਮਾਮ ਛਸਨ ਅਥਕਾਰੀ(ਅ.) ਆਪ
ਸ਼ੁਰਵੀਰੋਨਾ ਸ਼ਹੇਨਸ਼ਾਹ (ਹਿੰਦੂ ਅਤੀ(ਅ.)) ਨਾ ਫਰਜ਼ੁਂਦ ਛੋ.)

حورو ملک جن و انس سب کا ہے تو رہنماء
سب کا ہے تو پیشو، پا حسن عسکری

(સ્વર્ગની અપ્સરાઓ, ફરિશ્તાઓ, જિન્નાતો અને મનુષ્યો બધાયના આપ માર્ગદર્શક છો. અય ઈમામ હસન અસ્કરી(અ.) ! આપ તો બધાયના પેશવા છો.)

شہنشہ نجف کے خلف، درنوں جہاں کے شرف
سب ترے در کے گدا، پا حسن عسکریٰ

شاہ ناجھکے بھلک، دوںوں جھاں کے شارک،
ساب ترے در کے گدا، یا حسن عسکری (۷)

(અય હજરત ઈમામ હસન અસ્કરી(અ.) ! આપ નજરના નરેશ(હજરત અલી(અ.))ના સંતાન છો. બન્ને જગતમાં આપની પ્રતિષ્ઠા છે. બધા જ લોકો આપના દ્વારના ભિક્ષુઓ છે.)

حامیل اُم الکتاب، ابن شہ بوتراب
ہامیلہ ہمبل کیتاب، یہ جنے شاہ بھوپال،
حافظِ دین خدا، یا حسن عسکری^(ع)
ہافیزہ دینو بھدا، یا ہوسان اسکری^(ع).

(ઉમ્મિલ કિતાબ (સૂરએ ફાતેહા)નો બોજો ઉઠાવવાવાળા, માટીના બાપ (હિન્દુઓની અધીકારીઓ) ના ફરંદ, અય હસન અસ્કરી (અ.) ! આપ અલ્લાહના દીનના રક્ષક છો.)

میں ہوں ظہیرِ حزیں بندہ ترا شاہِ دیں مئے ہوں 'گھنیڑے' ہجھیں باندا تو را شاہے دیں،
ایک نظر ہو شہا، یا حسین عسکریٰ ڈک نامگر ہو شاہا، یا ہسائے اسکریٰ (۷۰).

(હું વયિત (દુઃખી) ‘ઝરી’ હું. અય દીનના બાદશાહ હું આપનો દાસ હું. અય ઈમામ હસન અસ્કરી(અ.)! અય શાહ ! મારા ઉપર એક (કૃપાની) નજર કરી દેજો.) *

ઇલ્મ-ઓ-અમલ સ્કૂલ, હેદરપુરા

(અંગેજ માધ્યમ)

જોઇએ છે.

નં.	વિગત	જરૂરિયાત	લાયકાત	અનુભવ
૧	આચાર્ય (મહિલા)	૧	B.A. B.Ed. (Eng.) P.T.C. (Eng.)	૨ થી ૩ વર્ષ
૨	શિક્ષક / શિક્ષિકા	૪	P.T.C. B.A. B.Ed. B.Com. B.Ed.	અનુભવી / બિન અનુભવી

નોંધ : રહેવા માટેની સગવડ તેમજ આકર્ષક પગાર આપવામાં આવશે.

નીચેના સરનામે સંપર્ક બાયો ડેટા મોકલવો

પ્રમુખ શ્રી, ઈલ્મ-ઓ-અમલ સ્કૂલ-હૈદરપુરા, મુ.પો. હૈદરપુરા,

તા. પાટણ, જી. પાટણ, પીન-૩૮૪ ૨૮૫, સંપર્ક : ૯૯૭૯૫૭૫૦૮૪

Email : abidalisahyog@gmail.com

મોલા અલી(અ.)નાં પ્રવચનો, આજ્ઞાપત્રો અને બોધવચનોનો સંગ્રહ

ઈન્જુદ્હ બાળવાઈ

ભાગ-૩

બોધ વચનો અને ઉપદેશો

છુફુત અલી(અ.)નાં બોધ વચનો (હણીસો)

(૩૩૧) ઈંટનો જવાબ ઈંટ :

પરવરદિગારે સમજદાર માટે ઈતાઅતનો એ મોકો શ્રેષ્ઠ નક્કી કર્યો છે જ્યારે આળસુ લોકો આળસમાં પડી જાય છે. (ઉદા. : નમાજે શબ્)

(૩૩૨) બાદશાહની હેસીયત :

બાદશાહ જમીન ઉપર અલ્લાહનો ચોકીદાર છે.

(૩૩૩) મોભિનોના ગુણો :

મોભિનોના મુખારવિંદ પર આનંદ હોય છે અને દિલમાં ગમ અને જ્લાનિ. તેની છાતી વિશાળ હોય છે અને નમ્ર ઊંચાઈને પસંદ નથી કરતો અને ઘ્યાતિનો તિરસ્કાર કરે છે. તેનો ગમ લાંબો હોય છે અને હિંમત મોટી હોય છે. ચૂપકીદી વધારે હોય છે અને સમય પ્રવૃત્તિમય હોય છે. તે શુક કરવાવાળો, સબ્ર કરવાવાળો, ચિંતનમાં ઝૂલેલો, હાથ લાંબો કરવામાં કંજૂસ, સારા સ્વભાવ અને નરમ મિજાજનો હોય છે, તેનું મન પથ્થરથી વધારે સખત હોય છે અને ગુલામથી પણ વધારે વિનમ્ર હોય છે.

(૩૩૪) આશાઓનો ધોકો :

જો ખુદાનો બંદો મોત અને પોતાના અંજામને જોઈ લે તો આશાવંત તેના ફરેબથી નફરત કરવા લાગે.

(૩૩૫) બે ભાગીદાર :

દરેક શાખસના પોતાના માલમાં બે પ્રકારના ભાગીદાર હોય છે. એક વારિસ અને એક સ્થાવર

તેમજ જંગમ મિલકતો.

(૩૩૬) વચનપાલન :

જેનાથી માગવામાં આવે છે તે ત્યાં સુધી સ્વતંત્ર છે કે જ્યાં સુધી વાયદો ન કરી લે.

(૩૩૭) બેઅમલની દુઆ :

વિના અમલ બીજાને દાવત આપનાર એવો હોય છે કે જેવો કામકા વગર તીર ચલાવનાર.

(૩૩૮) ઈલમના બે પ્રકાર :

ઈલમના બે પ્રકાર છે એક એ છે કે જે સ્વભાવમાં ઉત્તરી જાય છે અને એક એ હોય છે કે જે માત્ર સાંભળી લેવામાં આવે છે અને સાંભળેલું ત્યાં સુધી કામ નથી આવતું જ્યાં સુધી સ્વભાવનું અંગ ન બની જાય.

(૩૩૯) રાયનું ટીક હોવું :

રાયની દુરસ્તી ધનની અદળકતા સાથે જોડાયેલી હોય છે. તેની સાથે આવે છે અને તેની સાથે ચાલી જાય છે. (પણ ધન એમ જ નથી મળતું તેના માટે પણ ખરા અભિપ્રાયની જરૂર છે.)

(૩૪૦) પાક દામની અને શુક :

સુશીલતા ફરીરીની શોભા છે અને શુક માલદારીની શોભા છે.

(૩૪૧) જાલિમ અને મજલૂમ :

મજલૂમના હકમાં જુલમના દિવસથી વધારે કદા જાલિમના હકમાં ઈન્સાફનો દિવસ હોય છે.

(૩૪૨) મોટી શ્રીમંતાઈ :

લોકોના હાથની દોલતથી નિરાશ થઈ જવું જ શ્રેષ્ઠ શ્રીમંતાઈ છે. (કે ઈન્સાન માત્ર ખુદાનું ધ્યાન ધરે.)

(૩૪૩) અમુક લોકોની સ્થિતિ :

વાતો બધી સલામત રહે છે અને દિલોના બેદોની પરીક્ષા થનારી છે દરેક જગ્યા પોતાના આમાલના હાથે ગીરવી છે અને લોકોના શરીરમાં અશક્તિ અને અકલમાં કમજોરી આવનારી છે પણ એક અલ્લાહ જ બચાવી લે. તેઓમાંના સવાલ કરનાર મુંજવનારા છે અને જવાબ દેનારા નકામી મહેનત કરે છે. નજીક છે કે તેઓમાંના શ્રેષ્ઠ અભિપ્રાયવાળા પણ માત્ર રાજી કરવા અથવા ગજબના ઘ્યાલથી પોતાની રાયથી ફેરવી નાખવામાં આવે અને જે અત્યંત મજબૂત અકલ અને ઈરાદાવાળો છે તેને પણ એક નજર પ્રભાવિત કરી દે અથવા એક કથન તેમાં કાંતિ સર્જ દે.

(૩૪૪) દુનિયા અને આભેરતની ખોટ :

અય લોકો ! અલ્લાહથી ડરો કેમકે ઘણા આશાવાદીઓ છે કે જેમની આશાઓ પૂરી નથી થતી અને કેટલાય ધર બનાવવાવાળા છે કે જેમને ધરમાં રહેવાનું ભાગ્ય નથી મળતું. કેટલાય ધરની વાતાની રાયથી ફેરવી નાખવામાં આવે અને જે અત્યંત મજબૂત અકલ અને ઈરાદાવાળો છે તેને પણ એક નજર પ્રભાવિત કરી દે અથવા એક કથન તેમાં કાંતિ સર્જ દે.

સંગ્રહ કરનારા છે કે જેઓ માલ છોડીને ચાલ્યા જાય છે અને ઘણું સંભવિત છે કે ખોટી રીતે સંગ્રહ કરેલ હોય અથવા કોઈના હકનો ઈન્કાર કરી દીધો હોય અથવા હરામ માર્ગે મેળવેલ હોય અને ગુનાહોનો ભાર ઊંચકી લીધો હોય. - તો તેનો વબાલ લઈ પાછા ફરે અને એ સ્થિતિમાં ખુદાની સમીપ હાજર થઈ જાય કે જ્યાં માત્ર રંજ અને પસ્તાવો હોય અને દુનિયા તથા આભેરત બન્નેનો ઘાટો (નુકસાન) હોય કે જે હકીકતમાં (ઉઘાડું નુકસાન છે).

(૩૪૫) ગુનાહોથી મજબૂરી :

ગુનાહો સુધી ન પહોંચવું પણ એક જાતની પાક દામની છે.

(૩૪૬) આબરુનો સોદો :

તમારી આબરુ સલામત છે અને માગવું તેને મીટાવી દે છે એટલે જોતા રહો કે કોની સામે હાથ લંબાવો છો અને આબરુનો સોદો કરો છો. *

૭૮૬ / ૧૧૦

જાફરી મશાયખી ટૂર

હજ-ઉમ્રા-જિયારત

હજ-ઉમ્રા-જિયારત, મોહર્રમ-આશુરા તથા ચહેલૂમ જિયારતની ટૂરનું આયોજન કરેલ છે. પહેલાં આ ટૂર મુશાહિદભાવાની ભલી દુઆથી અને આપે આ ટૂરનું નામ જાફરી મશાયખી ટૂર આપેલ હતું. આ ટૂરે અગાઉ હ વર્ષ સુધી સેવા આપેલ છે. આ ટૂર અગાઉ ૨૦૦૪ પહેલાં ચાલુ કરેલ હતી પરંતુ સંજોગોવસાત ન જવાથી હવે આ ટૂર કાયમ માટે ચાલુ કરેલ છે. ટૂર તા. ૮-૬-૨૦૧૧ ના રોજ રવાના થશે. ૧ ઉમ્રી ૨૪૫ હજરત અલી(અ.)ના જન્મ દિવસે કા'બામાં, શાબાન મહિનામાં હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.)ના જન્મ દિવસ કરબલામાં થશે. આ ટૂરનું ટોટલ ખર્ચ ૮૫ થી ૮૯ હજાર રાખવામાં આવેલ છે તથા જવ્યારોની સમજુતી હશે તો રસોઈયાનો પગાર, ગાઈડ ચાર્જ રાખવામાં આવશે એટલે એક ઝવાર દીઠ રૂ. ૫૦૦૦નો ફાયદો થશે. આ ઉપરાંત પાછળથી કોઈ ખર્ચ લેવામાં આવશે નહીં. કુલ ૪૧ થી ૪૫ દિવસની ટૂર રહેશે. વીજા એમી ગ્રેશન બાદ ટીકીટ અને નક્કી કરેલ રકમ ભરવાની રહેશે. એડવાન્સ પૈસા લેવામાં આવશે નહીં. ઉચ્છુક મોમિન ભાઈ-બહેનોને જોડાવાની અપીલ કરવામાં આવે છે તથા નીચેના નંબર્સ પર સંપર્ક કરવો.

ગુલામઅલી ક. સિદ્ધાપુરા દાદાવાળા (મુંબઈ)

મુંબઈ મો. ૦૨૨૩૦૭૬૩૭૮૩

ગુજરાત મો. ૮૮૨૫૧૬૨૫૩૮

ધર(મુંબઈ) ફોન : ૦૨૨-૨૩૦૮૮૫૬૭

નજરમોહંમદ ગુ. સિદ્ધાપુરા(મુંબઈ)

મુંબઈ મો. ૦૨૨૨૦૨૫૨૮૨૧

ટોટલ સર્વોદય (સલાત, હિંમતનગર)

ફોન : ૦૨૭૭૦-૨૪૦૮૮૨

કુરાને મજુદના

મુખ્ય રાશોનો પરીક્ષાચય

સૂરા નં. ૬૭ સૂરાએ મુલ્ક

(ગતાંકનું ચાલુ)

ત્યાર પછીની આયતોનો અનુવાદ : તું કહે કે (તેની) ખબર તો અલ્લાહને જ છે, અને હું તો માત્ર એક ખુલ્લો ડરાવનારો છું. (૨૬)

પરંતુ જ્યારે તેઓ તે(વાયદા)ને નજીક આવતો નિહાળશે ત્યારે (ભયના માયી) નાસ્તિકોનાં મોઢાં બગડી જશે, અને તેમને કહેવામાં આવશે કે આ એ જ છે કે જેની તમે ઈચ્છા કર્યા કરતા હતા. (૨૭)

તું કહે કે ભલા તમે સમજ્યા કે અલ્લાહ મને તથા જેઓ મારી સાથે છે તેમને હલાક કરી નાખે અથવા અમારા પર મહેરબાની ફરમાવે, પણ નાસ્તિકોને દુઃખદાયક અગાબથી કોણ બચાવી લેશે? (૨૮)

તું કહે કે એ જ દયાળું અલ્લાહ છે, જેના ઉપર અમે ઈમાન લાવ્યા છીએ, અને તેના જ ઉપર અમે ભરોસો રાખીએ છીએ, જેથી તમે નજીકમાં જ જાણી લેશો કે ખુલ્લી ગુમરાહીમાં કોણ છે. (૨૯)

તું કહે કે ભલા તમે પણ સમજ્યા કે જો તમારું પાણી ઊંડાણમાં ચાલ્યું જાય તો તમારા માટે વહેતું પાણી કોણ લઈ આવશે? (૩૦)

અય મોહંમદ(સ.)! તેમને કહે કે દુનિયામાં અગાબ નાજિલ થવાનો અને ક્યામત આવવાનો વખત માત્ર ખુદા જ જાણે છે તેના સિવાય બીજું કોઈ જાણતું નથી. હું તો માત્ર ડરાવનારો છું.

પછી કાફરો વાયદો કરવામાં આવેલ અગાબને દુનિયા અથવા આખેરતમાં નજીક થયેલો જોશે તો તેમનાં મોઢાં બગડી જશે અને તેમને કહેવામાં આવશે કે આ એ જ છે કે જેની તમે ઈચ્છા કરતા હતા. ઘણા તફસીર લખનારા કહે છે કે આ અગાબથી મુરાદ ક્યામતનો અગાબ છે અને હિન્દુરાત અલ્લી(અ.)ના

દુશ્મનોને ક્યામતમાં તેની સજી મળશે.

કુફ્ફારો હંમેશાં હિન્દુરાત રસૂલે ખુદા(સ.) અને તેમના અસહાબોનું મોત ઈચ્છતા હતા તો અલ્લાહે આ આયત નાજિલ કરી કે અય મોહંમદ(સ.)! તું એ કાફરોને કહે કે તમે મને ખબર આપો કે જો અલ્લાહ મને અને મારા સાથીઓને હલાક કરે અથવા અમારાં આયુષ્યને લાંબાં કરે અને અમારા ઉપર મહેરબાની કરે તો કાફરોને દુઃખદાયક અગાબથી કોણ બચાવનાર છે? ભાવાર્થ એ કે અમોને મારે અથવા જીવાડે તે તેના હાથમાં છે પણ તમને બચાવનાર કોણ છે? અમારા મરવાથી કંઈ તમારો છુટકારો નહીં થાય.. હા, તમે ઈમાન લાવશો તો નજીત પામશો. અય મોહંમદ(સ.)! તે કુફ્ફારોને ઠપકો આપીને કહે કે જેની તરફ તમને બોલાવીએ છીએ તે બક્ષવાવાળો મહેરબાન છે અને તેની નેઅમતો બધી મળ્યું કરે પહોંચેલી છે અને અમો તેના ઉપર ઈમાન લાવ્યા છીએ, તમે લોકોએ તમારા માલ અને તમારા માણસો ઉપર ભરોસો કરેલો છે જ્યારે અમોએ અલ્લાહ ઉપર ભરોસો કરેલ છે તો કોણ જાહેર ગુમરાહીમાં છે?

અય મોહંમદ(સ.)! તું કહે કે તમે અમને ખબર આપો કે તમારું પાણી જમજમનું, બીરરે મયમુન અને ખીજરમી જેને તમે પીઓ છો, જો તે જમીનમાં ઉડે ઉતરી જાય અને તમારી ડેલો ત્યાં સુધી ન પહોંચી શકે તો પછી કોણ છે કે જે તમારા માટે વહેતું પાણી લાવી આપે? માટે તમે તેની નેઅમતોનો શુક અદા કરો અને તેની જ ઈબાદત કરો, બુતોની પૂજા કરવાનું છોડી દો. તે તમને કંઈ પણ ફાયદો પહોંચાડી શકશે નહીં.

સૂરા નં. ૬૮ સૂરાએ કલમ

બાવન આયતો ધરાવતો આ સૂરો મક્કામાં નાજિલ થયેલો હોવાથી મક્કી છે.

નૂન, કસમ છે કલમની અને તેની કે જે કંઈ તે (ફરિશ્તા)ઓ લખે છે. (૧)

તું તારા રબની મહેરબાનીથી દીવાનો નથી. (૨)

અને બેશક તારા માટે એવો બદલો (તૈયાર)
છે જે કદી ખૂટનાર નથી. (૩)

અને બેશક તારી નીતિ ઘણી ઉચ્ચ(પ્રકારની)
છે. (૪)

જેથી નજીકમાં તું જોઈ લેશે અને તેઓ પણ
જોઈ લેશે. (૫)

કે તમારામાંથી દિવાનો કોણ છે. (૬)

નૂન, કસમ છે કલમની અને તેની કે જે કંઈ તે
(કરિશતા) ઓ લખે છે અને નૂન મકતાઆત
અક્ષરોમાંથી છે જેનો ખુલાસો આગળ લખેલ છે.
કેટલાક કહે છે કે બયાન બે જાતના છે. એક જ્યાનનું
બયાન અને બીજું કલમનું. જ્યાનનું બયાન એ છે
કે જે વેશીખે અને શીખવાડે છે અને જે ઘણી વખતે
ભૂલી જવાય છે અને કલમનું બયાન એ છે કે જે
લાંબા સમય સુધી બાકી રહે છે. ઈંબે અખ્યાસથી
વર્ણન છે કે નૂરે મોહંમદ(સ.)થી પ્રથમ જે ચીજ પેદા
કરી તે કલમ છે પછી લૌહ પેદા કર્ય. ત્યાર પછી
કલમે લૌહ ઉપર કયામત સુધી જે થનાર છે તેને
લખ્યું, વિગેરે.

વલીદ બિન મોગીરા અને અબુજહેલ વગેરે
કાફરો હજરતને દીવાના કહેતા હતા અને આપની
શાનમાં અયોગ્ય વાતો કહેતા હતા, પણ આપ
પોતાના ઉત્તમ સ્વભાવના લીધે તે બધી વાતોને સહન
કરી લેતા હતા. ખુદાએ ફરમાવ્યું કે અય
મોહંમદ(સ.) ! તું દીવાનો નથી, જેને ખુદાએ
અક્કલ નખુલ્યત અને છિકમતની વાતો આપી હોય
તે કદી દીવાનો ન હોય.

નખુલ્યતનો બોજો ઉપાડવામાં અને ગુસ્સો પી
જવામાં તથા લોકોની તકલીફ સહન કરવામાં તારા
માટે આભાર રાખ્યા વગર અજર અને સવાબ છે.

અય મોહંમદ(સ.) ! તું ઉત્તમ સ્વભાવ અને
ઉત્તમ આદતવાળો છે. બીજાઓમાં તારા જેવા
સદ્ગુણો નથી. આં હજરતને અલ્લાહની જાત
સિવાય બીજા કોઈથી કંઈ મતલબ હતો નહીં. આપ
ખુલ્કે અઝીમના માલિક હતા. આપના અખ્લાક
એટલા બધા ઉત્તમ હતા કે અરબો પણ તે વાતને

માન્ય રાખતા હતા.

એક દિવસ હજરત રસૂલે ખુદા(સ.) મદીનાના
જંગલમાં ફરતા હતા ત્યાં આપે એક વૃધ્યાને ફૂવા
ઉપર પાણી ભરવા માટે ચઢતી જોઈ જે અશાક્તિના
કારણે પાણી બેંચી શકતી ન હતી. આપે તેણીને
કહ્યું કે અય કનીજે ખુદા ! શું હું તને પાણી ભરી
આપું ? તેણીએ કહ્યું કે તમે નેકી કરશો તો તમારા
નફસ માટે કરશો. પછી હજરતે તેણીની મશક ભરી
પોતાના ખલા ઉપર રાખી અને તે વૃધ્યાને કહ્યું કે તું
આગળ આગળ ચાલ અને મને તારું ઘર દેખાડ. તે
વખતે અસ્ત્રાબમાંથી એક વ્યક્તિ જે આપની સાથે
હતી તેણે મશક ઉપાડવા ચાહ્યું પણ હજરતે તેને
મનાઈ કરી એટલે સુધી કે મશક તેણીના દરવાજા
પાસે મૂકીને આપ ત્યાંથી ચાલ્યા. પછી તોશીએ
પોતાના દીકરાઓને કહ્યું કે પાણીની મશક બહારથી
લઈ આવો તો દીકરાઓએ પૂછ્યું કે પાણીની મશક
અહીં સુધી કેવી રીતે આવી ? તેણીએ કહ્યું કે એક
નેક બંદે ખુદાએ મને પાણીની મશક અહીં સુધી
પહોંચાડી આપી. આ સાંભળીને તોશીના દીકરા
આપની પાછળ ગયા અને આપને ઓળખીને આપના
કદમ મુખારકમાં પડી ગયા. પછી પોતાની માતાને
કહ્યું કે આ એ વ્યક્તિ છે કે જેમના દીદારની તું હંમેશાં
આરજૂ રાખતી હતી અને તેની મોહબ્બતનો દમ
ભરતી હતી. પછી તોશી બહાર આવી અને હજરતને
કહેવા લાગી કે મારા કસૂરને આપ માફ કરો. હજરતે
તેણીને દિલાસો આપ્યો અને તેના દીકરાઓના હકમાં
દુઆએ ઐર કરી તે વખતે આ આયત લઈને જનાબે
જિબ્રિલ નાજિલ થયા.

અલ્લાહ તાલાલ હજરત રસૂલે ખુદા(સ.)ના
દુશ્મનોને સખત અઝાબથી ડરાવવા માટે ફરમાવે
છે કે અય મોહંમદ(સ.) ! નજીક છે કે અઝાબ
નાજિલ થાય, ત્યારે તું જોઈશ અને મકાના તથા
તારા દુશ્મનો પણ જોશે કે તમારામાંનો કોણ દીવાનો
છે. ભાવાર્થ એ કે અઝાબ નાજિલ થવા વખતે જાહેર
થઈ જોશે કે અઝાબને લાયક કોણ છે. (કમશઃ)

મા-બાપનો મહિનાન દરજ્જો

મો.આનિદાલી ઈસ્માઈલભાઈ સુણસરા(મેતા)

અલ્લાહ તાલા કુરાન શરીફમાં ફરમાવે છે :

વક્જા રખબોક અલ્લા તાબોદુ ઈલા
ઈચ્યાહો વબિલ વાલેદયને એહસાનો ઈભ્રા
યખલોગન્ન ઈન્દકલ કેબર અહદોહોમા અવ
કેલાહોમા ફલા તકુલ્લહોમા ઉફ્ફીવ વલા તન્હર
હોમા વકુલ્લહોમા કોલન કરીમા.

(પારો-૧૫, સૂરાએ બની ઈસરાઈલ, આયત-૨૩)

અર્થ : અને તારા પરવરદિગારે (તદન છેવટનો) હુકમ આપી દીધો છે કે તમે તેના સિવાય બીજા કોઈની ઈબાદત કરો નહીં અને મા-બાપ સાથે નેકી કરતા રહો. અગર તેઓ બન્નેમાંથી એક અથવા બન્ને તારી સામે વૃધ્ઘાવસ્થાએ પહોંચી જાય (અને કોઈ કારણે તારા ઉપર કોષે ભરાય) તો તેમની સામે ઉફ પણ ન કર, તેમજ તેમને તરણોડ પણ નહીં, અને તેમની સાથે માયાળુપણે વાત કર.

રસૂલે ખુદા(સ.)નું ફરમાન છે કે મા-બાપની સાથે સદર્વત્તન અને ઉપકાર કરવો એ નમાઝ, રોજા, હજ અને જિહાદ કરતાં પણ ઉત્તમ છે અને તેનો સવાબ વધારે છે. જે કોઈ એવી હાલતમાં રાત પસાર કરે કે તેના મા-બાપ તેનાથી રાજી થાય તો તેના માટે જન્તના બે દ્વાર ખોલી નાખવામાં આવે છે. અલ્લાહ કહે છે કે જે માણસ મા-બાપની નાફરમાની કરે છે તેનો કોઈ પણ અમલ હું કબૂલ કરતો નથી. મા-બાપની ફરમાબરદારી ઉચ્ચ દરજ્જો અપાવે છે અને એ જ મા-બાપની નાફરમાબરદારી દોઝખ અપાવે છે. તો મોભિનીન! જોઈએ મા-બાપની નાફરમાબરદારિનો અંજામ.

પયગમ્બરે ખુદા(સ.)એ ફરમાવ્યું છે કે એક વખત હજરત મૂસા(અ.)એ અલ્લાહ તાલા પૂછ્યું, અય ખુદા! મારો ફલાઝો શહીદ દોસ્ત કર્યાં છે?

અલ્લાહનો હુકમ થયો કે એ તો દોઝમાં છે.
મૂસા(અ.)એ અરજ કરી,

અય પરવરદિગાર ! શું તેં શહીદોથી જન્તનો વાયદો નથી કર્યો ?

અલ્લાહ તાલાએ ફરમાવ્યું કે, હા, બેશક મેં શહીદોથી જન્તનો વાયદો કર્યો છે પરંતુ તે માણસ પોતાના મા-બાપની નાફરમાની કરતો હતો. તેમનું રહેવું માનતો ન હતો જે માણસ મા-બાપની નાફરમાની કરે છે એનો કોઈ પણ અમલ હું કબૂલ કરતો નથી.

આના ઉપરથી એ બોધ લેવો જોઈએ કે મા-બાપની સાથે એવી રીતે રહેવું જોઈએ કે આપણા કોઈ પણ કાર્યથી કે વર્તનથી એમની લાગણીને ઠેસ પહોંચે નહીં કે તેમની આંખમાંથી આંસુ પણ ન પડે. મા-બાપ કદી પણ પોતાની ઓલાદને બદ્દુઆ નહીં આપે. પણ એમની નારાજગી જ મોટામાં મોટી બદ્દુઆ છે. અગર એમની આંખમાંથી એક પણ આંસુ પડશે તો વિચારજો કે મોટામાં મોટી બદ્દુઆ થઈ. આગળ કેવી બદ્દુઆ હશે, મા-બાપની કેવી નારાજગી હશે ! પછી ઓલાદ માટે એની જિંદગી અને બંદગી કંઈ કામની નથી. એનું જીવતર જ નકાસું છે અને જે મા-બાપની ખુશી પ્રાપ્ત કરશે તો એનું જીવન સાર્થક ગણાશે. મા-બાપની ખુશી પ્રાપ્ત કરીને આગળ વધશો તો સાચા માર્ગ જઈ શકશો અને એમને નારાજ કરીને આગળ વધશો તો એ રસ્તો ગુનાહના માર્ગ લઈ જશે.

કેટલીક વખત એવું પણ બને છે કે જો મા-બાપને એકથી વધારે દીકરા હોય તો મા-બાપને દરેક દીકરાના ઘેર રહેવાના વારા કાઢવામાં આવે છે. દરેક દીકરાના ઘેર વારા પ્રમાણે રહેવું પડે છે. હવે એ મા-બાપના દિલમાં કેટલું બધું હુંબ થતું હશે ? એ ઓલાદને અત્યારે નહીં પણ જ્યારે પોતે એ અવસ્થામાં આવશે ત્યારે એને સમજાશે પણ ત્યારે ઘણું મોંદું થઈ ગયું હશે. ભૂલનો એકરાર કરવા અને માઝી માગવા માટે મા-બાપ હયાત નહીં હોય. તો મા-બાપને રાજી ખુશીથી પૂછ્યું જોઈએ કે તમારે કર્યાં અને કેવી રીતે રહેવું છે. એમની મરજ પ્રમાણે અને

ખુશ થઈને રહી શકે એવી સગવડ કરીને રાખવાં જોઈએ. મા-બાપ ઓલાદને કેટલી મહેનત અને મુશ્કેલીથી મોટા કરે છે અને જ્યારે મોટા થઈ જાય, શાદી થઈ જાય પછી મા-બાપની પરવા કરતા નથી. જાણો મા-બાપે તેમના માટે કંઈ કર્યું જ ન હોય. અત્યારના જમાનામાં એવું થઈ ગયું છે કે મા-બાપ માટે દીકરો શાદી સુધી જ હોય છે. શાદી પછી દીકરો મા-બાપનો રહેતો નથી. મા-બાપ વૃધ્ય થઈ જાય પછી ઓલાદ પોતાની મરજ પ્રમાણે મા-બાપને રાખે છે. મા-બાપ પોતાની મરજ પ્રમાણે રહી શકતાં નથી. મજબૂરીથી ઓલાદ જેવી સ્થિતિમાં રાખે એવી સ્થિતિમાં રહેવું પડે છે. એટલું યાદ રાખીએ કે મા-બાપ વૃધ્ય થઈ જાય ત્યારે તેમનું મગજ નાના બાળક જેવું થઈ જાય છે. એ મોહત્તોજ બની જાય છે. તો એમને પણ આપણી ઓલાદને સંભાળીએ છીએ એવી રીતે સંભાળવાં જોઈએ. એક વસ્તુ દરેક ઓલાદ સમજી લેવી જોઈએ કે મા-બાપની સેવા નસીબવાળાને કરવા મળતી હોય છે અને એનો બદલો જરૂર મળશે.

અત્યારના જમાનામાં વૃધ્ય મા-બાપ માટે ઘણો કઠીન સમય છે. અત્યારે મોટા ભાગના વૃધ્ય મા-બાપ એમની પોતાની ઓલાદથી નારાજ છે. આ દૂષણ ઘણું ખરાબ છે અને આ દૂષણને અલ્લાહનો ખોફ સામે રાખીને દૂર કરવું જોઈએ. બહેનોએ પણ સમજવું જોઈએ કે સાસુ સસરાને પોતાનાં મા-બાપનો દરજાએ અને સાસરીયાને પોતાના ઘરનો દરજાએ આપવો જોઈએ અને દરેક દીકરો મા-બાપ પ્રત્યે એવી મોહબ્બત રાખે કે જેવી રીતે મા-બાપને નાનપણમાં ઓલાદ પ્રત્યે હોય છે. જો દરેક ભાઈ-બહેન આનો દિલથી અમલ કરશે તો આ દૂષણ સરળતાથી દૂર થઈ જશે.

અલ્લાહ તાલા આગળ દુઆ માગીએ કે દરેક ભાઈ-બહેનને તેમના મા-બાપ પ્રત્યે એવી મહોબ્બત પેદા કરે કે જેથી મા-બાપની વૃધ્યાવસ્થા શાંતિથી પસાર થાય, આમીન. *

લગ્ન વિષયક

* માણસીયા આબિદહુસૈન જી.

* ઉંમર : ૨૫ વર્ષ

* મેડીકલ સર્વિસ ચાલુ

* સંપર્ક : ૯૬૨૪૪૫૬૬૨૧

ઉપરોક્ત યુવક માટે યુવતી જોઈએ

છે તો રસ ધરાવતી વ્યક્તિએ આપેલ નંબર

ઉપર સંપર્ક કરવા વિનંતી.

HEARTY MART

THE FRIENDLY SUPER MARKET

ખુશ ખબર... ખુશ ખબર... ખુશ ખબર...

હાર્ટી માર્ટ આપ સૌને જણાવતાં આનંદ અનુભવે છે કે

હેવે સાબરકાંઠામાં પણ

કપાસિયા, સોયાબીન, સીંગાતેલ વિગેરે મળશે

..... સંપર્ક

94297 48540 ઈલોલ તલાવ, 96380 81532 અહીરાબાદ,

99257 34131 ઈલોલ પહાડીયા

નોંધ : ઈલોલેલ તથા રીટેલમાં મળશે.

નોંધ : ઈલોલેલ તથા રીટેલમાં મળશે.

નોંધ : ઈલોલેલ તથા રીટેલમાં મળશે.

શાયરીનો રસાઈબાદ

‘ગુલિસ્તાન’માંથી પસંદ કરેલ પંક્તિઓ

IMPIETY (ધાર્મિકતાનો અભાવ)

(ગતાંકનું ચાલુ)

ઉલ્લમ કે કામરાની વતાન પર્વતી કુનાદ
અથ ખુલિસ્તાન ગુમ અસ્ત, કેરા રહેબરી કુનાદ?
અને ખુલિસ્તાન ગુમ અસ્ત, કેરા રહેબરી કુનાદ?

(એવો વિદ્વાન માણસ કે જેના ઉપર તેની પોતાની સમૃદ્ધિએ કબજો જમાયો હોય અને પોતે સ્વચ્છદ હોય તે પોતે જ ગુમ થયેલો અને વ્યકૃત હોય છે. તે બીજાને ધાર્મિક માર્ગદર્શન શું આપવાનો?)

عام نادان پريشان روزگار
به ز دانشمند ناپر هي زگار
گان به نابيناي از راه او فتاد
وين دو چشم بود و در چاه او فتاد
آام نادانو پريشان روزگار
بو ج دانشماند ناپر هي زگار
کان ب نابيناي از راه او فتاد
يئن دو چشم بود و در چاه او فتاد

(કોઈ અજ્ઞાની અને નિર્ધન માણસ કોઈ એવા જ્ઞાની માણસ કરતાં વધારે સારો છે કે જે સંયમી ન હોય. અજ્ઞાની માણસ આંધળો હતો અને સાચા રસ્તાથી ભટ્ટ થયેલો હતો જ્યારે જ્ઞાની માણસ પાસે તો બે આંધો હતી અને તેમ છતાં ય તે કૂવામાં પડ્યો.)
તર્સુન્સી બે કુબે એ આરબી
કીન રહ કે તો મી રો બે ત્રક્સ્તાન એસ્ત
તરસામ નારસી બે કા'બા અચ ઓઅરાબી
કીન રહ કે તૂ મી ર્વી બે તુર્ક્સ્તાન એસ્ત

(અય અરબ ! મને ભય છે કે તું કા'બા સુધી નહીં પહોંચી શકીશ કેમકે જે રસ્તા ઉપર તું ચાલી રહ્યો છે તે તુર્ક્સ્તાન તરફ લઈ જાય છે.)

IMPRUDENCE (અવિવેક/અવિચારીપણું)

ને દ્ર હે સુખ બુઝ કરુન રોસ્ત

ખ્રતા બ્ર બ્ર ચુખન બાદસ કદન રવાસત

ના દર દર ચુખન બાદસ કદન રવાસત

ખતા બાર બુગુજાન નિરક્ષાન ખતાસત

(દરેક વિષય ઉપર દલીલ કરવી તે અયોગ્ય બાબત છે. મહાન માણસોની ખામીઓ શોધતા ફરખું તે અવિવેક છે.)

INFATUATION (મોહ/આસકિંત)

મુશ્વોક હેઝાર દોસ્ત રા દલ નદ્હી

વ્ર મી દ્હી, આન દલ બે જુદાયી બન્હી

મા'શ્કુક હજાર દોસ્ત રા દિલ નાદહી

વર મી દલી, આન દિલ બે જુદાઈ બનલી

(એવી પ્રેયરીને તમારું દિલ ન આપી દો કે જેના પ્રશાસકો હજારોની સંખ્યામાં હોય અને જો તમે એવું કરશો તો તેનાથી અલાયદા રહેવા માટે તૈયાર રહેજો..)

એ દસ્ત તો મુશ્વોક બ્ર દેહાન ખુર્ડન

ખુશ્તર કે બે દસ્ત ખુલિસ્તાન નાન ખુર્ડન

અજ દસ્ત તૂ મુસ્તાબાર દહાન ખૂદન

ખૂશતાર કે બે દસ્તો ખવીશ નાન ખૂદન

(મારા પોતાના હાથે રોટલો ખાવો એના કરતાં તો મારા ગાલ પર તારી મુઢીનો માર ખાવો વધારે પસંદગીપાત્ર બાબત છે.)

INFIDELITY (પતિ પત્ની વચ્ચેની લેવફાઈ)

ને મા રા દ્રમિયાન ઉહે વ્ર બ્ર બ્ર બ્ર

જ્ફા કર્ડી વ્બ દ્રુહેલી ન્મોડી

બે ય્ક બાર એ જેહાન દલ દ્ર તો બસ્તે

ન્દાન્સ્ટેમ કે બ્ર ગર્ડી બે ર્વોડી

هنوزت گر سر صلح است باز آی
کزان مقبول تر باشی که بودی

ن ما را درمیان اھد و وفا بود?
جفا کدی و باداھدی نا مودی
لے اک بار اج جھان دل در تُو بستام
ناہانستام کے بارگادی بُو جودی
ہنوزت گار سار سُولٹ اسٹا بآج آای
کماں مکبُول تار بآشی کے بُودی

(આپણે બન્નેએ શું એક બીજાને વફાદાર
રહેવાના સોગંદ ખાધાન હતા? તું મારા પ્રત્યે નિર્દ્ય
બની અને મેં મારા વચનને તોડી નાખ્યું. મેં દુનિયાનો
ત્યાગ કરી દીધો અને સંપૂર્ણરીતે મેં માટું દિલ તને
દઈ દીધું પરંતુ મને ખબર ન હતી કે તું થોડાક જ
સમયમાં મારા પ્રત્યેનું તારું વલણ બદલી નાખીશ.
આમ છતાંય જો તું શાંતિની ઝંખના કરતી હોય તો
મારા તરફ પાછી ચાલી આવ કેમકે તું મને પહેલાં
કરતાં ય વધારે પ્રિય બનીશ.)

INFLUENCE (લાગવગ)

در میر و وزیر و سلطان را
بسی وسیلت مگرد پیرامن
سگ و دریان چو یافتند غریب
این گریبانش گیرد، آن دامن

در میّر و وَجْهِیّر و سُولتاناً را
بُسی وَسیلت مَگرَد پیرامن
سُگ و دریان چو یافتند غریب
این گریبانش گیرد، آن دامن

(કોઈ અમીર માણસ, કોઈ વજર કે કોઈ
રાજના ઘરના દરવાજે યોગ્ય લાગવગ વગર જતો
નહીં કારણ કે પ્રવેશદ્વારે કોઈ અજાણ્યા માણસને
જોઈને ચોકીદાર તેની બોચી પકડશે અને (ચોકિયાત)

કૂતરો તેનું પહેરણ ફાડી નાખશો.)

INGRATITUDE (નિમકણામી / ફૂતફાતા)

سگی را القمه ای هرگز فراموش
نگردد، ورزنى صد نوبتش سنگ
وگر عمرى نوازى سفله ای را
به كمتر تندی آيد با تو در جنگ

ساغي را لुڪما آઈ ھرگز فراموش
نا گارديد ور زننی ساد نوباتاش سانگ
وگار ڈمري نوازمي سافلا آઈ را
بے كمتر تندی آياد بآ تُو در ڄنگ

(કોઈ કૂતરો કે જેને તમે કોઈક વાર એક
કોળિયો ધાન આખ્યું હોય તો તે (તેનો ગુણ) કદી
નહીં ભૂલે, જો કે તમે એકસો વખત તેના તરફ પથ્થર
મારો તો પણ. પરંતુ જો કોઈ હલકટ માણસ સાથે
તેની આખી જિંદગી સુધી તમે પ્રેમાળ વર્તાવ રાખશો
તો એક નજીવી કઠોરતા માટે તે તમારી સાથે જઘડો
કરી બેસશો.)

يا وفا خود نبود در عالم
يا مگر کس در اين زمانه نکرد
کس نیاموخت علم تیر از من
که مرا عاقبت نشانه نکرد

يا وفا بُود نا بُود در آاليم
يا مگار کس در اين زمانه نکرد
کس نیاموخت علم تیر از من
که مرا آاكې جاتا ناشانه نکرد

(દુનિયામાં ન તો પહેલાં વફાદારી હતી કે ન
તો કોઈ અત્યારે વફાદારી દશાવે છે. કોઈએ પણ
મને તેના તીરનું નિશાન બનાવ્યા વગર કદી પણ
મારી પાસેથી તિરંદાજની વિદ્યા શીખી નથી.) *

હાજરત પીર મશાયખ બાવા(રહે.) ફૂત.....

મરાયખવાણી

તરીકતા ચા'ને ધરમ મૂલ

● સત ગુરુ પીર મશાયખ વાચા ●

ભાષાન નં.૮૩

ચોર કરે ભીતાર ઉસાકે ચોરી,
પંથી ફિકર કર રાહકી રે તોરી.

(હાજરત પીર મશાયખ (રહે.) બાવાફરમાંથે છે કે અય તરીકતના પંથી ! રસ્તાની અંદર પણ ચોર ચોરી કરતા હોય છે માટે અય પંથી ! તું તારા રસ્તાની ચિંતા કરજે.)

બાજર ભીતાર બોટા દુકાંનાં,
રાહ બોટોરી નો બોટા ચોગાનાં.

(બજારની અંદર પણ ઘણી બધી દુકાનો આવેલી છે. ત્યાં ઘણા બધા રસ્તા પણ આવેલા છે અને ચોગાન પણ આવેલાં છે.)

પણ હુવા અંધારાનો પડ ગઈ રાત,
તો કિસ કું રે પુછે રાહ કેરી બાત ?

(પરંતુ અંધારું થઈ ગયું અને રાત પણ પડી ગઈ. હવે અય પંથી ! રસ્તા અંગેનું માર્ગદર્શન તું કોને પૂછીશ ?)

ભીતાર એ ભેદા એ રે મન ધરના,
કે પહેલા રે દીપક જોતાસું કરના.

(અંદરના ભાગમાં ભેદ-રહસ્ય સમાયેલું છે એ બાબત તું તારા મનમાં ધારણ કરજે. સૌ મૃથમ તો દીપકની જ્યોત સળગાવવાનું કાર્ય કરજે.)

જબ જ નો દેખે લે હાથ મશાલા,
તાણ જ નો દેખે ભીતાર હાલા.

(જ્યારે ત્યાં જઈને તું જુએ તો તું મશાલને હાથમાં લઈ લેજે. એ મશાલના પ્રકાશમાં જ તને અંદરની પરિસ્થિતિ જાણવા મળશે.)

જિતાનો હેં બાજર ઈતાનો હેં દરિયા,
પિચાજુને પંથ એ ઓસા રે કરીઆ.

(જેટલી સંખ્યામાં બજાર છે એટલી જ સંખ્યામાં દરિયા આવેલા છે. પીયુશુએ આ પંથ આવો (નિરાળો) બનાવ્યો છે.)

દીપક વે ઉસામાં હાથ નાં લેવે,
તો કો એક દરીઆ ગોતો દેવે.

(ત્યાં ગયા પછી જો પંથી દીપકને પોતાના હાથમાં લે નહીં તો ગમે તે કોઈ દરિયાને શોધી કાઢશે, કોઈ નિશ્ચિત દરિયાને નહીં.)

ભીતાર બાજર સાબ રે સંસારા,
પંથી કેનો નાં બુગા ઉસાકા પારા.

(અંદરના ભાગમાં બધાં સંસાર રૂપી બજારો આવેલાં હતાં. પંથી એક બજારનો પણ પાર પામી શક્યો નહીં.)

ભીતાર બોટા મન કોટવાલા,
પવનકા ચાંદક હે રખવાલા.

(અંદરના ભાગમાં મન રૂપી કોટવાળ બેઠેલો હતો અને પવન રૂપી ચાબૂક તેની રખેવાળી કરી રહ્યો હતો..)

કોટ ફિકરકા બાજર માંછાં,
દરવાજા સાબુરી દીયા તિસા ઠાંછાં.

(એ બજારની અંદર ફિકર રૂપી કોટ આવેલો હતો અને તેની અંદર સબ્રતાનો દરવાજે બનાવેલો હતો..)

કરાર ઉસાકા હે દરવાંના,
અને લે રે દીયા તાલા રે ગમાંના.

(એ દરવાજા ઉપર કરાર (શાંતિ) રૂપી દરવાન (દ્વારપાળ) હતો અને તેને શુમાનનું તાળુ

મારેલું હતું.)

ગાટ પતિ ઉસામાં પાંચ હેં ચોરા,
વે બજાર લૂંટે પંથી રે તોરા.

(એમાં ગઢપતિ રૂપી પાંચ ચોર આવેલા હતા અને હે પંથી ! એ બધા ચોરો તારું બજાર લૂંટતા હતા..)

નોહકી કીલી તાલેકું કીટી,
વે કોટવાલ મન કે હાથ લે દીટી.

(એ તાળાની ચાવી સ્નેહ-પ્રેમની બનાવેલી હતી અને તે ચાવી કોટવાળ રૂપી મનના હાથમાં આપેલી હતી..)

તોપાં ઉસ ગાટ પર ગોસે કીયાં જાંનો,
ગોલે લાભકે પંથી રે પિછાંનો.

(તે ગઢ ઉપર ખૂણે ખૂણે તોપો ગોઠવેલી હતી અને હે પંથી ! તું જાણ કે તે તોપોમાં લોભ રૂપી ગોળા ભરેલા હતાં..)

ગાનીમ ઉસાકું લાગા હે શેતાંના,*
વે નિતા ઉઠ લાગે ભીતાર મેદાંના.

(દરરોજ ઉઠીને અંદરના મેદાનમાં દુશ્મનો તેને સત્તાવવા લાગ્યા છે..)

જો ગાટપતિ ઉસારું જાંન કરે મેલા,
તો ગાટ ઉસે દે કર કરે બોતા ખેલા.

(જો ગઢપતિ રૂપી ચોરો તેને મળવાની જાણ કરેતો ગઢ તેને આપીને ખૂબ ખેલ કરવા મંડી જાય..)

તો હાથ કર પંથી એ ગાટ અપના,
દીપક હાથ કર ભીતાર દેખના.

- રે તુંણી :-

(હજરત પીર મશાયખ(રહે.) બાવા ફરમાવે છે કે અય પંથી ! તું તારા એ ગઢને તારા હસ્તક કરી લે. દીપકને હસ્તગત કરીને ત્યાર પછી અંદર જોઈ લેજે..)

પંથ પીયાજુ મેરડા, ભીતાર કોટ અંધાર રે,
ભીતાર કોટ અંધાર;

દીપક હાથ લે ચલ ગયે, બાકી રહે ગમાર રે,
બાકી રહે ગમાર.

(મારા પીયુના પંથની અંદર આવેલ કોટમાં અંધકાર છે. દીપક હાથમાં લઈને ચાલનારા ચાલ્યા ગયા અને જે લોકો બાકી રહ્યા તે ગમાર સાબિત થયા..)

બચાન નં.૮૪

પહેલા રે કોટવાલ હાથ કરીજે,
ચાનાક પવના આપ હાથ લીજે.

(હજરત પીર મશાયખ(રહે.) બાવા ફરમાવે છે કે હે પંથી ! સૌ પ્રથમ તો તું તારા મન રૂપી કોટવાળને તારા હાથ ઉપર કરી લેજે અને ત્યાર બાદ પવન રૂપી ચાબૂકને હસ્તગત કરી લેજે..)

જો રે તુજે પાવે કીલી નોહા,
તો રે કદી ગાટકા પાવે છેહા.

(અય પંથી ! જો તું સ્નેહ રૂપી ચાવીને પ્રાપ્ત કરવામાં સફળ થાય તો કદાચ તું ગઢનો અંત-છેડો પ્રાપ્ત કરી શકે..)

તાં ખોલ તાલા, જે હે રે ગમાંના,
જે ખોલા હે પંથકું કરે બોત માંના.

(ત્યાર પછી હે પંથી તું ગુમાન રૂપી જે તાણુ છે તેને ખોલી નાખજે. જે અભિમાન કરે છે તે આ પંથને ખોઈ નાખે છે..)

જો દરવાજ પાવે, જે હે રે સાનુરી,
તો પંથી રે રાહા દેખેગા પુરી.

(જો તરીકતનો પંથી સબ્ર રૂપી દરવાજને પ્રાપ્ત કરી લેતો તે પંથી અલ્લાહ સુધી પહોંચવાના માગને પૂરે પૂરો જોઈ લેશે..)

જો કરાર હોવે દરવાંના તોરા,
તો ખોલે રે દરવાજ ઉસ કોટ કેરા.

(જો તારા દરવાન તરીકે કરાર (મનની નિરાંત) હશે તો તે એ કોટનો દરવાજો તરત ૪ ખોલી નાખશે..)

જાં જાં જાનો પોઠે ઉસ કોટ માંછાં,
તો રે પંથી પાવે પીયાકા તાંછાં.

(જ્યારે તરીકતનો પંથી તે કોટની અંદર પ્રવેશ કરી લેછે તો પંથી પોતાના પીયાને ત્યાં મેળવી લે છે.)

**કરાર કે હાથ એ પંથ હે સારા,
★એ પંથ નાં તોરા હે રે પિયારા.**

★ચે બિના પંથ ના તેરા હોવે પીયારા.

(કરાર(મનની નિરાંત)ના હાથમાં જ પંથને પ્રાપ્ત કરવાનો દારોમદાર રહેલો છે. એ કરાર વગર તારો આ પંથ ખારો બનશે નહીં.)

**જબ તાંએ ભીતર કોટ કે નાં જવે,
તો વે રે ચોર તોરે હાથ નાં આવે.**

(હઝરત પીર મશાયખ(રહે.) બાવા ફરમાવે છે કે જ્યાં સુધી પંથી કોટના અંદરના ભાગમાં ન જય ત્યાં સુધી એ ચોર તારા હાથમાં નહીં આવે.)

**જે દરવાનસું છુપ કર કોટ માંહે પેઠે,
નો હાકમ હો કર કોટ કેરા બોઢે.**

(જ્યારે તરીકતનો પંથી દરવાનથી છૂપાઈને કોટની અંદરના ભાગમાં પેસી ગયો અને કોટનો હાકિમ બનીને બેસી ગયો....)

**તાબ ચોર તો કબુલે હુકમ રે તોરા,
જાં તું રે ચલાવે વાં કરે ફેરા.**

(જો એક વાર તું કોટનો હાકિમ બની ગયો તો પછી ચોર તારા હુક્મોને માનશે તું જેવી રીતે તેમને ચલાવે એવી રીતે તે ચોર ફરતા રહેશે.)

**તો નેહ નાં લગાવે તુજકું વે ચોરા,
તાબ જાનો પાવે તું પીયાજુ રે મોરા.**

(જ્યારે તે ચોરો તારી સાથે સ્નેહ કરવાનું છોડી દેશે ત્યારે જ તું મારા પીયુણે પ્રાપ્ત કરી શકીશ.)

**એ ચોર જા કર નોહકું ન લાવે,
ઉન્નું બિના કોઈનાં નોહકું પાવે.**

(જ્યાં સુધી એ ચોર જઈને સ્નેહને નહીં લાવે ત્યાં સુધી તેમના વગર સ્નેહને કોઈ પ્રાપ્ત નહીં કરે.)

**જે ચોર દુર કીજે ઉસ ગાટ માંહાં,
તો નેહ નાં આવે ચોરું બિના તાંહાં.**

(જો એક વાર ચોરને ગઢમાંથી દૂર નહીં કરવામાં આવે તો ચોરના વગર સ્નેહ ત્યાં આવશે જ નહીં.)

**તો નેહ બિના નાં ખોલે તાલા ગમાંના,
કે ભીતર રાખે ઉસ રાહા કે માંહાં.**

(તો એક બાબત સમજી લો કે સ્નેહ વગર ગુમાન રૂપી તાળુ કદી ખુલશે નહીં. તે રસ્તાની અંદર ભીતરમાં તેને રાખી રહેલ છે.)

**જે ગાટ રે સારા તોરે હાથ આવે,
તો હુકમ રે તોરા ચોર નાં ફિરાવે.**

(જો આખો ગઢ તારા હસ્તક તારા તાબામાં આવી ગયો તો પછી ચોર તારા હુકમનો અનાદર નહીં કરે.)

**તો ચાકર તોરે ખારો કહીએ,
ઉન્નું બિના પીયા નેહ પંથ નાં લહીએ.**

(તો એ વખતે તારા નોકર ચાકરો ધણા બધા કહેવાશે. એમના વગર પંથમાં પીયુનો સ્નેહ મેળવી નહીં શકાય.)

**સુન રે પંથી પીયા કેરી રાહા,
ગાટ નાં હોવે અપના તો સબ ગમાહા.**

-- રે તુંહી :-

(હઝરત પીર મશાયખ(રહે.) બાવા ફરમાવે છે કે અય તરીકતના પંથી ! તું મારી વાત સાંભળ. જો પીયુના રસ્તામાં ગઢ તારો પોતાનો નહીં બને તો તું સર્વસ્વ ગુમાવી દઈશ.)

**કોટવાલ અપના મન કર, કુંચી લીજે નેહ રે,
કુંચી લીજે નોહ;**

**કરાર દરવાન તેરડા, તો કદી પાવે છેહ રે,
તો કદી પાવે છેહ.**

(હઝરત પીર મશાયખ(રહે.) બાવા ફરમાવે છે કે હે પંથી ! તું તારા મનને કોટવાળ બનાવીને અને ત્યાર પછી સ્નેહની કુંચી ધારણ કરજે. જો કરાર (મનની નિરાંત) જો તારો દરવાન બની જાય તો આ માર્ગનો છેડો પ્રાપ્ત કરી શકીશ.) *

સંકલન : મુલ્લા ફેર અલ કારાની

મેઅરાજ :: સ્વર્ગ આરોહણની રાત

(ગતાંકનું ચાલુ)

યતીમોનો માલ ખાઈ જનારા અને વ્યાજ ખાનારા

મેં લોકોની એક જમાઅતને જોઈ કે જેમના મોઢામાં આગ રેડવામાં આવી રહી હતી અને તે આગ તેમના નીચલા છેદેથી નીકળી રહી હતી.

મેં આની સમજૂતી આપવા વિનંતી કરી કે તેઓ કોણ છે. જિબ્રિલે જવાબ આપ્યો,

‘આ એ લોકો હતા કે જેમણે ગેરકાયદેસર રીતે યતીમોની મિલકત લઈ લીધી હતી.’

ત્યાર પછી મેં લોકોની એક બીજી જમાઅત જોઈ કે જેમનાં પેટ એટલાં બધાં મોટાં હતાં કે તેઓ ઊભા પણ થઈ શકતા ન હતા.

મેં આ લોકો અંગે એક પ્રશ્ન પૂછ્યો અને તેમનો જવાબ મને એ આપવામાં આવ્યો કે તે બધા એ લોકો હતા કે જેઓ વ્યાજ ખાતા હતા, શયતાન દ્વારા છેતરાયા હતા અને ફિરઓનના લોકોનો માર્ગ અપનાવતા હતા. દરરોજ સવારે અને સાંજે તેમને આગ આપવામાં આવે છે. તેઓ કહે છે, અય અલ્લાહ ! ક્યામતનો દિવસ ક્યારે આવશે કે જેથી અમને આ પ્રકારના જીવનમાંથી રાહત મળશે કે જે અમારી શક્તિને ક્ષીણ કરી રહી છે ?

નિર્લજ્જ કૃત્યો આચરનારી સ્ત્રીઓ

અમે અમારી સફર દરમિયાન સ્ત્રીઓની એક જમાઅતને મળ્યા કે જેમને તેમના છાતીના ભાગથી લટકાવવામાં આવેલી હતી.

મેં જિબ્રિલને પૂછ્યું,

‘આ સ્ત્રીઓ કોણ છે ?’

તેમણે જવાબ આપ્યો,

‘આ એ સ્ત્રીઓ છે કે જેઓ જૂછું બોલતી હતી અને (કોઈ બીજા દ્વારા સંબંધિત) બાળકોને પોતાના પતિનાં હોવાનું ગણાવતી હતી અને તેથી એવો દાવો કરતી હતી કે આ બાળકો તેમનાં વારસદારો હતાં.’

પયગમ્બરે ખુદા(સ.)એ ફરમાવ્યું,

‘અલ્લાહની આકરામાં આકરી સજી એ સ્ત્રી ઉપર છે કે જે બાળકને એ કુટુંબનું ગણાવે છે કે જે ખરેખર એ કુટુંબનું નથી, માત્ર પોતાના પતિની મિલકત ઉપર કાબૂ પ્રાપ્ત કરવા માટે.’

(બિહારુલ અન્વાર, ભાગ-૧૮, પેજ-૩૨૪, બાબા-૩, ઈલ્લાતુલ મેઅરાજ વ મ'અનાહુ વ કેફિયાતુહુ વ સિફતુહુ વમા જરાફીહી વ વસ્તુલ બુરાક, હદીસ-૩૪માંથી)

ફરિશ્તાનાં ગુણગાન

તે લોકોથી અમે આગળ વધ્યા અને ફરિશ્તાઓની એક જમાઅત પાસે પહોંચ્યા કે જેઓ કીર્તિવંત અને બુલંદ અલ્લાહ દ્વારા તેની ઈચ્છાથી પેદા કરવામાં આવ્યા હતા કે જેમનું સંપૂર્ણ અસ્તિત્વ અલ્લાહ (સુ.વ.ત.)ની ગુણગાથામાં અને યાદમાં પસાર થયેલું હતું.

આ ફરિશ્તા ઊંચા સ્વરમાં એક અલ્લાહનાં વખાણ કરી રહ્યા હતા અને આભાર માની રહ્યા હતા અને તેના પ્રત્યેના પ્રેમ અને ભયના આવેશમાં આંકંદ કરી રહ્યા હતા.

મેં તેમના વિષે પૂછ્યું તો જિબ્રિલે મને કહ્યું,

‘આપ જોઈ શકો છો કે દરેક ફરિશ્તો બીજા ફરિશ્તાની બાજુમાં ઊભેલો છે તેમ છતાંય તેઓ એકબીજા સાથે વાતથીત કરતા નથી. તેમનું એક

માત્ર કાર્ય છે બુલંદ અને કીર્તિવંત અલ્લાહનાં ગુણગાન ગાવાં અને વખાણ કરવાં તેથી તો તેઓ ઊંચું કે નીચું જોતા પણ નથી.’

મેં તેમને સલામ કરી તો તેમણે પણ તેમનું માથું હલાવીને મારા તરફ જોયા વગર જ જવાબ આપ્યો. જિબ્રિલે કહ્યું,

‘આ મોહંમદ(સ.), પયગમ્બરોના સમર્થક અને રહેમતના પયગમ્બર છે. તેઓ બધા જ પયગમ્બરોના આગેવાન અને સરદાર છે. તમે તેમની સાથે કેમ વાતચીત કરતા નથી?’

જ્યારે તેમણે આ સાંભળ્યું તો તેમણે મને સલામ કરી અને મને માન આપ્યું અને મને અને મારી ઉમ્મતને ખુશખબરી આપી.

(બિહારુલ અન્વાર, ભાગ-૧૮, પેજ-૩૨૪, બાબા-૩, ઈતિહાસાતુલ મેઅરાજ વ મ'અનાહુ વ કેફિયાતુહુ વ સિફાતુહુ વમા જરાફીહી વ વસ્હુલ બુરાક, હદીસ-૩૪માંથી)

પયગમ્બર યદ્વારા(અ.) અને પયગમ્બર ઈસા(અ.)

અમે બીજી જન્મત તરફ જવા માંડ્યા. મેં બે માણસોને જોયા કે જેઓ એક બીજાને મળતા આવતા હતા. મેં પૂછ્યું,

‘જિબ્રિલ ! આ બે માણસો કોણ છે ?’

તેમણે જવાબ આપ્યો,

‘તેઓ યદ્વા(અ.) અને ઈસા(અ.) બે પયગમ્બરો અને એકબીજાના પિત્રાઈ ભાઈ છે.’

મેં તે બન્નેને સલામ કરી અને અલ્લાહ સમક્ષ તેમની મળકેરતની દુઆ માગી. તે બન્ને જણે મને વળતી સલામ કરી અને મારી મળકેરત માટે દુઆ કરી અને મારું સ્વાગત કરીને મને કહ્યું,

‘અય અમારા સત્યનિષ્ઠ અને ભલા ભાઈ ! પધારો.’

એ જગ્યાએ ત્યાં ફરિશ્તાઓ પણ હાજર હતા

કે જેઓ નમ્રતાપૂર્વક અને આજ્જન્નપૂર્વક સિજદામાં જુકેલા હતા. સર્વશક્તિમાન અલ્લાહે તેમને જુદા જુદા સ્વરૂપોમાં પેદા કર્યા હતા અને જુદા જુદા અવાજોમાં તેઓ બધા અલ્લાહની પ્રશંસા કરવામાં અને ગુણગાન ગાવામાં વ્યસ્ત હતા.

(બિહારુલ અન્વાર, ભાગ-૧૮, પેજ-૩૨૫, બાબા-૩, ઈતિહાસાતુલ મેઅરાજ વ મ'અનાહુ વ કેફિયાતુહુ વ સિફાતુહુ વમા જરાફીહી વ વસ્હુલ બુરાક, હદીસ-૩૪માંથી)

પયગમ્બર યુસૂફ(અ.)

ત્યાર પછી અમે ઉપર ત્રીજી જન્મતમાં ગયા. એ જગ્યાએ મેં એવા એક માણસને જોયો કે જેનામાં બીજા કોઈનામાં ન જોઈ હોય તેવી ઉત્કૃષ્ટતા અને સદ્ગુણો જોયા. તે એવા માણસો હતા કે જેઓ મહિનાની દસમી તારીખના ચંદ્રની જેમ ચમકી રહ્યા હતા. મેં જિબ્રિલને પૂછ્યું,

‘તે કોણ છે ?’

તેમણે જવાબ આપ્યો,

‘આ તમારા ભાઈ યુસૂફ(અ..) છે.’

મેં તેમને સલામ કરી અને તેમની મળકેરત માટે દુઆ કરી. તેમણે મારી સલામનો જવાબ આપ્યો અને મારી રહેમત માટે દુઆ કરી અને કહ્યું,

‘પધારો ! અય મારા બંધુ ! અય વિશિષ્ટ નીતિમતા ધરાવનારા પયગમ્બર કે જેમને એક સારા અને સુયોગ સમયે નીચે મોકલવામાં આવ્યા છે. આ સ્થળે ત્યાં ફરિશ્તાઓ પણ હાજર હતા કે જેઓ સંપૂર્ણ નમ્રતાથી સિજદામાં જુકેલા હતા અને અલ્લાહની યાદમાં તહ્વીન હતા. તેમની સાથે મારો પરિચય કરાવવામાં આવ્યો અને બીજા ફરિશ્તાઓની માફક જ તેમણે પણ મારી સાથે સન્માનપૂર્વકનો વ્યવહાર કર્યો.

(બિહારુલ અન્વાર, ભાગ-૧૮, પેજ-૩૨૫,

બાબા-૩, ઈતિહાસ મેઅરાજ વ મ'અનાહુ વ
કેદ્વિયાતુહુ વ સિફાતુહુ વમા જરાઝીઠી વ વસ્તુલ
બુરાક, હદીસ-ઉત્તમાંથી)

પચગમ્બર ઈદરિસ(અ.)

એના પછી અમોએ ચોથી જન્નત તરફની
અમારી સફર ચાલુ કરી. ત્યાં મેં એક માણસને જોયો
અને જિબ્રિલને પૂછ્યું,
'તે કોણ છે ?'

તેમણે જવાબ આપ્યો,
'આ ઈદરિસ(અ.) છે કે જેમને મહાન
અલ્લાહે એક ઊંચા સ્થાને પહોંચાડ્યા છે.'

મેં તેમને સલામ કરી અને તેમની મગ્ફેરતની
હુઆ કરી. તેમણે પણ મારી મગ્ફેરત માટે હુઆ
કરી. આ જન્નતમાં પણ ફરિશ્તાઓ હતા કે જેમણે
અગાઉની જન્નતોની માફક મને ખુશભબરી આપી.
ત્યાર પછી મેં બીજા એક ફરિશ્તાને જોયો કે જે એક
સિંહાસનની સામે ટેકો લઈને ઉભેલો હતો અને
તેના તાબા હેઠળ સિતેર હજાર ફરિશ્તાઓ હતા.
મોટા અવાજે જિબ્રિલે તેને બૂમ પાડીને ઉભા
થવાનું કર્યું તો તેણે આજાનું પાલન કર્યું અને ઉભો
થયો અને કયામતના દિવસ સુધીતે એ પરિસ્થિતિમાં
ઉભો રહેશે.

(બિહારુલ અન્વાર, ભાગ-૧૮, પેજ-૩૨૫,
બાબા-૩, ઈતિહાસ મેઅરાજ વ મ'અનાહુ વ
કેદ્વિયાતુહુ વ સિફાતુહુ વમા જરાઝીઠી વ વસ્તુલ
બુરાક, હદીસ-ઉત્તમાંથી)

પચગમ્બર હાર્દિન(અ.)

અમે ચોથી જન્નતમાં પહોંચ્યા કે જ્યાં મેં એક
ઊંચા માણસને જોયો અને અત્યાર સુધીમાં મેં તેના
જેવો બીજો કોઈ જોયો નથી. તેની આંખો મોટી હતી
અને તે ઘણો વૃધ્ય હતો. તેમની કોમ (ઉમ્મત) તેમના
ફરતાં હતી.

મેં જિબ્રિલને પૂછ્યું,
'આ માણસ કોણ છે ?'
તેમણે કહ્યું,
'આ ઈમરાનના પુત્ર હાર્દિન છે કે જેમણે તેમની
કોમની સહમતી મેળવી હતી.'

તેમને પણ મેં સલામ કરી અને અલ્લાહ સમક્ષ
તેમની મગ્ફેરતની હુઆ કરી. આ જન્નતમાં પણ
ફરિશ્તાઓ હતા કે જે આજીજપૂર્વક અને
નમતાપૂર્વક અલ્લાહ (સુ.વ.ત.)ના વખાણમાં
તલ્લીન હતા.

(બિહારુલ અન્વાર, ભાગ-૧૮, પેજ-૩૨૫,
બાબા-૩, ઈતિહાસ મેઅરાજ વ મ'અનાહુ વ
કેદ્વિયાતુહુ વ સિફાતુહુ વમા જરાઝીઠી વ વસ્તુલ
બુરાક, હદીસ-ઉત્તમાંથી)

એક ખૂબ ઊંચો માણસ

ઉંચેરા જન્નત તરફ અમે સફર ચાલુ રાખી.
છીં જન્નતમાં મેં એક ખૂબ ઊંચા માણસને જોયો
કે જેનું શરીર વાળથી આચ્છાદિત હતું, એવું કે
જોણે તેણે એક પહેરણ પહેર્યું હોય, વાળ તેમાંથી
બહાર નિકળેલા હોય.

તે માણસે કહ્યું,

'બની ઈસરાઈલ એવું કહે છે કે અલ્લાહની
નજરમાં હું ઈસ્લામના સૌથી ઉત્તમ સંતાનોમાંથી
દું તેમ છતાં ઈસ્લામના આ ઉમદા પયગમ્બર(સ.)
મારા કરતાં અલ્લાહની નજરમાં વધારે સારા અને
વધારે લાભપ્રદ છે.'

મેં તેમને સલામ કરી અને તેમની મગ્ફેરત
માટે હુઆ માગી. તેમણે મારી સલામનો જવાબ
આપ્યો અને મારી મગ્ફેરત માટે હુઆ માગી. આ
જગ્યાએ પણ ફરિશ્તાઓ નમતા અને આજીજમાં
અલ્લાહ (સુ.વ.ત.)નાં ગુણગાન ગાવામાં તલ્લીન
હતા જેવી રીતે કે તેઓ બીજી જન્નતોમાં તલ્લીન
હતા. (કુમશ:)

સર્વશ્રી રમેશ

મૌલાના ઓબયદુલ્લાહ
અમૃતસરી દ્વારા સંપાદિત
'અર્જુલ મતાલિક'નો અનુવાદ

જનાબે અમીર(અ.)ના અમલી ફગ્ગાએલનું વર્ણન

જનાબે અમીર(અ.)ની શારીરિક તાકાત

અખુ રાફેઅ(રજી.)થી મનકુલ છે કે જ્યારે જનાબે રિસાલત માબાબ(સ.)એ હજરત અમીર(અ.)ને અલમ આપીને ઐબરમાં રવાના કર્યા ત્યારે અમે જનાબે અમીર(અ.)ની સાથે હતા. એક યહૂદીએ કિલ્વામાંથી બહાર નીકળીને આપના ઉપર પ્રહાર કર્યો. આપે ઢાલ ફેંકી દઈને કિલ્વાનો દરવાજો ઉપાડી લીધો ત્યાં સુધી કે ખુદા તબારક વ તથાલાએ આપને ફિટેહ અર્પણ કરી. તે (દરવાજો) આપના હાથ મુખારક ઉપર હતો. ત્યાર પછી આપે તેને ફેંકી દીધો. મેં સતત માણસો સહિત તેને ઉથલાવવાની ઈચ્છા કરી પરંતુ તે ઉથલાવી ન શકાયો.

જાબિર બિન અખુલ્લાહ(રજી.)થી રિવાયત છે કે જનાબે અમીર સલ્વાતો સલામે ઐબરના દિવસે દરવાજાને પોતાની પવિત્ર પીઠ ઉપર ઉઠાવી લીધો હતો એટલે સુધી કે મુસલમાનોએ તેના ઉપર ચઢીને કિલ્વાને ફિટેહ કર્યો. તેના પછી ચાલીસ માણસોએ તેને ઉઠાવવાની ઈચ્છા કરી તો તેને ઉઠાવીન શક્યા. કન્જુલ અમ્માલમાં આ હદીસ જાબિર બિન સમરા(રજી.)થી મરવી છે અને સાહેબે કન્જુલ અમ્માલ કહે છે કે આ હદીસ સાચી છે અને એક રિવાયતમાં છે કે ત્યાર પછી સાઈઠ માણસોએ તેને ઉથલાવવાનો પણ પ્રયત્ન કર્યો હતો.

જનાબે અમીર(અ.) જ્યારે સિફ્ફીન તરફ જવા નીકળ્યા ત્યારે એક જગ્યાએ જનાબે અમીર(અ.)ના સાથીદારો પાસે પાણી ન હતું. તેમણે જમણી અને ડાબી બન્ને તરફ શોધ્યું પણ પાણીનો પત્તો ન લાગ્યો. જનાબે અમીર તેમને રસ્તા ઉપરથી

ઉતારીને એક તરફ લઈ ગયા. થોડે દૂર ગયા તો પ્રિસ્ટિઓનું એક દેવળ જોવા મળ્યું. લોકોએ તેની નજીક જઈને તેના પાદરીને પાણી અંગે પૂછપરછ કરી. તેણે કહ્યું, અહીંથી બે ફરસખના અંતરે કે જે તરફ હું ઈશારો કરી રહ્યો છું, તે તરફ ચાલ્યા જાઓ. આશા છે કે તમને પાણી મળી જશે. અમીરુલ મોમિનીન(અ.)એ ફરમાવ્યું, સાંભળો, આ રાહિબ શું કહે છે તે. લોકોએ અરજ કરી, તે આપણને પાણીનો પત્તો બતાવે છે કે અહીંથી બે ફરસખના અંતરે છે. પરંતુ અમારામાં ત્યાં સુધી પહોંચવાની તાકાત નથી.

જનાબે અમીર(અ.)એ ફરમાવ્યું, તમારે ત્યાં સુધી જવાની જરૂર નથી. આપે ડિલ્વા તરફ પોતાના ખચ્ચરનું મોહું ફેરવીને આ દેવળની નજીક એક મકાનની તરફ ઈશારો કર્યો અને ફરમાવ્યું કે આને ખોઢો. લોકોએ ખોઢવાનું શરૂ કર્યું. ત્યાં એક વજનદાર પથ્થર ફેખાયો. લોકોએ અરજ કરી, યા અમીરુલ મોમિનીન ! અહીં તો પથ્થર છે જેમાં ખોઢવાનું શક્ય નથી. આપે ફરમાવ્યું, આ પથ્થર પાણીના ઉપર જ છે. લોકોએ તેને ઉપાડવાનું શરૂ કર્યું પણ તે બુઝ્યો પણ નહીં અને પોતાની જગ્યાએથી હાલ્યો પણ નહીં. આખા લશકરે એક સાથે ભેગા થઈને જોર લગાવ્યું પરંતુ તે પોતાની જગ્યાએ જરા પણ ન હાલ્યો. આ જોઈને આ પપોતાની સવારી ઉપરથી નીચે ઉત્તર્યા અને બાંધ્યો ચડાવીને તે પથ્થરની નીચે આંગળીઓ ભરાવીને તેને હલાયો અને હાથ ઉપર ઉઠાવી લીધો. તેની નીચેથી ખૂબ જ મીઠા પાણીનું જરણું નીકળ્યું. લોકો દોડીને પાણી પીવા

લાગ્યા. તેમને આખી સફરમાં આવું મીહું પાણી મળ્યું ન હતું. પછી આપે તે પશ્ચરને એ જ જગ્યાએ મૂકી દીધો જેવી રીતે કે તે પહેલાં આવેલો હતો. રાહિબ પોતાના દેવળની છત ઉપરથી આ બધું જોઈ રહ્યો હતો. તેણે લોકોને કહ્યું, મને નીચે ઉતારો. લોકોએ તેને છત ઉપરથી નીચે ઉતાર્યો અને જનાબે અમીર(અ.)ની સામે આવીને ઊભો થઈ ગયો અને કહેવા લાગ્યો, એવું લાગે છે કે શું આપ કોઈ નબી મુસ્લિમ છો? આપે ફરમાવ્યું, ના. તે બાટ્યો, શું આપ કોઈ નિકટવતી ફરિશ્તા છો? આપે ફરમાવ્યું, ના. હું ખુદાના રસૂલ મોહમ્મદ ઈન્ને અભુલ્લાહ(સ.) ખાતે મુ-ન્નબીયીનનો વસી છું. રાહિબ કહેવા લાગ્યો, આપ હાથ લાંબો કરો. હું આપના હાથ ઉપર ઈસ્લામ ધર્મથી મુશર્ફ થાઉં છું. આપે હાથ લાંબો કર્યો અને રાહિબ મુસ્લિમાન થઈ ગયો.

જનાબે અમીર(અ.) ફરમાવે છે કે એક વાર હું અને જનાબે રસૂલે ખુદા(સ.) ખાનએ કા'બામાં ગયા. આં હજરત(સ.)એ મને ફરમાવ્યું, બેસી જાઓ. હું બેસી ગયો અને મારા ખભા ઉપર સવાર થયા. હું ઉઠવા લાગ્યો જ્યારે કે જનાબે મારી નિર્બણતાને જોઈ તો ઉત્તરી પડ્યા અને ખુદ પોતે બેસી ગયા અને ફરમાવ્યું, મારા ખભા ઉપર સવાર થઈ જાઓ. જ્યારે આપ પવિત્ર ખભા ઉપર સવાર થયા તો એવો વિચાર આવતો હતો કે હું ઈંચું તો આકાશના કિનારા સુધી પહોંચ્યો જાઉં એટલે સુધી કે હું ખાનએ કા'બાની છત ઉપર ચઢી ગયો. ત્યાં એક મૂર્તિ, તાંબાની કે પિતળની મૂકેલી હતી. હું તેને જમણે ડાબે અને આગળ પાછળ હલાવતો રહ્યો એટલે સુધી કે તે ઉખડી ગઈ. જનાબે મને ફરમાવ્યું, કે તેને ફંકી દે. મેં તેને ઉખાડીને ફંકી દીધી. તે મૂર્તિ એવી રીતે ટૂટી ગઈ કે જેવી રીતે કાચ તૂટી જતો હોય છે. પછી હું જનાબની સાથે દોડવા લાગ્યો અને અમે બન્ને ઘરમાં સંતાઈ ગયા જેથી અમને કોઈ જોઈ ન લે. અહ્વામાં ઈન્ને હદીદ કહે છે કે આ મૂર્તિનું નામ

હુબલ હતું અને વજનમાં એટલી બધી વજનદાર હતી કે કેટલાય માણસો જેગા થાય ત્યારે તેને ઉપાડી શકતા હતા. જનાબે અમીરે તેને સરળતાપૂર્વક ઉપાડી લીધી, એમ છતાંય કે હજરત અમીર ઘણી વખત રોજા રાખતા હતા અને ખાવાનું પણ પેટ ભરીને ખાતા ન હતા અને તે પણ સૂકાયેલી રોટલી જ હતી. તેમના ઉપર તાકાતની એવી પરિસ્થિતિ હતી કે ઈન્ને કનીબા લખે છે કે એવા કોઈ પહેલવાનની સાથે હજરતે કુસ્તી કરી નથી કે જેને આપે પણાડ્યો ન હોય. હજરતની શારીરિક તાકાતની પરિસ્થિતિની વિગતવાર વાત શુઝાઅતના વિભાગમાં વર્ણિન થઈ ચૂકી છે. માત્ર આટલું જ અહીં પર્યાપ્ત છે. ટૂંકમાં હજરતની તાકાત, ખુદાની પવિત્ર તાકાત હતી. તેથી તો હજરતનો કોલ છે કે અમે ઐબરનો દરવાજો કુવ્યતે જિસમાનીથી ઉઠાવ્યો નહોતો પરંતુ કુવ્યતે રહેમાનીથી ઉઠાવ્યો હતો. *

એક નાનુ ઘર ખરીદો

❖ વિસ્તાર : જહીરાબાદ(હિંમતનગર)

❖ નો રૂમ - રસોડુ

❖ આશરે ૫૦૦ ફૂટ બાંધકામ

❖ ફક્ત ૧૦ જ મકાનની સ્કીમ

❖ વહેલા તે પહેલાના ઘોરણે ફાળવણી

::::::::::: સંપર્ક ::::::::::::

મો.શેરાલી એચ. વિજાપુરા

મો.૯૪૨૭૬૧૮૧૧૦

લોહીદ

લેખન

મોલ્વી અકબરાલી મીયાંજુ સુણસરા (ભાંગરોડીયા)

(ગતાંકનું ચાલુ)

કુઝનું પણ એ જ પરિણામ છે, જહન્નમ. ખુદાનો ઈન્કાર કરવો એ કુઝ છે. ખુદાને માનવા છતાં દીનના હુકમોમાંથી કોઈ હુકમને જાણી બુઝીને ન માનવો અને ખુદાનો વિરોધ કરવો એ પણ કુઝ છે. ખુદાને માનવા છતાં ખુદાની નેઅમતોનો ઈન્કાર કરવો એ પણ કુઝ છે.

અલ્લાહ સત્તાર છે, બંદાના ગુનાહો ઉપર અને ખરાબ બાબતો પર પડ્યો ઢાંકનાર છે. સમગ્ર સૃષ્ટિનો પેદા કરનાર સર્જનહાર એક માત્ર અલ્લાહ જ છે. તે પ્રકાશરૂપ છે. અલ્લાહ એવો રાજા છે કે એના જેવો કોઈ થયો પણ નથી અને કદી થશે પણ નહીં. પીર મશાયખ(રહે.) બાવા ફરમાવે છે :

એક ઈલાહી રે ખાલિક, બીજો જોડે ના આવે;
હાથ પગને શીશે, પીયુને કાંઈના કાવે.

સૃષ્ટિનો સર્જનહાર તો માત્ર અલ્લાહ જ છે. તેની સરખામણીમાં બીજો આવી શકે નહીં. અલ્લાહને હાથ, પગ, માયું, વિગેરે કંઈ જ નથી. અલ્લાહ જિસ્મ(શરીર) નથી એટલા માટે કે કોઈ જિસ્મ એટલે કે શરીર તેના અવયવો વગરનું નથી હોતું. શરીર એ મુરક્કબ છે અને આપણે ઉપર જોયું એમ અલ્લાહ એ મુરક્કબ નથી એટલે એ જિસ્મ પણ નથી એ ઉપરાંત શરીરને તો સમય અને સ્થળનું બંધન છે. અલ્લાહ એવા તમામ બંધનોથી વિમુક્ત છે. કોઈ પણ વસ્તુ જો પોતાના અસ્તિત્વનો આધાર બીજુ ગમે તે વસ્તુ પર રાખતી હોય તો તે અલ્લાહ હોઈ શકતો નથી. બીજાના આધારે જીવનાર પોતે કદી પરિપૂર્ણ એટલે કે કામિલ ન હોઈ શકે. એ ઉપરાંત બીજાના આધારે અસ્તિત્વમાં

આવનાર કરતાં તેનો આધાર પહેલાં અસ્તિત્વમાં આવશે એટલે કે તેના કરતાં તેનો આધાર વધારે ‘કદીમ’ પુરાતન હશે અને અલ્લાહ કરતાં વધારે કદીમ બીજું કશું જ નથી. તે કોઈ સમય, સ્થળ કે પ્રસંગનો મોહતાજ નથી. તે આશા અને નિરાશા, વેદના અને દર્દ, રાહત અને તકલીફ, પ્રેમ અને તિરસ્કાર, વિગેરે સંઘળી ઈન્સાની નિર્બળતાઓથી તદ્દન વિમુક્ત છે.

અલ્લાહના જે ગુણો છે એમાંનો એક પણ ગુણ એવીને એવી જ કક્ષા અને સ્થિતિમાં અન્ય કોઈની પાસે પણ નથી. એવી જ રીતે અલ્લાહ જોડે કંઈક અંશે પણ સત્તામાં, વિશેષતાઓમાં, કુદરતમાં, માન મરતબામાં, સરખાપણું ધરાવનારો પણ કોઈ નથી. જ્યારે સમસ્ત સૃષ્ટિના સર્જનના કાર્યમાં અને તેના વિશાળ અને બહોળા વહીવટના કાર્યમાં તેનો કોઈ શરીક નથી તો અન્ય બાબતોમાં એનો કોઈ શરીક હોય એ વાત કેવી રીતે માનવામાં આવી શકે એમ છે? અલ્લાહ સર્વવ્યાપી છે તેના અંશ જરૂર છે પણ અલ્લાહ કોઈનો અંશ હોઈ શકે નહીં. આપણે અલ્લાહને જોઈ શકીશું નહીં ન તો આલોકમાં આપણે તેને જોઈ શકીશું કે ન પરલોકમાં, એટલે કે આખેરતમાં કારણ કે દશ્યમાન તો કેવળ એ જ વસ્તુ હોઈ શકે કે જે કોઈનું શરીર હોય અથવા શરીર જેવા ગુણો ધરાવતું હોય. અલ્લાહ એવી કોઈ પણ આકૃતિ ધરાવતો નથી. તે પૂર્વમાં કે પશ્ચિમમાં નથી પણ સર્વત્ર છે. અલ્લાહ કોઈનો મોહતાજ નથી. મોહતાજ તો એ હોય કે જેનામાં પોતાનામાં કશી ખામી કે ઉણપ હોય. અલ્લાહમાં કશી જ ઉણપ નથી. અલ્લાહ તો સર્વ રીતે કામિલ અને સંપૂર્ણ છે. તેનામાં તો તેના સંઘળી ગુણો પાછળથી ગ્રહણ કરેલા નથી પણ તેની અંદર મૂળથી જ સમાયેલા છે. જેવી રીતે તબીબી વિદ્યા પૂરી પ્રાપ્ત કર્યા વગર આપણે કોઈને ડોક્ટર કહેતા નથી એવું અલ્લાહના માટે નથી. એ ઉપરાંત એ વસ્તુ પણ સમજી લેવી જરૂરી

છે કે અલ્લાહને કેવળ એ જ નામે પોકારવો જોઈએ જે નામોનો કુરઆનમાં અને હદીસમાં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હોય અથવા તો એ જ નામોનું બીજી ભાષામાં ભાષાંતર કરવામાં આવ્યું હોય જેવી રીતે અલ્લાહ શબ્દનો ફારસીમાં તરજૂમો ‘ખુદ’ થાય છે અને ‘બાલિક’નું ગુજરાતીમાં ભાષાંતર સર્જનહાર છે. આ શબ્દોનો પ્રયોગ થઈ શકે પણ આપણા તરફથી કોઈ નવા નામોની શોધ કરીને તેને અલ્લાહ તરફ સંબંધિત કરવી એ કોઈ પણ હિસાબે યોગ્ય નથી. એટલા માટે એ બહુ શક્ય છે કે સાચી ઓળખ વગર આપણે અલ્લાહ તાલાલ માટે એવું કોઈ નામ નક્કી કરીએ કે જે તેના ગુણો અને તેની વિશિષ્ટતાઓનો અનાદર પણ કરતું હોય. તેથી એવા નામકરણથી દૂર રહેવું સારું અને એ દોષથી બચવા માટે માત્ર એ જ નામોનો પ્રયોગ આપણે કરવો જોઈએ કે જે નામોને અલ્લાહ તાલાલાએ પોતાની જાત માટે લાયક ગણ્યાં હોય.

અલ્લાહ ‘સાદિક’ છે, એટલે સાચો છે. જાતે ઈલાહી દરેક રીતે નિર્મણ અને પવિત્ર હોય છે. તો તેના માટે તો સત્યવાદી હોવું જ જોઈએ. જો અલ્લાહના સત્યવાદી હોવા વિશે સહેજ સરખી પણ શંકા ઉપસ્થિત થાય તો જગતભરના તમામ ધર્મોના પાયા જ હયમચી ઉઠે કારણ કે જો અલ્લાહમાં સત્યનો અભાવ હોય એવી શંકા ઉઠે તો પછી તેના મોકલેલા રસૂલોના સત્ય વિશે પણ લોકો શંકા ઉઠાવે. તેની આજ્ઞાઓ પણ સત્ય છે કે કેમ એ પણ શંકાસ્પદ બાબત બની જાય અને અલ્લાહે જે મોકા, મુક્તિ, સવાબ અને જગ્યાનાં વચ્ચેનો આખ્યાં છે, બહુ શક્ય છે કે એ પણ પૂરાં ન થાય. તેથી એ વાત પુરવાર થાય છે કે અલ્લાહ માત્ર ‘સાદિક’ નથી પણ ‘અસદ્કુસાદિક’ એટલે સૌ સત્યવાદીઓ કરતાં પણ શ્રેષ્ઠ સત્યવાદી છે.

અલ્લાહ ન તો કોઈ બિનજરૂરી કાર્ય કરે છે કે ન તો કોઈના ઉપર દમન ચલાવે છે કે ન તો તે કંઈ

ખોટું કામ કરે છે. અલ્લાહ બધું જ જાણે છે. જાણ અને માહિતી ન હોવી અલ્લાહના ‘ઈલ્મે મુત્લક’ની વિરુદ્ધ છે એટલે અલ્લાહની બાબતમાં એ બરાબર નથી અને બીજી બે વાતો અલ્લાહના ‘કુદરતે મુત્લક’ની વિરુદ્ધ છે એટલે એ પણ તેને કોઈ પણ હિસાબે બંધબેસતી નથી. એ પછી પણ જો આપણે એમ માની લઈએ કે અલ્લાહમાં પણ કંઈક ને કંઈ ખોટાપણું હોઈ શકે તો માઝાં આપણે એમ પણ માનવું પડશે કે તે જૂદું પણ બોલી શકે છે, વચ્ચનો ભંગ કરી શકે, દુષ્કૃત્યો કરનારાઓને પોતાના રસૂલ પણ બનાવીને મોકલી શકે. સારી વાતની મનાઈ ફરમાવે, કારણ કે આ બધા પણ ખોટાપણાના પ્રકારો જ છે ને? અને જ્યારે આટલી બધી શક્યતાઓ હશે તો ન તો જન્તની શ્રદ્ધા રહેશે કે ન દોષભની કોઈને ખાત્રી હશે, ન તો રસૂલની સદાકત કોઈ માનશે કે ન તો શરીઅતની હકીકતો ઉપર કોઈની માન્યતા કાયમ રહેશે અને કુરઆનના સધણા વચ્ચનો ઉપરથી લોકાનો વિશ્વાસ ડગી જશે.

મારો કહેવાનો મકસદ ફક્ત એ છે કે અલ્લાહમાં કોઈ ખોટાપણું નથી. અલ્લાહ કદી નકામાં કામો કરતો નથી. અલ્લાહ કદી આપણા લાભ વગરનાં કામો કરતો નથી. તેનાં તમામ કૃત્યોમાં કંઈકને કંઈક ઉદેશ, રહસ્ય અને લાભ જરૂર હોય છે કેમકે નકામાં કામો કરવાં એ ખોટું છે અને અલ્લાહ દરેક પ્રકારના ખોટાપણાથી સુરક્ષિત છે. જેવી રીતે એક સાન-ભાનનો માણસ કશા કારણ વગર સરૂક પર અહીંથી તહીં દોડતો ફર્યા કરે તો ગમે તે માણસ તેની સામે વાંધો લેશે અને તેની ટીકા કરશે. પણ જો એ જ માણસ કોઈ ચોરને પકડવાના પવિત્ર ઉદેશથી દોડાડોડ કરશે તો કોઈ તેની સામે વાંધો પણ નહીં લે અને તેની ટીકા પણ નહીં કરે કારણ કે તેનું પહેલું કૃત્ય બિનજરૂરી હતું અને બીજાની પાછળ એક સારો ઉદેશ હતો. (કમશા:)

શ્રીમતી મોમિન રણ

: સંપાદક :
‘મોમિન રણ’

ઈસ્લામી શિષ્ટાચાર

છેતરપીંડી અને લુચ્યાઈ

- જીવન જીવવાના મૂળભૂત સિધ્યાંતોમાંનો એક સિધ્યાંત છે લોકો સાથે ભળી જવું અને હળી મળીને જીવવું જેથી બન્ને પક્ષોને એક બીજાથી લાભ થાય અને બન્ને સંતોષ અનુભવે.
- આપણે બધા એ જ ધ્યેયની તરફ જઈ રહ્યા છીએ અને તે છે અલ્લાહની ખુશનુદી પ્રાપ્ત કરવી અને ઈન્શાઅલ્લાહ તેની બનાવેલી શાશ્વત જન્મતમાં જવું. આ બાબત આપણને બધાને સહભાગીદાર બનાવે છે કે જેઓ એક જ મંજિલની પ્રાપ્તિ માટે સાથે મળીને કામ કરે.
- વિશ્વાસધાતી અને લુચ્યા બનવાનો અર્થ થાય પોતાની જીતને યુક્તિ-પ્રયુક્તિઓ દ્વારા અથવા કોઈની આગળ જૂઠું બોલીને વધારે સારું સ્થાન પ્રાપ્ત કરવું અને એ જ વેળાએ બીજાઓને એવું વિચારતા કરી દેવા કે આપણે તેમને મદદ કરી રહ્યા છીએ.
- એટલા જ માટે તો વિશ્વાસધાત અને લુચ્યાઈ અત્યંત ખરાબ કૃત્ય છે અને તેનો ભોગ બનનાર વ્યક્તિ પોતે માફ કરે તો ઠીક છે. બાકી આવા કૃત્યની માઝી બીજો કોઈ માણસ આપી શકતો નથી.
- બીજી કોઈ વ્યક્તિના ભોગે કંઈક કરવું તે ઈસ્લામ ધર્મમાં સ્વીકાર્ય(જાઈજ) બાબત નથી.
- છેતરપીંડી આચરવાથી આપણે સામેની વ્યક્તિને અમુક બાબત મનાવી દઈએ છીએ જ્યારે કે તેનાથી ઉલટી તે સાચી બાબત હોય.
- જો કોઈ માણસ આપણને એવું કહે કે આ ટપાલ ટિકિટ ખૂબ દુર્લભ છે અને તેની કિંમત ૫૦૦૦ પાઉન્ડ છે અને તે આપણને ૨૫૦૦ પાઉન્ડમાં વેચીને આપણી સાથે સોઢો કરે છે.
- જો આપણે તે ટિકિટ ખરીદીએ અને પછી ખબર પડે કે તેની કિંમત તો માત્ર પાંચ પાઉન્ડ જ છે તો આપણે તેનાથી છેતરાઈ ગયા.
- ઘણા બધા લોકો વાસ્તવિક જીવનમાં આવું કરતા હોય છે અને વળી એવો દાવો કરતા હોય છે કે ધંધામાં તો બધું જ જાઈજ છે.
- આ પ્રકારનો ધંધો વિનાશ તરફ લઈ જશે. આપણું નામ પણ બદનામ થશે અને આપણું હૃદય પણ હલકટ બની જશે અને કોઈ પણ માણસ આપણો વિશ્વાસ નહીં કરે.
- એક વાર જો આપણે લોકોનો વિશ્વાસ ગુમાવી દીધો તો પછી આપણે કદી પણ આ જીવનમાં ય સુખ જોવા નહીં પામીએ કે ક્યામતના દિવસે ઊભા કરવામાં આવીશું ત્યારે પણ નહીં.
- આપણે ફક્ત સાચા અને ઈમાનદાર બનવું પૂરતું નથી પરંતુ આપણે એવા લોકોથી સાવચેત બનવું જ પડશે કે જેઓ છેતરપીંડી કરે છે કે છેતરપીંડી કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે.
- કેટલાક લોકો એવા હોય છે કે જે ઈસ્લામ ધર્મને અનુસરવાનો ઢોંગ કરે છે પરંતુ આપણને સાચા રસ્તાથી દૂર જ દોરવાનો પ્રયત્ન કરે છે. જ્યારે આપણા જીવનમાં કોઈ સારી બાબત બને તો તેઓ આનંદિત બનવાનો ઢોંગ કરે છે પરંતુ વાસ્તવમાં તેઓ ખૂબ જ ઈષાર્યા અને હલકટ હોય છે. આવા લોકો માત્ર આપણને છેતરવાનો જ પ્રયત્ન કરી રહ્યા હોય છે ભવેને તેમના સારા હોવાનું આપણો વિચારતા હોઈએ.

અલ્લાહ તથાલા કુરાનાને મજદુમાં સૂરાએ

આલે ઈમરાન, આયત-૧૨૦માં ફરમાવે છે :
 ‘(હે ઈમાનદારો !) અગર તમને કાંઈ લાભ મળે છે તો તેમને દુઃખ થાય છે, અને જો તમારા ઉપર કોઈ મુસીબત (આવી) પડે છે ત્યારે તેનથી તેઓ આનંદ પામે છે, અને જો તમે ધીરજ ધરશો તથા તેમનથી બચતા રહેશો તો તેમનાં કાવતરાં તમને સહેજ પણ નડશો નહીં; એમાં શંકા નથી કે જે કાંઈ પણ તેઓ કરે છે તે (સધણું) અલ્લાહની જાણમાં ઘેરાયેલું છે.’

- શયતાન હંમેશાં આપણાને છેતરવાના પ્રયત્નો કરતો હોય છે. તે આપણાને દુન્યવી વિચાર કરાવતો હોય છે જેથી આપણે એ બાબત ભૂલી જઈએ કે આપણે અહીં થોડા સમય માટે જ રહેવાનું છે. પરંતુ ઉપરોક્ત આયતમાં અને તેના પછીની આયતમાં અલ્લાહ આપણાને સમજાવે છે કે જો આપણે માનીએ અને ઈમાન ધરાવીએ તો કોઈ પણ આપણાને જાળમાં ફસાવી નહીં શકે. અલ્લાહ તાલા ફરમાવે છે :

‘જેઓ ઈમાનવાળા છે, તેઓ અલ્લાહ ખાતર જ લડે છે અને જેઓ ઈમાન લાવ્યા નથી તેઓ તાગૂત (શોતાન)ની રાહમાં લડે છે તેથી તમે શયતાનના મિત્રો સામે લડો, ખચીત જ શોતાનનો ફરેબ પોકળ છે.’

(સૂરા-૪, આયત-૭૯)

- ઈમાનની બાબતમાં ફસાઈ જવું એ ખરાબમાં ખરાબ બાબત છે. જ્યારે લોકો તમારી પાસે આવે છે અને તમારી સાથે વાતચીત કરે છે અને એવું કહે છે કે તમે જેને અનુસરો છો તે ખોટું છે, તો તેઓ જે કંઈ કહે છે તેના ઉપર વિચાર કરો.

તેમનું આંધળું અનુકરણ ન કરો પરંતુ તમારી જાતને પ્રશ્ન પૂછો અને તમારા ઈમાનને સમજવાનો પ્રયત્ન કરો. અલ્લાહ આપણાને કહે છે કે હંમેશાં કોઈ ગુમરાહ કરનારો તો હશે જ માટે આપણે સાવચેત રહેવું જોઈએ અને આવા લોકોની અવહેલના કરવી જોઈએ.

‘એવી જ રીતે અમોએ શરારતી ઈન્સાનો તથા જિન્નાતોમાંથી દરેક નબી (ની કસોરી) માટે એક દુશ્મન બનાવ્યો હતો જે ધોકો આપવા માટે કેટલાક કેટલાકના કાનમાં શૃગારિક જૂઠી વાતો ફૂંકતા હતા... તેઓ આ વાતને ખૂબ પસંદ કરે અને એ માટે પણ કે તેઓ જે (ખૂરી) કમાણી કર્યા કરે છે તે તેઓ કર્યા જ કરે.’

(સૂરાએ અન્નામ, આયત-૧૧૨/૧૧૩)

આ આયતમાં આપણાને ‘ફક્ત એવા જ લોકો’ કે જેઓ છેતરાશે, તેઓ એવા છે કે જેમને પરલોકની જિંદગીમાં અને ક્યામતના દિવસમાં વિશ્વાસ નથી. જો આપણે આપણા માર્ગ ઉપર અડગ રહીશું તો અલ્લાહ આપણાને એ બધા ખતરાઓ અને યુક્તિઓથી બચવા માર્ગદર્શન આપશે.

જ્યારે કોઈ માણસ છેતરપીડી આચરે છે તો તે આ દુનિયામાં થોડા સમય માટે જ લાભમાં રહે છે. તેમને કદાચ ધન અથવા કીર્તિ પ્રાપ્ત થાય પરંતુ લાંબા ગાળે તેઓ ગુમાવનારા છે કારણ કે ક્યામતના દિવસે જે માણસ સામે તેમણે યુક્તિ અજમાવી હશે તે તેમની સન્મુખ હશે અને એ વખતે જ તેમને પસ્તાવો થશે પરંતુ એ વખતે ઘણું મોડું થઈ ગયું હશે.

ઈશ્ક વાડી માંણે ન નિપજે, ઈશ્ક હાટ ન વેચાય,
 ઈશ્ક તો છ્યાડામાં નિપજે, તેનું છાડું કોરી ખાય.

(ઈશ્ક કંઈ વાડીમાં કે ખેતરમાં પેદા થતો નથી. ઈશ્ક કંઈ દુકાનમાં વેચાતો મળતો નથી. ઈશ્ક તો હદ્યની અંદર ઉત્પન્ન થતો હોય છે અને તેના હૈયાને કોરી ખાતો હોય છે.)

નુદ્દી

ખરજવું, ખસ, ખુજલી, દરાજ

- * ગાજરને વાટીને તેમાં થોડું મીહું નાખી ગરમ કરી ખરજવા ઉપર બાંધવાથી ખરજવું મટે છે.
- * ખારેક અથવા ખજૂરના ઢળિયાને બાળીને તેની રાખ કપૂર અને હિંગ સાથે મેળવી ખરજવા પર લગાડવાથી ખરજવું મટે છે.
- * કળી ચૂનો અને પાપડખારને મેળવીને પાણીમાં ભીજાવી ખરજવા ઉપર લગાડવાથી ખરજવું મટે છે.
- * તાંદળજાની ભાજીના રસમાં સાકર મેળવીને પીવાથી ખસ મટે છે.
- * બટાટા બાઝી તેના કટકા કરી સહન થાય તેવા ગરમાગરમ ખરજવા ઉપર બાંધવાથી ખરજવું મટે છે.
- * ખરજવા ઉપર લીમડાનાં બાફેલાં પાન બાંધવાથી અને લીમડાનો અડધો કપ રસ સવાર-સાંજ પીવાથી ખરજવું મટે છે.
- * પપૈયાના દૂધને અને ટેકણખારને ઉકળતા પાણીમાં મેળવીને લેપ કરવાથી ખરજવું ખસ મટે છે.
- * જવના લોટમાં તલનું તેલ અને ધાશ મેળવીને લગાડવાથી ખુજલી મટે છે.
- * કોપરું ખાવાથી અને કોપરું બારીક વાટીને શરીરે ચોપડવાથી ખંજવાળ મટે છે.
- * ટામેટોના રસમાં તેનાથી બમણું કોપરેલ મેળવી શરીર પર માલિશ કરીને, અડધા કલાક પછી સ્નાન કરવાથી ખુજલી મટે છે.
- * આમળાંને બાળીને તલના તેલમાં મેળવીને ચોપડવાથી ખસ મટે છે.
- * ચણાનો લોટ પાણીમાં મેળવીને શરીરે માલિશ કરવાથી અને સ્નાન કરવાથી ખુજલી મટે છે.
- * તુવરનાં પાન બાળીને દહીમાં મેળવીને ચોપડવાથી ખસ મટે છે.
- * આખા શરીરે ખુજલી આવતી હોય તો સરસિયાના તેલની માલિશ કરવાથી ખુજલી મટે છે.

અલ્લાહ તાંદળા ફરમાવે છે :

‘આ રીતે અમોએ દરેક વસ્તીમાં ગુનેગારોને આગેવાન બનાવેલા છે, દુષ્ટ માણસોને તેની અંદર કાવતરાં રચવા પરંતુ તેઓ માત્ર તેમના પોતાના નફસ વિરુદ્ધ જ કાવતરાં રચે છે અને તેની તેમને ખબર પડતી નથી.’

(સૂરાએ અન્નામ, આયત-૧૨૩)

આ બાબતથી શીખવા જેવું એ છે કે જો આપણે છેઠરપીંડી આચરીશું તો લાંબા ગાળે આપણી જાતને જ નુકસાન કરીશું. આપણને જે મળેલું હોય તેનાથી બીજાઓ કદ્દી મુશ્કેલી ન વેઠે તે પણ જોવું જોઈએ. જો આપણે એવું કરીશું તો તે સ્વાર્થ છે અને અલ્લાહની મખ્લૂકની સામે જવું એટલે ખુદ અલ્લાહ વિરુદ્ધ જવું ગણાશે. *

કામરાન એજ્યુકેશન સેન્ટર, પાટણને યશસ્વી દસ વર્ષ પૂરાં થયાં તેની ખુશીમાં તન્નીમે જ્યાનબીયા અને ફેરફારું દ્વારા ફૂલસ્કેપ નોટબુક બહાર પાડી છે જેનું વિમોચન તા. ૨૧-૨-૧૧ના રોજ હાજરપીરે કામરાન સેન્ટર ખાતે કર્યું હતું. જેના ભાવ નીચે ખુજલી છે.

ચોપડા નંગા-૧ રૂ.૧૫/-, નંગા-૩ રૂ.૪૦/-,

નંગા-૬ રૂ.૭૫/-, નંગા-૮ રૂ.૧૧૦/-,

નંગા-૧૨ રૂ.૧૪૦/-

::::: ઉપલબ્ધ સ્થળ :::::

◆ સાબરકાંઠાના તમામ ગામોમાં

◆ મકતબા જાફરીયા

◆ કામરાન એજ્યુકેશન સેન્ટર, પાટણ

◆ મશાયખી બોયાજ હોસ્ટેલ, અમદાવાદ

::::: સંપર્ક :::::

૯૮૨૮૨૩૫૧૨૮ - હૈદરભાઈ

૯૮૭૪૪૪૬૬૮૬ - નજરમહેમદ

૯૨૨૭૭૮૬૪૪૦ - બાકરઅલી(નાઈસ)

આપણા દરેકી બાળો

● નવયુગ શાળા પરિવાર, ઈલોલના ‘દશાંદી મહોત્સવ’ની ઉજવણી :

મોમિન ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ, ઈલોલ સંચાલિત નવયુગ શિશુવિહાર, પ્રાથમિક અને માધ્યમિક શાળાનો દશાંદી મહોત્સવ તા. ૪-૩-૨૦૧૧ને શુક્રવારે ઉજવવામાં આવ્યો હતો. નવયુગ શાળાના પટાંગણામાં આમંત્રિત મહેમાનો, બાળકો, વાલીગણ અને ગામના યુવાનોએ હાજર રહી બાળકો અને સ્ટાફને પ્રેરક બળ પૂરું પાડ્યું હતું. આ દિવસે વિજ્ઞાન પ્રદર્શન, મોડલ પ્રદર્શન, રંગોળી, રમતોત્સવ અને સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રાખવામાં આવ્યા હતા. તા. ૪-૩-૨૦૧૧ના રોજ સવારે ૮-૩૦ કલાકે વિજ્ઞાન પ્રદર્શન અને મોડલ પ્રદર્શનનું ઉદ્ઘાટન ડૉ. જેડ. એમ. ગઠાવાલા (પ્રોફેસર, સાયન્સ કોલેજ, હિમતનગર)ના વરદ છસ્તે કરવામાં આવ્યું હતું તેમજ રમતોત્સવ ખુલ્લો મૂક્વામાં આવ્યો હતો. આ કાર્યક્રમમાં અતિથિ વિશેષ તરીકે મો. હસનભાઈ કે. હોલા (પૂર્વ આચાર્યશ્રી, ઈલોલ હાઇસ્કૂલ), મો. ઈસ્માઈલભાઈ કે. બલોસપુરા (મુખીશ્રી, શીઆહ જાફરી મશાયખી મોમિન જમાઅત, ઈલોલ પદારીયા), મો. રઝીકભાઈ એ. વિજાપુરા (સદસ્ય, ઈલોલ દૂધ (ઉ. સ. મંડળ)), મો. નૂરમોહંમદ વી. લોઢા અને મો. મોહંમદહુસૈન ડી. નુરભાણેજ (સદસ્યો, વાલી મંડળ, નવયુગ શાળા) વગેરેએ હાજર રહી બાળકોને પ્રોત્સાહિત કર્યા હતાં. રાત્રે ૮-૩૦ કલાકે સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રાખવામાં આવ્યો હતો. આ સમારોહના અધ્યક્ષ સ્થાને જનાબ અભાસભાઈ ડી. મોમિન (પ્રમુખ, એહમદ વિકાસ મંડળ) બિરાજમાન હતા અને જનાબ અભાસભાઈ એન. સુણસરા (એલ. આઈ. સી.), જનાબ કાસમભાઈ આઈ. વિજાપુરા (તંત્રી, જાફરી આવાજ), જનાબ ઈસ્માઈલભાઈ એસ. ગોડા (પ્રમુખ, શીઆહ જાફરી મશાયખી વિકાસ મંડળ, સાબરકાંઠા), જનાબ રોશનઅલી જી. હોલા (ડિરેક્ટર, જમીન વિકાસ બેન્ક, હિમતનગર), જનાબ વલીભાઈ એ. પટેલ (પૂર્વ સરપંચ, કનાઈ), જનાબ ગુલાહુસૈન એસ. દેધરોટીયા (આચાર્યશ્રી, ઈલોલ હાઇસ્કૂલ), જનાબ ઈકબાલભાઈ આર. ખાશુશીયા (ઉપ પ્રમુખ, નૂતન કેળવણી મંડળ, ઈલોલ), વગેરે મહાનુભાવોએ અતિથિ વિશેષ તરીકે હાજર રહી બાળ કલાકારોને ખૂબ જ પ્રોત્સાહિત કર્યા હતા.

આ ઉજવણીના બન્ને સેશનમાં હાજર રહેલ મહેમાનોએ બાળકો દ્વારા તૈયાર કરેલ થર્મોકોલના નમૂનાઓ, માટીના નમૂનાઓ તેમજ વિદ્યાર્થીનીઓ દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવેલ વસ્તોના નમૂનાઓ અને રંગોળીની ભરપેટ પ્રશંસા કરી હતી અને બાળકોમાં રહેલી સુષુપ્ત શક્તિનાં વખાણ કર્યો હતાં. રાત્રીના સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમમાં બાળકોએ બાળગીત, અભિનય ગીત, કવ્યાલી, એક પાત્રીય અભિનય, વેશલ્યુધ દ્વારા બ્રલ્યાંડ અને તેમાં રહેલા ગ્રધોનું જ્ઞાન, ગંધુ રાજાનું ટૂંકું પ્રહસન, સ્વચ્છતા અભિયાન અભિનય ગીત, તોફાની બાળકોનો વર્ગખંડ વગેરેની રજૂઆત દ્વારા જનમેદનીને ખૂબ જ પ્રભાવિત કરી હતી. આ પ્રસંગે સમારંભમાં હાજર રહેલ આમંત્રિત મહેમાનો અને ગ્રામજનોનું ઉમળકાભેર સ્વાગત કર્યા પછી ડૉ. અભાસભાઈ આગલોડીયાએ સંસ્થા પરિચય અને પ્રગતિ અહેવાલ રજૂ કર્યો હતો. સમગ્ર કાર્યક્રમના આભારનો ભાર આભારવિધિ દ્વારા હળવો કરવામાં આવ્યો હતો. આ કાર્યક્રમને સફળ બનાવવામાં શાળા પરિવારના સૌ શિક્ષક મિત્રોએ ઉત્સાહભેર સાથ સહકાર આપ્યો હતો.

● મશાયખ બોયઝ હોસ્પિટ, અમદાવાદમાં મિલન સમારંભ :

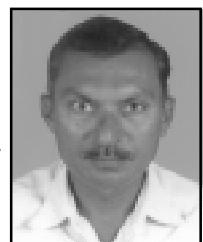
‘જાફરી આવાજ’ના અમદાવાદ સ્થિત માનદ પ્રતિનિધિ મો.જી. એસ. કડીવાલાની યાદી જણાવે છે કે એહમદ વિકાસ મંડળ, સંચાલિત મશાયખ બોયઝ હોસ્પિટ, અમદાવાદમાં તા.૬-૩-૨૦૧૧ને બુધવારના રોજ હોસ્પિટના વિદ્યાર્થીઓ, સંચાલકો અને મોમિન મિત્ર મંડળના સત્યોનો એક મિલન સમારંભ યોજવામાં આવ્યો હતો જેમાં હાજ ઈબ્રાહીમભાઈ સેલીયા(કાકેશી), મો.ગુલામહુસૈન પટેલ(બાદરપુર), મો.કાસમભાઈ સાલેહ(પીરોજપુરા), મો.મયસમઅલી હોડા(ઈલોલ તલાવ), મો.એમ.વી.સુષાસરા(સેવાણી), મો.ઈસ્માઈલભાઈ દાઉવા, મો.જી.કે.પટાવટ તેમજ અન્ય મોમિન ભાઈઓ ઉપસ્થિત રવ્યા હતા અને તેમણે હોસ્પિટ વિષે તેમજ વિદ્યાર્થીઓ વિષે પોતાના વિચારો વ્યક્ત કર્યા હતા. વિદ્યાર્થીઓ પૈકી મો.તાહેરઅલી વિજાપુરા(ઈલોલ) તથા મો.એહસાનઅલી મોમિન(દસાવાડા)એ હોસ્પિટ અંગેના પોતાના વિચારો અને સૂચનો રજૂ કર્યા હતાં. મિલન સમારંભના વક્તાઓનો સૂર આપણા રૂહાની રહેબરની મરજ મુજબ ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરીને સમાજને એક ઉદાહરણ પૂરું પાડવા અંગેનો રહ્યો હતો. કાર્યકર્મના અંતે મો.કાસમભાઈ દાઉવા(મોલીપુરવાળા)એ સૌનો આભાર વ્યક્ત કર્યો હતો અને વિદ્યાર્થીઓની પ્રવૃત્તિઓની પણ માહિતી આપી હતી. એક મોમિન ભાઈ તરફથી રાખવામાં આવેલ જમણવાર પછી સમારંભનું વિસર્જન થયું હતું.

● ઈંનાલિલ્લાહે :

કેસીમ્યા નિવાસી મર્હૂમ મો.ગુલામભાઈ નુરમદભાઈ વાધમાર મુ.તા.૨૧, સફર-૧૪૩૨, તા.૨૭-૧-૨૦૧૧ને ગુરુવારના રોજ ૪૮ વર્ષની વયે અલ્લાહ તાલાની રહેમતે પહોંચ્યા છે. મર્હૂમ સ્વભાવે નમ્ર અને ઠંડા મિજાજના હતા અને તેઓ અજાદારીમાં અગ્રેસર રહેતા હતા. ----->

←--- સેવાલણી નિવાસી મર્હૂમ મો.મરીયમબેન નશીરભાઈ મોમજ મોળપીયા મુ.તા.૨, રબીઉલ અવ્વલ-૧૪૩૨, તા.૬-૨-૨૦૧૧ને રવિવારના રોજ અલ્લાહ તાલાની રહેમતે પહોંચ્યાં છે. મર્હૂમ સ્વભાવે નમ્ર, હસમુખાં, લાગણીશીલ, માયાળુ તેમજ બાળપ્રેમી હતાં.

ઈલોલ પહાડીયા નિવાસી મર્હૂમ મો.ગુલામહેદર શરીફભાઈ દાંતેલિયા મુ.તા.૧૫, સફર-૧૪૩૨, તા.૨૦-૧-૨૦૧૧ને ગુરુવારના રોજ ગંભીર બીમારી બાદ અલ્લાહ તાલાની રહેમતે પહોંચ્યા છે. તેઓ ઈલોલ પહાડીયા મર્જિદમાં મુજાવર તરીકે સેવા બજાવતા હતા. ----->

←--- કેસીમ્યા નિવાસી મર્હૂમ મો. ડૉક્ટર શબ્દીરઅલી ગુલામહેદર ઉમતીયા મુ.તા.૨૫, સફર-૧૪૩૨, તા.૩૧-૧-૨૦૧૧ને સોમવારના રોજ ૨૫ વર્ષની યુવાન વયે અલ્લાહ તાલાની રહેમતે પહોંચ્યા છે. મર્હૂમ શબ્દીરઅલી M.D. (ફીજીશીયન) ડિગ્રી ધરાવતા હતા અને અમદાવાદની સિવીલ હોસ્પિટલમાં સેવા આપતા હતા. તેમને ચાલુ સેવાએ ગંભીર ચેપી રોગની અસર થવાથી અમદાવાદની સ્ટલીંગ હોસ્પિટલમાં સારવાર અર્થે દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા અને ત્યાં બે દિવસ બાદ અવસાન પામ્યા હતા. મર્હૂમના મૃત્યુના સમાચાર મળતાં સમગ્ર જમાઅતમાં દુઃખની લાગણી ફેલાઈ

ગાઈ હતી. મર્હૂમ સ્વભાવે નરમ અને હસમુખા હતા. તેઓ પીરો મુરશિદ અને મજાહબી વાતોમાં ખૂબ જ રસ ધરાવતા હતા. તેમની ખોટ જમાઅતમાં ક્યારેય પૂરી થાય તેમ નથી.

બાદરપુર નિવાસી મર્હૂમા મો.જીજીબાઈ કોડાલીયા મુ.તા.૨૪, રબીઉલ અવ્યલ-૧૪૩૨, તા.૨૮-૨-૨૦૧૧ને સોમવારના રોજ ૭૮ વર્ષની વધે અલ્લાહ તાલાની રહેમતે પહોંચ્યા છે. મર્હૂમા સ્વભાવે નિખાલસ, હસમુખાં, માયાળું, નેક અને પ્રેમાળ હતાં. તેઓ પીરો મુરશિદ સાથે ખૂબ જ મોહંબત ધરાવતાં હતાં અને એહેલેબયત(અ.)નાં ચાહક હતાં. મર્હૂમાની ફાતિહાઝવાનીમાં આજુબાજુના ગામોમાંથી મોટી સંઘામાં લોકોએ હાજરી આપી હતી.→

←--- હૈદરપુરા નિવાસી મર્હૂમ મો.રસુલભાઈ દાઉદ વાધણીયા(ભગત) મુ.તા.૩, રબીઉલ આખર-૧૪૩૨, તા.૯-૩-૨૦૧૧ને બુધવારના રોજ ૭૮ વર્ષની વધે અલ્લાહ તાલાની રહેમતે પહોંચ્યા છે. મર્હૂમ સ્વભાવે નેક અને પંચગાના નમાઝના પાબંદ હતા. મર્હૂમ ઉમ્રે હજથી પણ મુશર્રફ થયેલા હતા.

અલ્લાહ તાલાના તમામ મર્હૂમીનને ગરીકે રહેમત કરે અને તેમના કુટુંબીજનોને સબ્રે જમીલ અતા ફરમાવે, આમીન.

શીઆદ જાહ્રી મશાયખી મોમિન જમાઅત મદ્રેસાની વાર્ષિક પરીક્ષા લિઝ્રી સન-૧૪૩૨ પ્રથમ ત્રણ કરે આવતા મદ્રેસાઓ

ક્રમ	મદ્રેસાનું નામ	ગામનું નામ	સંખ્યા	ટકા
વિભાગ-એ (૨૦૦ ઉપર સંખ્યાવાળા મદ્રેસાઓ)				
(૧)	મદ્રસાએ શીઆદ જાહ્રી	કેસીમ્પા	૩૭૧	૬૦.૬૩%
(૨)	મદ્રસાએ ગયનુલ ઈસ્લામ	બાદરપુર	૩૨૨	૬૦.૩૬%
(૩)	મદ્રસાએ મહેરલ તિલૂમ	કાકોશી	૨૦૭	૮૮.૮૮%
વિભાગ-બી (૧૫૧ થી ૨૦૦ સુધીની સંખ્યાવાળા મદ્રેસાઓ)				
(૧)	મદ્રસાએ મહેરલ તિલૂમ	જોગશ્વરી-મુંબઈ	૧૭૯	૮૮.૩૨%
(૨)	મદ્રસાએ મશાયખી	વાધરોલ	૧૮૪	૮૫.૬૫%
(૩)	મદ્રસાએ અહેમદીયા	મેતા	૧૫૪	૮૪.૮૦%
વિભાગ-સી (૧૦૧ થી ૧૫૦ સુધીની સંખ્યાવાળા મદ્રેસાઓ)				
(૧)	મદ્રસાએ હસનીયા	સેવાલણી	૧૧૭	૮૮.૧૪%
(૨)	મદ્રસાએ નૂરે ઈમાન	ખડીયાસણા	૧૨૬	૮૬.૮૨%
(૩)	મદ્રસાએ નૂરેલ ઈમાન	બાદરગાઠ	૧૨૮	૮૪.૫૩%
વિભાગ-ડી (૫૧ થી ૧૦૦ સુધીની સંખ્યાવાળા મદ્રેસાઓ)				
(૧)	મદ્રસાએ ફેઝુલ તિલૂમ	કિશોરગાઠ	૧૦૦	૧૦૦.૦૦%
(૨)	મદ્રસાએ રહે ઈમાન	ચડોતર	૮૮	૧૦૦.૦૦%
(૩)	મદ્રસાએ શમસુલ તિલૂમ	શેરપુરા	૭૮	૧૦૦.૦૦%
વિભાગ-ઈ (૨૬ થી ૫૦ સુધીની સંખ્યાવાળા મદ્રેસાઓ)				
(૧)	મદ્રસાએ હુસેનીયા	ગરીબાદ-હિમતનગર	૪૬	૧૦૦.૦૦%
(૨)	મદ્રસાએ બાલુલ ઈલ્મ	કૌસરી-મુંબઈ	૪૪	૧૦૦.૦૦%
(૩)	મદ્રસાએ ફાયેલુલ તિલૂમ	ગાધેશપુરા	૩૬	૧૦૦.૦૦%

લી. મોલ્વી હારામનાઈ વલીભાઈ, સિદ્ધાપુર

જફરી આવાગ(માસિક)ને મળેલ ડોનેશનની યાદી

રૂ.૫૧/- મો.ફિરોજહુસૈન કાસિમભાઈ (કઠોર) તરફથી પીર સૈયદ મોહંમદ જહીરહુસૈન બાવા(રહે.) તથા મર્હૂમ કાસિમભાઈની રૂહના સવાબ અર્થે.

રૂ.૧૪૨૮/- મો.મર્હૂમ સુલેમાનભાઈ સાવદીભાઈ કરમુલા(બાદરપુર)ના પરિવારજનો તરફથી મર્હૂમની રૂહના સવાબ અર્થે.

મર્હૂમ મો.ગુલામભાઈ નુરમદભાઈ વાઘમાર(કેસીમ્યા)ની રૂહના સવાબ અર્થે મળેલ ડોનેશન.

રૂ.૧૦૧/-મો.નુરમદભાઈ નશીરભાઈ વાઘમાર

રૂ.૧૦૧/-મો.શબ્દીરભાઈ નુરમદભાઈ વાઘમાર

રૂ.૧૦૧/-મો.રસુલભાઈ નુરમદભાઈ વાઘમાર

રૂ.૧૦૧/-મો.મહેમૂદઅલી ગુલામભાઈ વાઘમાર

રૂ.૨૫/-મો.અહેસાનઅલી ગુલામભાઈ વાઘમાર

રૂ.૨૫/-મો.અહેમદઅલી શબ્દીરભાઈ વાઘમાર

રૂ.૨૫/-મો.અમીનાબેન નુરમદભાઈ વાઘમાર

રૂ.૫૦/-મો.ઝયનબાબેન ગુલામભાઈ વાઘમાર

રૂ.૨૫/-મો.સખીનાબેન શબ્દીરભાઈ વાઘમાર

રૂ.૨૫/-મો.હુસૈનાબેન રસુલભાઈ વાઘમાર

રૂ.૨૫/-મો.હજીબાબેન અકબરભાઈ વાઘમાર

રૂ.૨૫/-મો.મહેરફાતેમા શબ્દીરભાઈ વાઘમાર

રૂ.૨૫/-મો.મેઅરાજફાતેમા રસુલભાઈ વાઘમાર

રૂ.૨૫/-મો.સાજેદાબેન મહેમૂદભાઈ વાઘમાર

રૂ.૫૦/-મો.સુલેમાભાઈ અલાદભાઈ નાગલપરા

રૂ.૫૦/-મો.જનુબેન સુલેમાનભાઈ નાગલપરા

રૂ.૨૫/-મો.આબિદઅલી સુલેમાનભાઈ નાગલપરા

રૂ.૨૫/-મો.ફાતેમાબેન આબિદઅલી નાગલપરા

રૂ.૨૫/-મો.સખીનાબેન ગુલામભાઈ નાગલપરા

રૂ.૨૫/-મો.સાબેરાબેન આબિદઅલી સાઠીયા

રૂ.૨૫/-મો.હુસૈનાબેન હસનભાઈ શેરશીયા

રૂ.૫૦/-મો.ગુલામભાઈ અલીમદભાઈ નાગલપરા

રૂ.૪૬/-મો.અકબરઅલી નુરમદભાઈ વાઘમાર

રૂ.૫૦૦/-મો.મર્હૂમ મરીયમબેન નશીરભાઈ મોમજી મોળપીયા(સેવાલણી)ની રૂહના સવાબ અર્થે તેમના કુટુંબીજનો તરફથી.

મર્હૂમ મો. ડૉ. શબ્દીરઅલી ગુલામહેદર ઉમતીયા(કેસીમ્યા)ની રૂહના સવાબ અર્થે મળેલ ડોનેશન.

રૂ.૨૫૧/-મો.ગુલામહેદર હબીબભાઈ ઉમતીયા

રૂ.૨૦૧/-મો.હુસૈનાબેન ગુલામહેદર ઉમતીયા

રૂ.૨૦૧/-મો.અબ્બાસઅલી ગુલામહેદર ઉમતીયા

રૂ.૧૫૧/-મો.મકસુદાબેન આશિકહુસૈન માણસીયા

રૂ.૧૫૧/-મો.આશિકહુસૈન અકબરભાઈ માણસીયા

રૂ.૧૫૧/-મો.નશીરભાઈ વજીરભાઈ પટેલ

રૂ.૧૦૦/-મો.અમીનાબેન નશીરભાઈ પટેલ

રૂ.૧૦૦/-મો.સાદિકઅલી નશીરભાઈ પટેલ

રૂ.૧૦૦/-મો.મુસ્તાકઅલી નશીરભાઈ પટેલ

રૂ.૧૦૦/-મો.મહેમદઅલી નશીરભાઈ પટેલ

રૂ.૨૦૦/-મો.હાસમભાઈ સુલેમાનભાઈ શેરસીયા

રૂ.૧૦૦/-મો.સુગરાબેન હાસમભાઈ શેરસીયા

રૂ.૧૦૦/-મો.રિજવાનઅલી હાસમભાઈ શેરસીયા

રૂ.૧૫૧/-મો.રસુલભાઈ નુરાભાઈ નાગલપરા

રૂ.૧૦૦/-મો.જલુબેન રસુલભાઈ નાગલપરા

રૂ.૧૫૧/-મો.ગુલામભાઈ રસુલભાઈ નાગલપરા

રૂ.૧૦૦/-મો.મોલ્દી હબીબભાઈ નુરાભાઈ નાગલપરા

રૂ.૧૦૦/-મો.નુરીબેન હબીબભાઈ નાગલપરા

રૂ.૧૦૧/-મો.માસુમભાઈ રસુલભાઈ નાગલપરા

રૂ.૧૦૧/-મો.ફિરજાબેન માસુમભાઈ નાગલપરા

રૂ.૧૦૦/-મો.આબેદાબેન માસુમભાઈ નાગલપરા

રૂ.૧૦૦/-મો.નજીમાબેન હૈદરઅલી માણસીયા

રા. ૧૧૦/-મો.આમેનાબેન અકબરભાઈ રામસડા
 રા. ૧૦૫/-મો.ઈસ્માઈલભાઈ રસુલભાઈ નાગલપરા
 રા. ૫૧/-મો.રહેમતબેન ઈસ્માઈલભાઈ નાગલપરા
 રા. ૧૦૧/-મો.સાકેરાબેન જાવેદમહંમદ મોમિન
 રા. ૧૦૧/-મો.રોશનઅલી ઈસ્માઈલભાઈ શેરસીયા
 રા. ૧૦૧/-મો.ફાતેમાબેન રોશનભાઈ શેરસીયા
 રા. ૬૦/-મો.રસુલભાઈ નુરમદભાઈ શેરસીયા
 રા. ૬૦/-મો.હાજરાબેન રસુલભાઈ શેરસીયા
 રા. ૫૧/-મો.મોલ્લી સુલેમાનભાઈ વલીભાઈ ભોરણીયા
 રા. ૧૦૧/-મો.ગુલામહેદર સુલેમાનભાઈ રામસડા
 રા. ૧૦૧/-મો.સખીનાબેન ગુલામહેદર રામસડા
 રા. ૫૧/-મો.સાબેરાબેન હૈદરભાઈ માણસીયા
 રા. ૧૦૦/-મો.ગુલામહુસૈન શરીફભાઈ સાડીયા
 રા. ૧૦૦/-મો.ઈસ્માઈલભાઈ વજીરભાઈ પટેલ
 રા. ૧૦૦/-મો.મોલ્લી રહીમભાઈ વલીભાઈ ગાંધી
 રા. ૧૦૦/-વિરચંદભાઈ ચૌધરી-અમદાવાદ
 રા. ૫૧/-મો.મહંમદભાઈ સુલેમાનભાઈ મુખી
 રા. ૫૧/-મો.ફિજજાબેન મહંમદભાઈ મુખી

મહૂમ મો.રસુલભાઈ દાઉદ વાધણીયા
(ભગત) (હૈદરપુરા)ની રૂહના સવાબ અર્થે મળેલ ડોનેશન.

રા. ૧૦૦/-મો.હુરીબેન રસુલભાઈ વાધણીયા
 રા. ૧૦૧/-મો.કાસમભાઈ રસુલભાઈ વાધણીયા
 રા. ૫૦/-મો.સકીનાબેન કાસમભાઈ વાધણીયા
 રા. ૫૦/-મો.ઝાહેરાબેન નજરમોહંમદ જગરાળા
 રા. ૨૫/-મો.સાબેરાબેન કાસમભાઈ વાધણીયા
 રા. ૨૫/-મો.શબીરઅલી કાસમભાઈ વાધણીયા
 રા. ૧૧/-મો.સુગરાફાતેમા કાસમભાઈ વાધણીયા
 રા. ૧૧/-મો.રહેમતજાતેમા કાસમભાઈ વાધણીયા
 રા. ૧૧/-મો.ઈનામઅલી નજરમોહંમદ જગરાળા
 રા. ૧૦૧/-મો.શબીરઅલી રસુલભાઈ વાધણીયા
 રા. ૫૦/-મો.આબેદાબેન શબીરઅલી વાધણીયા
 રા. ૨૫/-મો.હસનઅલી શબીર વાધણીયા

રા. ૨૫/-મો.સાદિકઅલી શબીર વાધણીયા
 રા. ૧૦૦/-મો.રહેમતબેન શબીર કડીવાલા
 રા. ૫૦/-મો.જયનબેન ઈસ્માઈલભાઈ સુણસરા
રા. ૧૦૦૧/-મો.મહૂમ જીજુબેન હબીબભાઈ કોડાલીયા (બાદરપુર)ની રૂહના સવાબ અર્થે મો.હબીબભાઈ સલેમભાઈ કોડાલીયા તથા તેમના કુટુંબીજનો તરફથી મળેલ ડોનેશન.

રા. ૧૦૦/-મો.ઝોહરાબેન શેરઅલી કોવડીયા (કનાઈ) તરફથી જનાબા સૈયદા હસીનાબેગમ સાહેબા તથા જનાબ સૈયદ મોઈનુદીન મીર (વડોદરા)ની રૂહના સવાબ અર્થે.

રા. ૧૦૦/-મો.સુગરાબેન મુસ્તાકઅલી દાવડા (કનાઈ) તરફથી જનાબા સૈયદા હસીનાબેગમ સાહેબા તથા જનાબ સૈયદ મોઈનુદીન મીર (વડોદરા)ની રૂહના સવાબ અર્થે.

ફોન : ૨૫૬૨૦૧૮૦
મો. ૯૪૨૬૩૮૫૭૦

સારદિંદુ

રેફ્ઝીજરેશન સર્વિસ

રીપ ફીજ, વર્ટોકલ ફીજ, બોટલ કુલર
 તેમજ વોટર કુલર ઊંચી ગુણવત્તા અને
 વ્યાજબી ભાવે બનાવનાર તેમજ રીપેરિંગ
 અને સર્વિસ સંતોષકારક રીતે કરી આપનાર

મળો જૂના અને જાણીતા

 બશીરભાઈ
દિલ્હી ચકલા, ઘી કાંટા રોડ,
આર. સી. હાઇસ્કૂલની પાસે, અમદાવાદ.